

THE VAIDYESHWARAN

Donated by
PROF. E. SAILSEPATHE

University of Jaffna

373

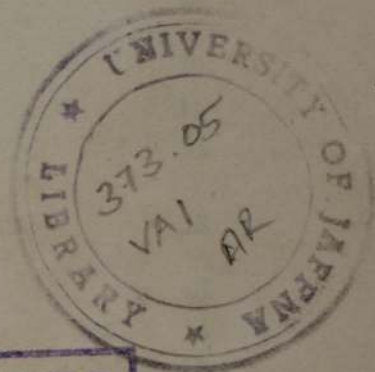
VAI

162606(AR: MAIN)

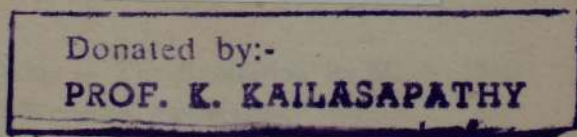
GOLDEN JUBILEE NUMBER

1963

THE VAIDYESHWARAN

X
2011

GOLDEN JUBILEE NUMBER

1963

162606

162606

The Managing Board

Editors :-

Mr. S. Thuraisingam, B. A.

Vidwan Pon. Muthukumaran, B. O. L.

Advisory Committee :- Mr. C. Vyramuthu, B. A.

Mr. T. Seenivasagam, B. A.

CONTENTS

	Page
The Visit of Swami Vivekananda to Jaffna ...	1
Vaidyeshwara Vidyalaya Golden Jubilee (1913—1963)	
— by T. Muttucumaru B. A. (Hons.) Lond. ...	5
My Reminiscences — by A. Saravanamuttu ...	9
Vidyalaya in the Early Thirties — by N. Arunachalam B. A. ...	14
Vaidyeshwara Vidyalaya — Random Reminiscences	
— by A. M. A. Azeez, C. C. S. (Retd.) ...	15
Fifty Years of Vaidyeshwara Vidyalaya	
— by S. Ambikaipakan, B. A. ...	21
Some Reminiscences of the Founder	
— by N. Manicka Idaikkadar C. C. S.(Retd.) ...	29
Thirty Years in Vidyalaya — by C. P. Sundara Sarma ...	31
Srimat Swami Vipulananda — by A. M. K. Cumaraswamy ...	33
வண்ணை வைத்திஸ்வர வித்தியாலயப் பழைய நினைவுகள்	
— சுவாமி நடராஜாநந்தா ...	35
வித்தியாலயம் அன்றும் இன்றும்	
— வே. சதாசிவம், M. A., M. Litt., Dip-Ed. C. A. S. ...	38
ஐம்பதாண்டில் வித்தியாலயத்தின் அற்புத வளர்ச்சி	
— வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாரன், B. O. L. ...	42
பழைய மாணவரின் பெருமிதம் — க. சதாசிவம் ...	45
திரு. வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் — ச. கோபாலபிள்ளை ...	47
வித்தியாலயமும் சமயப் பணியும் — பண்டிதர் செ. நடராசா... ...	50
வைத்திஸ்வர வித்தியாலயம் கல்லூரிப் பாட்டு ...	52
வைத்திஸ்வர வித்தியாலயப் பொன்விழா வாழ்த்து—வித்துவான் க. வேந்தனார் ...	53
வைத்திஸ்வர வித்தியாலயம் — ஈழநாடு ...	55
நாற்பது வருஷத்திற்கு முன்பே ஆத்மீகப் பயனை உணர்த்திய ஸ்தாபனம்	
— (விரகேசரி) ...	57
எமது கல்லூரிப் பொன்விழா — செல்வி நா. நாகேஸ்வரி ...	59
Vaidyeshwara Vidyalaya Contributes to Culture	
— Hindu Organ ...	64
Golden Jubilee Address — Dr. Ananda Guruge ...	65
Golden Jubilee Dinner ...	67
Our Golden Jubilee Celebration — The Exhibition by M. Sri Devi ...	69
Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association ...	72
Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association	
Special General Meeting ...	73
The Annual Inter-House Athletic Meet, 1962 ...	74
The Report of the Annual Inter-House Athletic Meet, 1963 ...	76
Examination Results ...	78
Old Students' Corner ...	87
Editor's Notes ...	93
Staff ...	97
ஈழத்து இன்ப நினைவுகள் — 'மாயாவி' ...	99

ILLUSTRATIONS

1. Swami Vivekananda	Frontispiece
2. Mr. T. Nagamuthu and Swami Sharvanandaji	Page 5
3. School Photos taken in 1915 & 1926	" 9
4. Former Principals	" 14
5. School Photo of 1935	" 20
6. Opening of the Science Block & Hall	" 24
7. Library Building Opening etc.	" 28
8. Principal and Vice-Principal	" 34
9. Mr. V. Subramaniam and Soccer Team	" 48
10. Golden Jubilee Inaugural Meeting	" 52
11. Golden Jubilee Dinner	" 66
12. College Exhibition	" 68
13. Sportsmeet	" 76

வண்ணை வைத்தியேஸ்வர சுவாமி

தோத்திரம்

ஆசிரிய விருத்தம்

நதியரவு மதியிதழி புரிசடை யவிழ்ந்துநட
 நண்ணுமா காச லிங்கம்
 நால்வருக் குக்கலா னிழலினல் லுபதேசம்
 நவிலுற்ற மவுன லிங்கம்
 நிதிபதித னன்புடைத் தோழனா யீசான
 நிலைநின்ற வேட லிங்கம்
 நிவாதமுறை யிருவர்க் கழற்கம்ப வடிவாகி
 நின்றெழுஞ் சோதி லிங்கம்
 துதிதுதிக் கையானை யன்பொடும் போற்றிடுஞ்
 சுயம்பான வப்பு லிங்கம்
 துய்யவுணர் வோரிதய கமலா லயத்திலெழு
 சுடர்போற் கொழுந்து லிங்கம்
 மதிதவழு மதிலோடு கோபுரந் திகழ்வுறும்
 வண்ணையெல் லையி னிறுத்தும்
 மாதங்க புரிதையல் பாகமிசை மீதமரும்
 வைத்தீச மா லிங்கமே.

எல்லாம் கடவுள் கண்டிரோ

கலித்தாழிசை

காணும் கண்ணிற் கலந்து நிற்பது
கடவுள் கண்டிரோ
ஆணும் பெண்ணும் அலியும் ஆனது
அதுநீர் குறியீரோ. 1

பாரும் விண்ணும் ஆகி நிற்பது
அதுநீர் பாரீரோ
சீரும் திருவும் ஆகி நிற்பது
அதுநீர் தெரியீரோ. 2

தாயும் தந்தையும் ஆகி நிற்பது
தாணு அறியீரோ
நீயும் நானும் ஆகி நிற்பது
நினைந்து பாரீரோ. 3

காயும் கனியும் ஆகி நிற்பது
கண்டு களியீரோ
தேயு வாயு ஆகித் திகழ்வது
சிந்தித் துணர்வீரோ. 4

மாயும் மனிதரை மாயாது வைக்கும்
மருந்தை உண்ணீரோ
பேயொடு காட்டில் ஆடும் பிரானைய
பேதமாய்ப் பாரீரோ. 5

“ நற்சிந்தனை ”

RAMAKRISHNA MATH & MISSION
P. O. BELUR MATH. DT. HOWRAH
INDIA.

14th August, 1963.

Dear Mr. Ambikaipakan,

I have much pleasure in acknowledging the receipt of your letter dated the 10th August, 1963. I am delighted to learn that the Golden Jubilee of the Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna (Ceylon), will be observed during the first week of next month, and that in this connection you will be publishing a Special Number of your College Magazine.

My mind goes back to those early days of the Vaidyeshwara Vidyalaya, when it had been struggling hard to establish itself on a firm footing. It is through the infinite and unbounded grace of the Almighty, as also through the kind and sympathetic co-operation and help of the generous public of Ceylon, and the untiring zeal and enormous efforts of its principals and teachers and lastly under the able stewardship of the late Srimath Swami Vipulanandaji Maharaj, the then General Manager of Schools of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch), the Vaidyeshwara Vidyalaya has attained such a unique place today in so far as Education in North Ceylon is concerned.

I pray to the Lord for a long lease of life for the Vidyalaya to cater to the intellectual needs of the citizens of Ceylon.

With Namaskaram and greetings.

Yours in the Lord,
Swami Asangananda,

Ex-Vice-President of the
Ramakrishna Mission (Ceylon Branch).

19th August, 1963.

My dear Mr. Ambikaipakan,

It is gratifying to note that the R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna, is completing its fifty years of useful service in the cause of education and that you propose to celebrate the Golden Jubilee in a fitting manner.

On an occasion like this, it is in the fitness of things to pay our humble tribute to Mr. Nagamuthu, the veteran founder of this institution and a pioneer of Ramakrishna Mission educational movement in Jaffna. At an early age, he has been inspired by Swami Vivekananda's ideals of national education. Swami Sharvananda's influence on him was very great and this made him to hand over the Vidyalaya to the Ramakrishna Mission.

May I make bold to say that the present pre-eminent position of Vaidyeshwara Vidyalaya as one of the leading Colleges in Jaffna, is in no small measure due to the untiring efforts of your good self (with the assistance of late Kalaipulavar K. Navaratnam) and that of your devoted band of young co-workers, who form the members of the staff.

The Mission feels proud of the achievement of this Institution in that it has produced a galaxy of eminent men and women in every walk of life, out of the poorest of the poor in the land, ranging from a humble mechanic & clerk to the highest executive of the administration in the Island.

I take this opportunity to congratulate you, members of the staff, old students and the public, who have contributed their quota of service to raise the status of this institution as a first grade College.

Wishing you all success in your Golden Jubilee Celebrations.

*I remain
Ever yours in the Lord,
Swami Prematmananda,
Vice-President
Ramakrishna Mission. (C. B.)*

DR. S. SUBRAMANIAM,

L. M. S. (Cal.) L. R. C. P. & S. (Edin.)

J. P. & O. B. E.

"OCTAGON"

BEACH ROAD,

JAFFNA

17-10-63.

I am a contemporary of the founder of Vaidyeshwara Vidyalaya. I have followed the progress of this Institution and I liken it to a banyan tree. The origin of the banyan tree is from a tiny seed and is underground. It has no support from a tap root but side roots prop it up. As it grows its branches spread out and covers acres of land. As if, even this is not sufficient for the branches to spread out further, it sends down aerial roots. Under its umbrage travellers take rest. Villagers meet to discuss their problems and settle their disputes.

Just so, Vaidyeshwara Vidyalaya started its life as a small elementary school. It did not depend on wealth to grow. The harmonious and willing co-operation of the staff with the management was always evident. It was after Mr. Ambikaipakan became principal of this college the Mission was able to realise certain of its Ideals.

Today, when we think of Vaidyeshwara Vidyalaya, the picture of Mr. Ambikaipakan confronts us first. Both are synonymous.

S. Subramaniam

The Ramakrishna Mission and the Vaidyeshwara Vidyalaya are and are not in the parting of the ways.

They are in the parting of the ways as with the vesting of the schools and their nationalisation, this school along with the others has severed its connection with the past management, the Mission.

They are not in the parting of the ways as in accordance with the new policy enunciated by Government in the matter of religious education, the Ramakrishna Mission has a vital part to play in setting the standards for all educational thought, against the background of diverse religious faiths.

An American critic had defined Education in his country as ‘That mysterious process whereby information passes from the lecture notes of the teacher through the fountain pen and onto the notebook of the student without passing through the mind of either.’ As against this, the Upanishads conceived of Education as training in vision, in purity and strength of will, and in control and wise direction of the senses and the emotions. The word ‘Upanishad’ itself means ‘Education secured by a student sitting near his teacher.’ The Invocation in the Kathopanishad reads ‘Om! May he protect us both (teacher and pupil). May we both exert to find out the true meaning of the Scriptures. May our studies be fruitful. May we never quarrel with each other.’

The Ramakrishna Mission and Vedantism have clear concepts of Education in these elevating traditions and these traditions should be continued in the Vidyalaya, setting the pace for all the other schools in the Region.

This is often designated as the Age of Science. In his Introduction to Science, J. A. Thomson maintains that ‘At the end of his intellectual tether Man has never ceased to be religious.’ In all the background of ‘isms’ that make the youth of today lose its faith in God, is a sense of wonder and adoration as he progresses in his studies, matures and unravels one mystery after another. He goes forward on the path of Illumination closer and closer to self-realisation. This process of growth is the fundamental basis of our National System of Education and may your College become one of the best laboratories in the Island for research in this field.

‘Tamasoma Jyotirgamaya’ May your College be in the forefront in the process of leading from ‘Ignorance to Knowledge’ or from ‘Darkness to Illumination’.

S. U. Somasegaram

27-8-1963.

Dear Mr. Ambikaipakan,

I am very pleased to know that you propose to celebrate the Golden Jubilee of the Vaidyeshwara Vidyalyaya in a fitting manner. I wish and pray that Lord Vaidyeshwaran will crown your endeavours with resounding success.

Right from its inception, the Vidyalyaya had to meet with strong competition from a number of long established popular schools which at times threatened its very existence. But, thanks to the hand of Providence, the goodwill of the people, the unrelenting efforts made by a succession of managers, principals and teachers and its inherent dynamism imparted by its first manager Srimath Swami Sharvanandaji Maharaj, the school had survived all vicissitudes and held its head aloft as a living institution.

This Vidyalyaya was fortunate in having a galaxy of eminent men at the head of affairs such as Swamis Sharvananda, Avinasananda, Ghananda, Vipulananda, Nishkamananda and Ritajananda before I assumed the role of manager in the year 1946. Except for a period of a year and a half outside the Island, I have had the satisfaction of witnessing its steady transformation from a third grade school to a first grade college. When I took over the management, the school had eleven teachers on the staff and 260 pupils on the roll. At the time of taking over by the Government on the 1st of December 1960 the numbers had swollen to fifty-five teachers and about thousand five hundred pupils on the roll.

The spirit of Swami Vipulananda, the pioneer of Ramakrishna Mission educational activities in the Island, guided me in all my efforts to build up this institution to its present state. Of course, I could not have achieved anything much without the generous response from a grateful public and a devoted band of teachers and old students who had rallied round their alma mater in her hour of need.

In this hour of rejoicing let us in all humility remember with gratitude the veteran founder Mr. Nagamuttu, the revered Swamis of the Ramakrishna order who were in one way or other connected with the institution, Dr. S. Subramaniam, Mr. K. Navaretnam, Mr. S. U. Somasegaram, Mr. S. Ambikaipakan, Mr. C. Vyramuttu, Mr. T. Seenivasagam, Mr. V. Vaithilingam and Mr. K. Sathasivam who had rendered signal service to the Vidyalyaya.

May Vaidyeshwara Vidyalyaya grow from strength to strength and blossom into a full fledged institution providing for all that is best in education and culture both from the East and the West.

Yours in the Lord,
Swami Natarajananda.

Sri Ramakrishna Math
NATTARAMPALLI, P. O.
North Arcot, Dt.

August 15th, 1963.

Dear Principal,

The Golden Jubilee of the Educational Institution of which you are the guiding and inspiring Head for over a period of two decades and half, is indeed one of the national institutions of Sri Lanka. The Vaidyeshwara Vidyalaya, if not for the fostering and sacrificing spirit of its noble Founder and the generation of its charming Heads and bands of assistants, it has had and is having, would never be such an institution as it is today. Above all, the Master Healer of humanity, Lord Vaidyeshwara, whose name the Institution bears, has from time to time administered doses of Elixir, which would make it stand several Golden Jubilees like the one and perhaps the first of its kind you are going to celebrate shortly.

*Yours in the Lord,
Swami Kutasthananda.*

Swami Vivekananda whose Birth Centenary
is being celebrated this year

THE VISIT OF SWAMI VIVEKANANDA TO JAFFNA.

[The following account of the visit of Swami Vivekananda to Jaffna appeared in the Hindu Organ of 3-2-1897. This is published here in connection with Swamiji's Birth Centenary.]

Sunday, the 24th ultimo, will be ever remembered by the Hindus of Jaffna as the day of Swami Vivekananda's arrival here from Colombo by land. It was arranged by the Reception Committee that Swami was to be received privately at Upar on Sunday morning by a deputation of seven members and taken to the residence prepared for him in the Town, and that the public demonstration in his honour should be reserved for the evening. But it was found that about one hundred persons composed of the elite of the Hindu society were collected at Upar anxiously awaiting the arrival of Swami Vivekananda on Sunday morning. Till 9 a. m., the coach with the Swami and party did not make its appearance. It was then resolved to go ahead another five miles and wait at Chavakachcheri. No sooner had that place been reached than the Swami and party consisting of Swami Niranjanananda, Captain and Mrs. Sevier, Mr. Goodwin and Mr. Harrison, arrived by the Mail Coach. A procession was formed there to go to the town with Swami Vivekananda, Swami Niranjanananda and Mr. Advocate Nagalingam in the first carriage—a landau—drawn by a pair, and the rest following in twenty carriages. There were among those who received the Swami at Chavakachcheri and escorted him to the town, Advocates Nagalingam and Kanagasabai, Proctors Casipillai, Kathiravelu Messrs A. Mailvaganam, Ilankainayake Mudaliyar Tillainadar, T. Kulasingampillai, A. Muthuthambypillai, A. Sapapathipillai, K. Mudlr. Navaratnam, K. Sellappah Chettiar, S. Naganadar, A. Muttiah, R. M. A. R. A. R. Supramaniam Chettiar, L. P. Ramasamy Chetty and M. Chinnappa. It was 11.30 a. m. when the procession reached the Town by the Central Road. The Swami and the party were accommodated in a decent house which is the residence of Proctor Ponnampalam but which was lent by him for the occasion.

In spite of the short time at the disposal of the Committee grand preparations were made to accord the Swami a fitting reception in Hindu College. A magnificent pandal was put up in front of it and tastefully

decorated. The whole way from the town to the Hindu College—a distance of about two miles—was decorated and illuminated—more especially that part of the route from the Grand Bazaar hundreds of plantain trees were planted on both sides of the road, and buntings and flags adorned the whole route. The scene was picturesque in the extreme, and great enthusiasm prevailed among the people. Thousands of them from all parts of the Peninsula assembled along the route to get a glimpse of the renowned Swami. From 6 p. m. to 12 p. m. the Jaffna—Kankesanthurai road as far as the Hindu College, was impossible for carts and carriages, which had to find their way by other roads.

The torchlight procession with native music from the Town to the Hindu College, which was started at 8-30 p. m. was unprecedentedly imposing. It is estimated that more than fifteen thousand persons took part in it—all on foot except the Swami and party who went in two carriages, one of which with the Swami was drawn by a pair. The whole distance of two miles looked like a sea of heads, and it speaks well of Hindu crowd that no mishap did take place, and that perfect order prevailed from start to finish. At the gate of almost every house on both sides of the road from the Grand Bazaar to the Hindu College—a distance of about one mile and a half—there were placed Nirai-kudams and lamps—the highest honour which could be done according to the Hindu idea. It should be remarked in this connection that along the whole route there is but one Christian house which is the station of the Wesleyan Mission at Vannarponnai, all the rest being Hindu ones. The Swami alighted from the carriage and worshipped at the Sivan and Kathirasan Temples and was garlanded by the Temple authorities. He was also garlanded at the gates of some houses on the way; and when he reached the College at 10-00 p. m., he had on his neck more than half a dozen beautiful garlands. For hours before the arrival of the Swami the pandal was crammed to its utmost capacity. There was also a large number of Christians who had come to hear the Swami speak, his reputation as an eloquent speaker and preacher having preceded him. He was received at the entrance by Mr. S. Chellappa Pillai, retired Chief Justice of Travancore, who conducted him to the raised Dais and garlanded the Swami. The following address was then read by Mr. A. Sapapathy, Secretary of the Reception Committee.

To

SRIMAT VIVEKANANDA SWAMI

REVERED SIR,

We, the inhabitants of Jaffna professing the Hindu Religion, desire to offer you a most hearty welcome to our land, the Chief Centre of Hinduism in Ceylon and to express our thankfulness for your kind acceptance of our invitation to visit this part of Lanka.

Our ancestors settled here from South India, more than two thousand years ago, and brought with them their religion, which was patronized by the Tamil kings of Jaffna, but when their government was displaced by that of the Portuguese and the Dutch, the observance of our religious rites was interfered with public religious worship was prohibited, and the Sacred Temples, including two of the most far-famed Shrines, were razed to the ground by the cruel hand of persecution. In spite of the persistent attempts of these nations to force upon our forefathers the Christian religion, they clung to their old faith firmly, and have transmitted it to us as the noblest of our heritages. Now, under the rule of Great Britain, not only has there been a great and intelligent revival, but the sacred edifices have been, and are being restored.

We take this opportunity to express our deep-felt gratitude for your noble and disinterested labours in the cause of our religion in carrying the light of truth, as revealed in the Vedas, to the Parliament of Religions, in disseminating the truths of the Divine Philosophy of India in America and England, and in making the Western world acquainted with the truths of Hinduism, and thereby bringing the West in closer touch with the East. We also express our thankfulness to you for initiating a movement for the revival of our ancient religion in this materialistic age, when there is a decadence of faith and a disregard for search after spiritual truth.

We cannot adequately express our indebtedness to you for making the people of the West know the catholicity of our religion, and for impressing upon the mind of the Savants of the West the truth that there are more things in the Philosophy of the Hindus than are dreamt of in the Philosophy of the West.

We need hardly assure you that we have been carefully watching the progress of your Mission in the West, and always heartily rejoicing at your devoted and successful labours in the field of religion. The appreciative reference made by the press, in the great centres of intellectual activity, moral growth, and religious inquiry in the West, to you and to your valuable contributions to our religious literature, bear eloquent testimony to your noble and magnificent efforts.

We beg to express our heart-felt gratification at your visit to our land and to hope that we, who in common with you look to the Vedas as the fountain of all true spiritual knowledge may have more occasions of seeing you in our midst.

May God, who has hitherto crowned your noble work with conspicuous success spare you long, giving you vigour and strength to continue your noble Mission.

We remain, Revered Sir,

Yours faithfully,

for and on behalf of the Hindus of Jaffna,

S. NAGALINGAM,

Chairman of the Reception Meeting.

A. SAPAPATHY,

Secretary.

The Swami made a stirring and eloquent reply which lasted about an hour. The audience was electrified by the Swami's address. Mr. Advocate Kanagasabai then moved a vote of thanks to the Swami for his visit to Jaffna and for the address which he delivered, and Mr. A. Mailvaganam seconding, the motion was carried with great applause. This brought the proceedings of that night to a close.

The Swami lectured again at the Hindu College the next day at 7-00 p. m. on Religion, before a large and appreciative audience. Mr. Chellappa Pillai presided and introduced the lecturer in appropriate words. There were present about four thousand persons composed of the elite of the Jaffna society, Hindu and Christian. Among the Christians we noted the following gentlemen, Advocate Allagakoon, Proctors Changarapillai Santiagopillai, Satkurusingam, S. P. Lawton Carpenter, Arnold and Cook, Dr. Paul, Rev. Mr. Appapillai, Messrs Karalasingam, M. S. Rajakariar, Mr. Kingsbury of the Jaffna College, P. Cook and others too numerous to mention. As regards the Hindus present it may be said that everybody who is anybody in the District was there. The Swami commenced his lecture at 7 and spoke for one hour and 40 minutes. Although the uproar and noise were very great owing to hundreds of persons had to stand on all sides for want of accommodation within the pandal, yet dead silence prevailed when the Swami began to speak, and his words were distinctly heard even at the remotest part of the large and commodious pandal. We hope to publish a full report of this lecture in our next issue.

Captain Sevier followed the Swami in an interesting little speech and explained the reason of his wife and himself being there in the company of the Swami. He said that having found no consolation in their own religion they had been searching after truth in other religions for several years, but without success. About nine months ago, having heard that Swami Vivekananda was preaching on the Hindu Religion in London they came under the influence of his teaching, and being convinced of the truths preached by him they have accompanied him to the land of the Vedas and do all they could practically in furtherance of their belief.

Mr. Chellappa Pillai spoke feelingly on the great mission of the Swami and on the necessity of Vedanta schools being established in all important centres in India and Ceylon under the control and direction of the Swami.

Mr. Advocate Nagalingam in an eloquent speech moved a vote of thanks to the Swami for his very learned and interesting lectures. Mr. Advocate Kanagasabai who was visibly moved spoke also eloquently in seconding the motion. The Swami and party left here the same night for Pamban by a sailing vessel en route to Ramnad.

Donated by:-
PROF. K. KAILASAPATE

The Founder Mr. T. Nagamuthu

Swami Sharvanandaji who took over the
Vidyalaya under the Ramakrishna Mission

VAIDYESHWARA VIDYALAYA GOLDEN JUBILEE

(1913—1963)

In a Reminiscent Vein Looking Forward to the Centenary

T. MUTTUCUMARU, B. A. (Hons.) Lond.
(Retd. Principal, Chavakachcheri Hindu College)

[Principal Ambikaipakan and Editor Thuraisingam have kindly imposed on the present writer, a septuagenarian school-master the task of recording what he remembers about the life of the school during its early (first five or six) years and the personalities who played their parts in the stage of the Vidyalya during those significantly formative years.]

The year 1963 shall go down to all future as the most glorious year in the History of Education and Religion, in the world in general and Jaffna in particular.

The centenary of the immortal Swami Vivekananda, the apostle of universalism and man-making education, synchronises happily with the golden jubilee of Vaidyeshwara Vidyalya whose founder the unforgettable school master T. Nagamuttu transferred to the spiritual care of the R. K. Mission, established and organised as a world-wide institution by Swami Vivekananda in the name of the Great Master Bhagavan Sri Ramakrishna Paramahansa.

Vivekananda Centenary Celebrations are taking place in every country, East and West. It is indeed a happy coincidence that the Golden Jubilee of the Vaidyeshwara Vidyalya falls within the Vivekananda Centenary Festivities in the school-world of **Jaffna**.

Eleven years after Swami Vivekananda threw away his mortal body to work as he declares, "I shall inspire men everywhere, until the world shall know that it is one with God," a commoner school master, Nagamuttu brought into being the Vidyalya, the child of his intellect and spirit, the Teachers' school for the education of the young.

Nagamuttu saw service as an assistant master first in a Methodist Mission school and then in the Jaffna Hindu College. In both he zealously upheld the rights of the teacher. Nagamuttu was one of those teachers who followed their Principal G. Siva Rao, B. A., L. T. in giving up their places on the staff of the J. H. C. Some of these sought openings in other schools. But T. N. the fighter for the rights of the teachers

founded his school, the Vaidyeshwara Vidyalaya, altogether a daring feat. Young men like Sri A. Veluppillai of Idaikkaddu, later local manager of the Hindu Board School, Bhuvaneshvari Vidyasalai, Sri C. Mailvaganam, the father of Mr. Sri Khanta, who went away to Rangoon later, were some of the founder teachers of the Vidyalaya from the inaugural day in April, 1913. A respected, old colleague and co-worker of the founder in those first years was an old gentleman by name Ponniah, whom people about the place addressed as Swamiar. Swami Ponniah, the father of Ragupathy, the predecessor of the present Principal Sri S. Ambikaipakan, has influenced my life greatly, purely by his ennobling talks and his almost self-abnegating life, always living for the good of others and never speaking ill of anyone. His good son Ragupathy of precocious intelligence showed premature signs of renunciation and love for service. Father and son have in a way, unconsciously of course, exercised an influence on my outlook on life.

From this great day for five long years Nagamuttu with singular tenacity of purpose was able to sustain the school without either government grant or popular patronage and defying the organised opposition of the Christian or Hindu School managing authorities. In his great work of endeavouring to make of the Vidyalaya an ideal school, he had in those early years the assistance of G. Siva Rao who for a few months was in charge of the school; his illustrious brother T. Saravanamuttu, M. A., M. Sc., S. Sivapathasuntheram, B. A. and V. Muttukumaru, M. A. as visiting lecturers assisted Mr. Siva Rao in preparing private candidates for the Cambridge Senior Examination. It is of interest to note that the late Proctor T. S. Kanagaratnam (affectionately called "My Lord of Chunnakam" by all connected with the Vidyalaya) was one of the successful candidates who obtained their Cambridge Senior Certificate, and Kanagaratnam served his own school for some time before he became a student-at-law.

There was then Mr. Aboobucker, the father of Mr. A. M. A. Azeez, former Principal of Zahira College, and now member of the Public Service Commission, Mr. V. Chinnadurai, endearingly called "meloncholy mathematician" who after graduating from the University of Madras saw distinguished service as a teacher in South Ceylon and retired as Vice Principal, Rahula Vidyalaya, Matara; Mr. A. Sivasamy, a loving and lovable young teacher whose son Arunachalam is in the Ceylon Govern-

ment Railway and Prem Sunder Sarma, the Poet Astrologer, Historian of the School who every now and again distributed printed copies of his poetic composition to all his friends at his expense, and Mr. S. Nadarasar, Retired Reader of the University of Ceylon and presently visiting lecturer of the Aquinas University of Colombo who impressed the then Director of Education Mr. E. B. Denham with his illustrated lesson on Empire Geography to the extent of the Department considering favourably the application of the Manager to have the school registered for government aid.

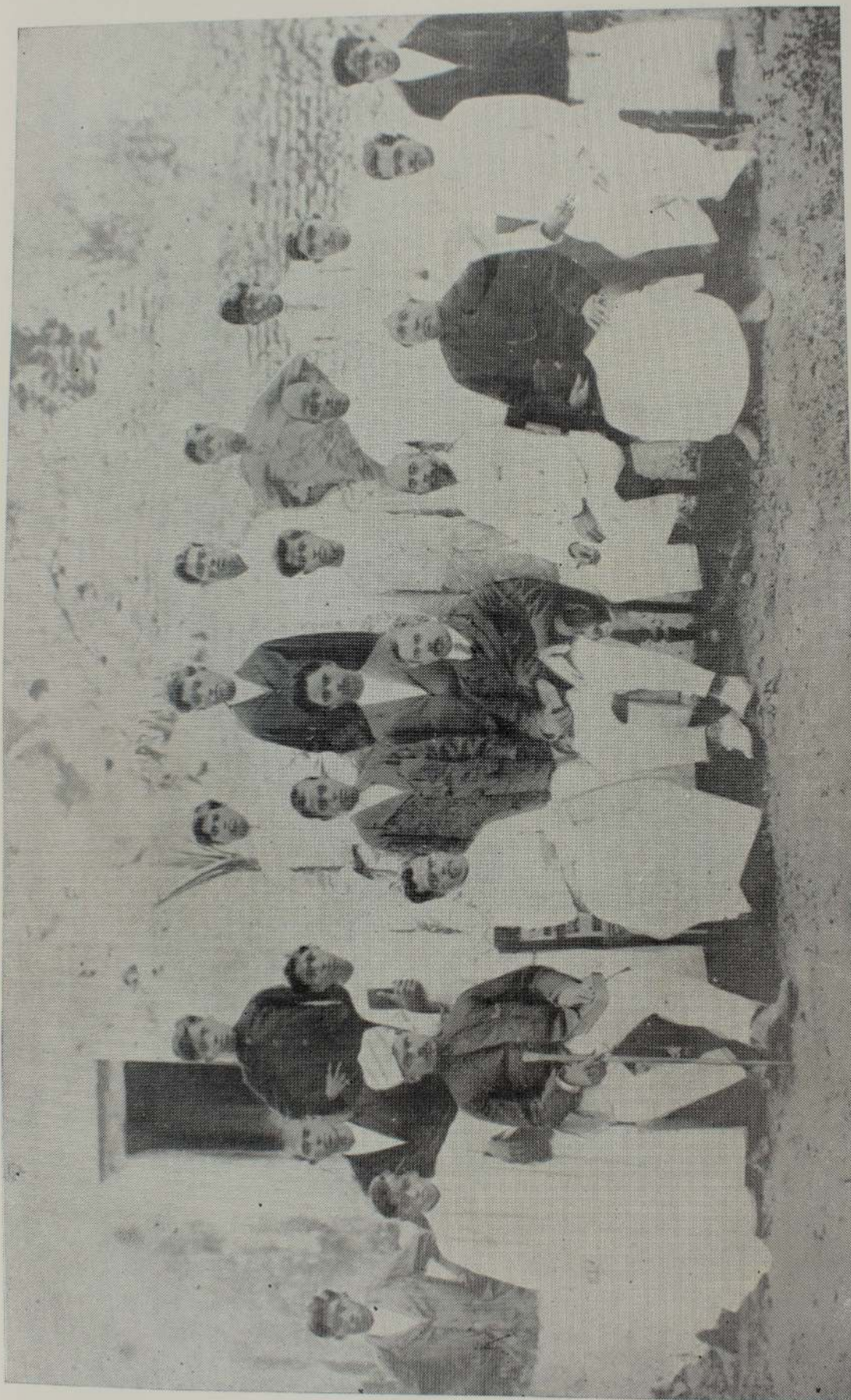
Mr. S. P. Kandiah showed as a young teacher a spirit of adventure. On the persuasion of his friends he went to the Dawar's College of Commerce, Bombay, for a course of training, and on his return home, his first venture was the opening of a Commerce School as an adjunct to the Vidyalaya. He ended his professional career as Manager of the Saiva Prakasa Press. The last but not least was the ever-ebullient young brother Sub (T. N. Subbiah) bristling with life and energy whogave the Vidyalaya atmosphere an aroma of love (loving and loved by all young or old) with all his erratic ways. Sub as a platform speaker, particularly whenever he interpreted in Tamil long speeches of English speakers, was at his best and was a class by himself. Such a one, one does not, sad to say, find today.

With such a band of young teachers Nagamuttu could have carried on for a number of years. But, age was telling upon him. His urge for renunciation and service to his community made him discuss the future of Vidyalaya the "child of the spirit" off and on with his young fellow workers or colleagues on the Vidyalaya staff the ways and means to make the school a permanent institution for the service of the community's children. Srimat Swami Sharvananda paid his first visit to Jaffna late in 1915 or early in 1916. Pandit S. Mylvaganam (later Swami Vipulananda) joined the staff of St. Patrick's College as science master. A group of young men gathered round the young scholar-scientist. To cut the long story short, the dreams of these young men holding heart to heart chit-chats, now sitting on the abutment of the rampart of the Jaffna Fort facing Pannai, now on the bridge in the beach near the Jaffna Customs House turned on the future of education (particularly Hindu) in Jaffna. And these talks resulted in Brother Pandit volunteering to persuade Swami Sharvananda to accept the Vidyalaya

as the first institution of the R. K. Mission in Ceylon when the Founder of the Vidyalaya whose mind was prepared by young teachers including the present writer to do the right thing at the right moment made the offer. Both the Swami and the Founder accepted the suggestion of young leaders, and the Vidyalaya became a permanent institution under the aegis of the Sacred Order of Ramakrishna founded by the immortal Vivekananda, the Prophet of the Age. From the time it passed under the spiritual management of the R. K. Mission, the Vidyalaya was growing from strength to strength until 1960. As a grade I collegiate school managed directly by Teachers on behalf of the R. K. Mission, the Vidyalaya fulfilled in every respect the dream of the ever unforgettable Nagamuttu, the founder-head of the school.

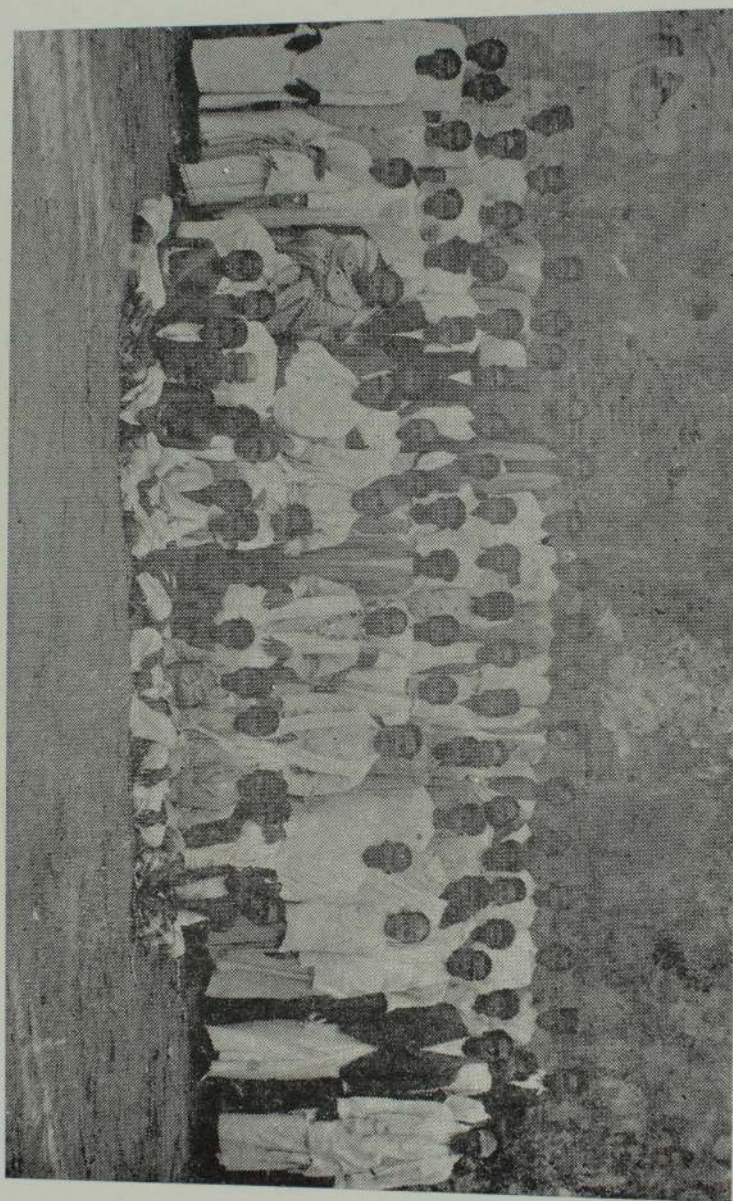
Under the radically changed political and administrative conditions of today, it is the sacred duty of the teachers of the Vidyalaya and the parents of children to get the government establish a managing body (call it committee or board of education) to administer the affairs of the school free from political interference. The R. K. Mission whose general management is in the hands of the Sacred Order of Monks dedicated for service through Renunciation is certainly in a position to help the people and government in the work of educating the community's children.

In conclusion, the one hope and prayer of the present writer is that the year 2013, the first centenary of the Vidyalaya would find the good old school growing from strength to strength keeping up as ever the noble traditions as first and last a Teachers' School under the aegis of the R. K. Mission and imparting a man-making education. As the Swami Vivekananda puts it, "The end and aim of all training is to make the man grow. The training by which the current and expression of will are brought under control and becomes fruitful is called education. What our country now wants are muscles of iron and nerves of steel, gigantic wills which nothing can resist, which can penetrate into the mysteries and secrets of the universe and will accomplish their purpose in any fashion, even if it meant going down to the bottom of the ocean, meeting death face to face. It is man-making religion that we want. It is man-making education all round that we want."

Students of the Cambridge Junior and Senior Classes—1915 with the Staff of Vaidyeshwara Vidyalaya.

Seated left to right :- Messrs A. Velupillai, T. Saravanamuthu, M. A., M. Sc., T. Muthucumaru, G. Shiva Rao, B. A. (Principal)
T. Nagamuthu, B. Narayana Iyer, B. A., C. Mailvaganam

The Staff and Students of Vaidyeshwara Vidyalaya
Taken on the occasion of the Farewell to Mr. Rangasami Iyengar
Seated Left to Right :- Messrs T. N. Subbiah, A. Sitaraman, Rangasami Iyengar,
K. Ponnampalam and K. D. Iyer.

MY REMINISCENCES

(MR. A. SARAIVANAMUTTU, Principal from 1-3-26 to 30-9-27)

I count it a privilege and honour to be invited by the Joint Editor, Mr. S. Thuraisingham to write a few lines about my association with Vaidyeshwara Vidyalaya. I thank him for giving me an opportunity to live my experiences over again and enjoy them.

The institution is a monument of what love, foresight and self-sacrifice can achieve for the true and lasting good of the Tamil-speaking people of Ceylon. A glance back into the wonderful period of five decades reveals a galaxy of noble men who worked hard for the upliftment of the school. I regret very much that the late Mr. T. Nagamuttu who founded the institution with a far-sighted vision is not here to see it in its glory.

It was in March 1926, at the persuasion of the late Mr. Sundara Sarma, a devoted teacher of the school I took up the post of the Principal. At that time a trained teacher was preferred to a graduate to be in charge of an institution. It was also immediately after the period when the local management wanted to usurp the powers of the Ramakrishna Mission in the absence of a resident representative in Ceylon. Swami Vipulananda was on the scene, restored order and put heart and soul into the running of the school. He himself took a few lessons in the classes and made the life of the school very pleasant. His quotations from Thirukkural, Bhagavad-Gita and Periyapuram were of great interest and of lasting good to his associates. With three years' experience as Principal of Thondamanar Hindu English School and with a band of enthusiastic and devoted teachers, it was easy for me to guide its destinies.

Of my colleagues, Messrs C. Mylvaganam and Sundara Sarma stand uppermost in my mind. The former, a popular teacher from Ramanathan College, joined the staff during my regime to help the Mission in building up the Vidyalaya. His simplicity coupled with whole-hearted devotion to lofty ideals was an example to his associates and pupils. His talks at the morning assembly of the school were of special significance and of great educative value. The latter endeared himself to one and all by his smiling countenance and pleasing manners.

He was an efficient teacher of English, for the special classes. The word 'brother' which he used in addressing his friends still rings in my ears.

Of the other members of the staff, Mr. K. N. Coomaraswamy, a conscientious teacher moved and mingled freely with the boys. He was so popular that the whole school graced the occasion of his wedding and presented very valuable gifts to him and his partner in life. Mr. K. Duraisamy Iyer, popularly known as K. D. Iyer was a good teacher of Arithmetic. He was severe and stern like the famous village School-Master of Goldsmith's "Deserted Village". Mr. Narasimham, a graduate from India was in charge of the English of the upper school. His quiet demeanour and gentle spirit made him a lovable teacher. Mr. Sivasamy in his soft and gentle tone impressed his pupils as a sincere teacher. Mr. Ponnampalam, bursar and clerk, identified himself whole-heartedly with the school. He was also a part-time teacher and taught commercial subjects to the upper school.

I had the good fortune of living with the Swamis Vipulananda and Avinashananda at the Ashrama of Pirappankulam Road, Vannarponnai. The trustee of the building was the late Mr. S. T. Chittampalam, Sub-Collector of Customs, popularly known as Shroff. Swami Avinashananda was interested in thrift societies and wanted to form one for the rickshaw-pullers of Jaffna. I do not remember how far he succeeded in his attempt. The late Kalaipulavar Navaratnam followed by an enthusiastic band of young men interested in the Mission used to meet the Swamis in the evenings. I can still remember Mr. T. Seenivasagam a student then, now a member of the staff, was a devout follower of Kalaipulavar.

Conferences in the company of Shroff Sittampalam were very interesting. His talks on preparing delicious dishes of vegetable curries with practical demonstrations were unique. I am glad that he later published a very useful book on cooking for the benefit of the public.

At another place, the residence of the late Proctor Subbiah, Swamy Yogar was seen occasionally with a congregation of devotees. The workers of Vidyalaya had the privilege of being in the company. His prophetic utterances so full of meaning and his deep interest in the Vidyalaya were of great consolation.

The same year, the orphanage was started by the mission at the Ashrama, a sacred place with a shrine in it. I recollect Mr. Kuppusamy and Mr. Sockanathan, the first two pupils who were admitted to it. The former now known as Mr. Sathasivam after a distinguished career is the Superintendent of Examinations in Colombo. The latter is a trained teacher in Batticaloa.

The pupils were well-behaved and loved the institution. The love as Plato put it was a fire or flame which spread throughout the school. Two stalwart Muslim youths from Messrs S. V. P. Brothers, famous textile dealers in Jaffna, the late Mr. Paramanathan, Sports Master of Kokuvil Hindu College, Mr. Balasingam, a business man now, distinguished themselves in games. Volley ball, an inexpensive game was being played with great interest in Jaffna at that time. Vidyalaya could not boast of a playground. The small plot of land between the Tamil and the English Schools was being used as the volley ball court. I had the pleasure of taking part in the game with the pupils. In fact I was in charge of the physical education of the whole school. In the field of intellect Messrs Ganeshan, Nagarajah and a host of others acquitted themselves creditably. The Principal and staff had the proud privilege of knowing each and every pupil as the number on roll was within two hundred.

The institution had a modest building. A hall with a thatched roof was partitioned with wooden screens to accommodate seven or eight classes. But it was a popular venue for all religious, cultural and social public meetings of Jaffna. It was the first denominational school to cater for the religious education of pupils belonging to another faith. A Moulavi was appointed by the management to look after the religious needs of the Muslim children who formed about one-third of the total number of children on roll.

The year 1927 was a memorable one in the history of Vidyalaya. Mr. H. S. Perera, the then Divisional Inspector of Schools with his assistants conducted the annual inspection of the School. Swami Vipulananda as manager was present on the occasion. The performances of the pupils at the Intelligence and General Knowledge tests were excellent. The secret of the good results was not because they were very intelligent but because they were given systematic and intensive training in answering questions of similar type. The lack of practice on the part of pupils in answering questions under examination condi-

tions is the cause of several failures in the S. S. C. examination. The standard of the E. S. L. C. examination can be favourably compared with that of the present S. S. C. examination. It was the qualifying examination for young men to compete for several public examinations and the pass-port to seek jobs in the government and mercantile sectors. That year, the results of the E. S. L. C. examination were very good. Among others, Mr. Balasubramaniam, son of Mr. Thiru Chittampalam after nine months' education in Vidyalaya succeeded in the E. S. L. C. examination. He had neglected his academic subjects in his previous institutions. He was an asset to the school in extracurricular activities, especially in the singing of devotional songs.

Vidyalaya was a grade C school. The rich pupils who could afford to pay fees attended A and B grade schools which levied higher fees than Grade C schools. Many poor students were taught either free or at concession rates. Financially the institution was in straitened circumstances. The management wanted to employ free workers from the mission to tide over the difficulty. In October 1927, with the goodwill and blessings of Swami Vipulananda, I took up the appointment of Principal of Karainagar Hindu College. Later in November 1928, the good testimonial given by Swami Vipulananda secured for me without any difficulty the post of Inspector of Schools. Officially I had the privilege of seeing the good work of the schools under the Ramakrishna Mission in Batticaloa and Trincomalie. It was during the period, April 1949 to March 1953 when I was District Inspector of Schools, Jaffna, I came in direct contact again with Vidyalaya. On one or two occasions I had the pleasure of leading a team of Inspecting Officers' to assess the work of the institution. I was a firm believer in teaching mental arithmetic for a few minutes at the beginning of each arithmetic lesson to make the pupils understand the principles and gain speed. I also emphasised on the teaching of oral composition before the pupils did any written work. In those two tests the students of Vidyalaya did exceptionally well. What struck the Inspecting Officers most was the harmony among the staff and the spirit of loyal co-operation between the Principal and his colleagues. At the end of the inspection the teachers and the Inspectors met together and exchanged views regarding the progress of the School. At the conference we felt that we were united in one common purpose, that of making Vidyalaya a first rate institution.

In the year 1950, at the request of the Director of Education a list of schools which satisfied all conditions for up-grading was prepared and sent to the Head Office. I was greatly responsible for including Vidyalaya among the schools to be raised to grade I. A high official at the head office could not agree with the recommendation by the local office in respect of Vaidyeshwara Vidyalaya. Any-how, after some delay it was up-graded from Grade II to Grade I to the entire satisfaction of several workers of the Mission. The forging ahead of the institution from progress to progress in all its activities amply justified its inclusion in the list of Grade I schools.

During the period under review, the Vidyalaya has moulded the character of thousands of young men who left its portals and made them into useful and good citizens. Several tireless workers have passed away bearing in mind the lofty ideals of Swami Vivekananda that devotion to duty is the highest form of worship of God and that duty is sweet only through love.

In spite of trials and difficulties the tiny seed sown fifty years ago by the great benefactor, Mr. T. Nagamuttu has now grown into a mighty tree bearing splendid fruits in the shape of a palatial hall and well-built class-rooms with an efficient staff under the able, enthusiastic and resourceful guidance of Mr. S. Ambikaipakan.

At the present time Vaidyeshwara Vidyalaya provides ample facilities and opportunities not only for the acquisition of knowledge, but all round development of individual personality and training in leadership. The Golden Jubilee is not a terminus. It is only a stage in the triumphant march where one pauses for a short time in order to resume the onward course with renewed vigour and greater courage than before. May the Giver of all blessings shower his choicest benedictions on the institution, its staff and its pupils so that all of them may rise to still greater heights and prosper ever more.

VIDYALAYA IN THE EARLY THIRTIES

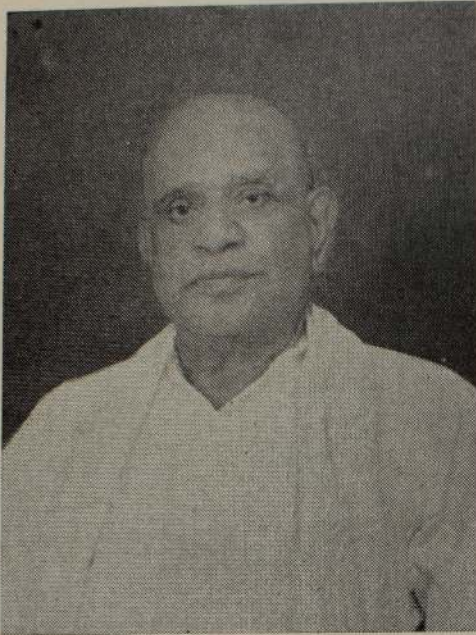
N. ARUNACHALAM, B. A.
(Principal, 1931—1933)

None can think of Vaidyeshwara Vidyalaya without thinking of the late Mr. K. Navaratnam of Central College, Jaffna. In the early thirties his influence helped the teachers of the Vaidyeshwara to build up the School which was then rather thin and unattractive. Of the teachers, Mr. C. Vyramuthu and Mr. T. Seenivasagam were very earnestly interested in promoting the welfare of the School. In matters religious, one Mr. Sarma of Kuppilan, who was then on the staff, took always a very active part. The School always started with prayers and a ten-minutes speech from the different teachers. The lighting of the lamp, and the singing of Thevaram was a unique ceremony of Mr. Subramania Aiyar, who is today the world famous Mani Bahawathar. The School was divided into Houses, but the whole School was under the leadership of one Mr. Nagalingam, who was then a Senior student, studying in the E.S.L.C. class. It was a mixed school, and there were even Mohamedan girls attending the School. Miss R. Senthilmany, the Radio-announcer of today in Ceylon, was then in charge of the girls section.

In music the school won the first place performing the Kalinganirthanams at the Jaffna Schools concert held at St. Patrick's College in 1931. The success was greatly due to Miss Masilamany, who later on became the wife of Mr. K. Navaratnam.

There were two courts to play volley ball, that being the only game of the school then. One court was for boys and the other for girls. Mr. Thuraiappah who was then conducting his aerated water works by the side of the school, helped the school in all its activities. The Parents Day, Prize-Distribution, etc. were all regularly and impressively celebrated, the whole of Vannarponnai, Vellantheru, Moor Street, Koddady, and the Grand Bazaar area, all contributed generously towards those celebrations. The school had then won a place in their hearts.

OUR FORMER PRINCIPALS

Mr. A. Sitaraman

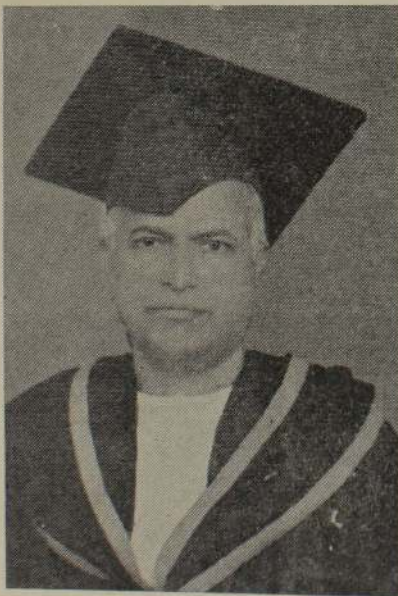

Mr. A. Saravanamuth

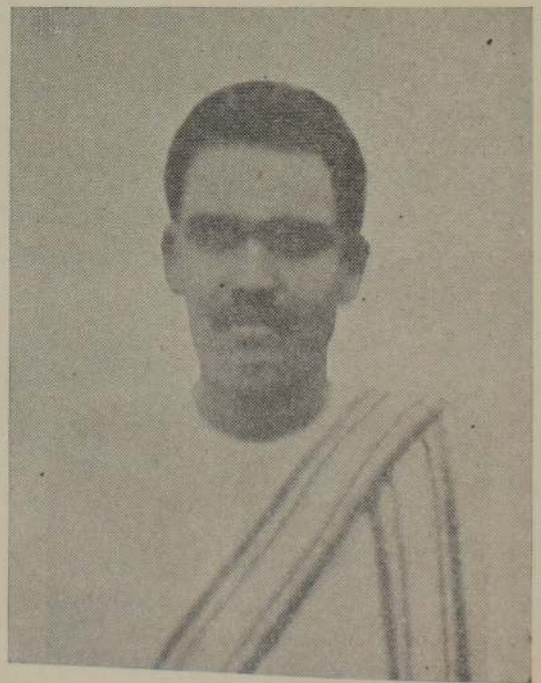
OUR FORMER PRINCIPALS

Swami Nisreyasananda (formerly Sri Raman Nambiar)

Mr. N. Arunachalam

Mr. P. Ragupathy

VAIDYESHWARA VIDYALAYA

RANDOM REMINISCENCES

A. M. A. AZEEZ, C. C. S. (Retd.)
Member, Public Service Commission

To the best of my knowledge and belief, I am the second Muslim to have sought admission to Vidyalaya. And I was admitted on the 2nd of February 1921 and assigned the Number 195 in the Admission Register. This would naturally indicate that the school had not been long in existence. I could therefore justifiably claim to be an Elder, one of the "moopar", in the clan now celebrating the School's Golden Jubilee. It was in the same year, namely 1921, that Vidyalaya was converted into a Government aided school from that of a recognised unaided institution. In strange and strong contrast to her present status and stature, Vidyalaya was then a Boys' Junior School not even two hundred strong, with E. S. L. C. as the top class, endeavouring assiduously to gain support among influential parents and striving hard to win recognition among Government Officials, in competition with her elder sisters and eager rivals.

Vidyalaya was being guided by a Head Master who was quite methodical, extremely enthusiastic and greatly efficient in his administration. This was striking because in his dress and demeanour he was unconventional for a typical English school of that era, when the West with its spell of 'The White Man's Burden' and of 'the Civilising Mission—God-Entrusted' had created in the minds of the Asians the many illusions by which their manhood was softened and their servility sugar-coated. Their eyes had thereby been deceived for they had mistaken the iron collar of domination, intended to throttle, for the gold chain of civilization, meant to adorn. Thus was an English school then a place where western ways and manners held sway unchallenged and were being aped to a degree of precision not easily imaginable today. Against this attitude there were no doubt a few protests, made against heavy odds, and led by religious leaders both in India and Ceylon. And Vidyalaya, though in a small way, represented this protest and the struggle inevitable in the expression of it.

In those days when, in the sphere of education, English education and fee-levying were synonymous terms, Vidyalaya had only

recently gained official recognition. Vidyalaya was thus compelled to have her eye on the number on the roll to ensure an adequate grant from the Government as there was a steady competition among sister institutions to attract fresh admissions throughout the year.

In such circumstances, my admission should have been quite easy. But there was something special in my case which could not have escaped the discerning eye of the ambitious Head Master. Between the admission of the first Muslim and that of myself, the second, a few years had elapsed, without any Muslim seeking Vidyalaya despite her close proximity. It was thus evident that partiality was being shown by the local Muslim Community towards a distant school of a different 'denomination'. The Head Master had therefore in my admission a windfall—an unanticipated opportunity to break down the prejudice that had prevented the co-operation of his Muslim neighbours.

To this situation, many factors had contributed. In those days, Western customs and costumes exacted a deference that cannot be fully grasped by the present generation. Vidyalaya's Head, though tried and tireless, was an orthodox Brahmin from South India, turbaned and tie-less. The Muslims, therefore, argued plausibly that while Vidyalaya was completely satisfactory as a Hindu institution it was not quite good as an English school. The prestige of the older establishments and their superior resources weighed heavily against Vidyalaya, young in years, weak in numbers and poor in finances. Though there was no English school of their own, the leading Muslim families did not favour the Hindu institution in their neighbourhood on account of their loyalty to the old school tie. Besides, the then prevailing caste-consciousness among the Hindus of Jaffna, notwithstanding the teachings of Sri Ramakrishna and the activities of Mahatma Gandhi, made the Muslims somewhat doubtful of the treatment that would be accorded to their young ones. These and other factors combined to thwart the efforts of those endeavouring to make Vidyalaya popular among the Muslims.

Yet I did go to Vidyalaya. In the absence of my father, who was a practising Proctor in Colombo, my grand-father made this choice. He swam against the current and incurred the displeasure not only of the teacher who had taught me the alphabet and inducted me to the English Primer then in vogue, but also some of our near relations who could not

get over their prejudices. My grandfather, however, resisted these forces and made up his mind, not on educational grounds. Vidyalaya was near my home. My fond grandmother would not be deprived of the pleasure of personally supervising me during lunch-time. Among the school-staff my grandfather had many fast friends and good customers. He was thus confident that at school, I would be cared for affectionately, and through them he would keep in close touch with my behaviour and progress; and strike a balance between promise and performance as far as I was concerned. It would thus be seen that Vidyalaya was selected on account of its site rather than its status, its proximity than prestige.

At this distant date, after a lapse of forty two years, it is quite clear to me, that I was extremely fortunate in my grandfather's choice, and that "men build more than they know and events have consequences beyond their intentions." I now feel thrice-blessed that I did go to Vidyalaya and nowhere else. My period of stay, February 1921—June 1923, though pretty short quantitatively was extremely long, qualitatively.

It was at Vidyalaya that I became first acquainted with the devotional hymns of exquisite beauty and exceeding piety for which Tamil is so famed through the ages and throughout the world. They were recited not merely on occasions of "guru-poojas" and formal assemblies but on every school day and in each class, both at its beginning and end. Of this arrangement, I was in special charge during my period as class-monitor of Standard Five. The melodious metres of மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும் and மனமெனும் தேராணிபற்றி have ever since been ringing in my mind. At that time I did not, and could not, understand the intense thoughts, deep feelings, and the eternal verities reflected in those hymns. However uncomprehended then, the hymns have been yet of profound meaning and value; for in the words of Sir Richard Livingstone "The mind is like a garden. Seeds are scattered on the soil, and most are lost, but some lie inert till the outside influence of sun and moisture wakes them to activity much perishes forgotten, but some seeds lie dormant till the quickening power of experience brings them to life for there is in education a law of delayed action". 'Simple living and high thinking' was held up as the ideal and the heroes of our school days conformed to this standard. Saints and sages therefore held sway in our minds in preference to statesmen and sovereigns.

My joyous response to the friendliness that surrounded me at school confounded my grandfather's critics who had boldly prophesied that I would be quite uncomfortable in the alien and orthodox atmosphere which encompassed Vidyalaya. When the Prize Day came some months later, I found myself made a star with a recitation-piece which, I now recall, extolled the Union Jack. 'Tis the Flag of the Free—that I believe was its title. I have so far not succeeded in tracing the text or the poet. I vividly remember the large sized flag conveniently placed on the platform, for me to address on that momentous occasion. This was my first platform-appearance and I had been carefully and well coached. The function was presided over by His Excellency the Officer Administering the Government—a rare privilege gained for the comparatively unknown school by the intrepid Head-Master. I was gaudily dressed for the occasion and attracted too much attention. Yet I escaped a break-down, the fear of which had been persisting during previous hours. The audience was sympathetic and I was applauded. Several of my relations had been invited and they were present in the hall, feeling probably proud that a Muslim boy was able to perform impressively before the White Master. They were convinced that English was not neglected and the kind of attention avidly clamoured for by ambitious parents was in fact given at Vidyalaya. On that occasion I was also awarded a prize for General Proficiency. There could therefore be no further misgiving on their part that a Muslim boy would be neglected.

If I remember right, the Prize Day Speech was delivered by Sir Arunachalam Mahadeva, then Principal of Parameshwara. Its text and theme I did not understand or remember. But the words Arjuna and Kurukshetra so clearly and forcefully enunciated have however, remained. It may be reasonably guessed that he dwelt on Karma Yoga so congruous with Islam.

Vidyalaya soon became popular among the Muslims and their numbers increased to such an extent as to warrant a special class in Islam. But there had been no precedents either in Jaffna or elsewhere in Ceylon, for an aided school to cater for the religious needs of pupils belonging to a different faith or "unlike denomination". The Ramakrishna Mission, however, followed a policy of tolerance in line with the precepts and practices of its Founders. The Brahmin Head Master was therefore able to make bold arrangements for a

local moulavi to impart Islamic instruction during class hours and within school premises. This good and wholesome example was later followed at Jaffna Hindu and Shivananda at Batticaloa. It is significant that today the Government is following this policy of which Vidyalaya can rightly claim to be the pioneer.

Of the many events during my stay of nearly thirty months I recall one most clearly - the visitation of Swami Sharvananda. He was brought to the school hall in a procession the like of which I had not witnessed previously. He was tall and fair, and of a magnificent presence. His discourse was solemn and stately and he was clad immaculate in the robes of the Ramakrishna Order. And yet, the talk of the day centred on Pandit Mailvaganam who had decided to resign his post of Principal, Manipay Hindu and renounce the world, with deliberate intent, in favour of a sanyasin's life. The violent shocks experienced that day should have produced a mental revolution in my young mind—a dim awareness of the attraction which spirituality had even for men who could scale pre-eminent heights in the world; a vague understanding of the essential difference, imprecisely and incompletely grasped, between 'dheen' and 'theen', 'faquir' and 'pakkeer'.

About September 1920, I had completed my education at the local Quran-cum-Tamil School by passing Standard 3 (Tamil) with a good grounding in the three Rs. But I knew no English, not even the alphabet. The school year in my new school, Vidyalaya, was different and I had already lost a few months of lessons there. A private tutor was therefore specially engaged to coach me in English and qualify me for the Preparatory Class. He succeeded in making me pass the special entrance test held by the Head Master though he failed to dissuade my grandfather from sending me to Vidyalaya, a decision he had reached independent of expert opinion.

A Vannarponnai boy of that age came to Form 2 via Standard 5 (English) and Standard 3 (Tamil) with Prep, 1st year and 2nd year in between, taking about $7\frac{1}{2}$ years. This compares favourably with the corresponding period of 7 years of his counterpart in Colombo educated through the English medium. I therefore had four Class Teachers during my period—Messrs C. P. Sundara Sarma (Prep.), S. Shivasamy (1st Year), A. K. Ponnampalam (2nd Year) and K. Navaratnam (Standard 5).

As teachers they were not professionally qualified and enjoyed no security of tenure. But their sense of dedication made them adepts in the practice of child-centred education without any knowledge of its theory. To them I owe a great deal. And they belong to an age far remote and removed from that of the robot teacher envisaged as one that "can do everything but spank a pupil" estimated to cost about a quarter lakh of rupees. Each of my teachers had a distinct personality of his own with his strong and weak points as well as idiosyncracies.

Sarma Master used to delight us by distributing from time to time homilies in hand bills, printed at his own expense. Some of them were citations from authors, others his own compositions. Shivasamy Master's ever-unruffled temper evoked the admiration of us all. Mr. A. K. Ponnampalam was a stern disciplinarian and a kind of Vice-Principal. Navaratnam Master was my class teacher for a much longer period—one whole year in Standard 5, from June 1922.

I was then not so young as I entered the school both physically and mentally. Therefore I have remembered more things of this class than the rest. Navaratnam Master was during this period my guide philosopher and friend. He made me monitor and taught me method. The Record Book of this class was more informative, from a curricular point of view, than many I have seen since. When I experienced loss of lessons or expressed pain of mind he comforted me with his philosophy of "He knows best, His Grace, Abounding." Once he marked 'excellent' in my Report Book though my rank was 24 due to illness. At that time I had not known this term and thought that it was something below 'fair'. When I took this problem to him, he told me what 'excellent' meant. He stated in addition that what mattered in life was not the rank or the marks obtained but the marks or margin by which excellence was not reached. He illustrated this point by saying that if I were to obtain say 62% in a paper, I should definitely note that I had failed to obtain 38%. This incident was resurrected when in 1947 I became acquainted with 'Some Tasks for Education' by Sir Richard Livingstone. And I was thrilled when later I discovered that Excellence is the etymological connotation of Zahira. It was he—Navratnam Master—who first told me that my days at Vidyalaya were numbered and that on completion of Std. 5 I should go elsewhere to study Latin and Science and in course of time take up the Cambridge Senior Examination. Truly has it been said of him and teachers like him :-

"Let us now praise famous men,
Men of little showing.
Men whose word stays broad and deep
Far beyond their knowing."

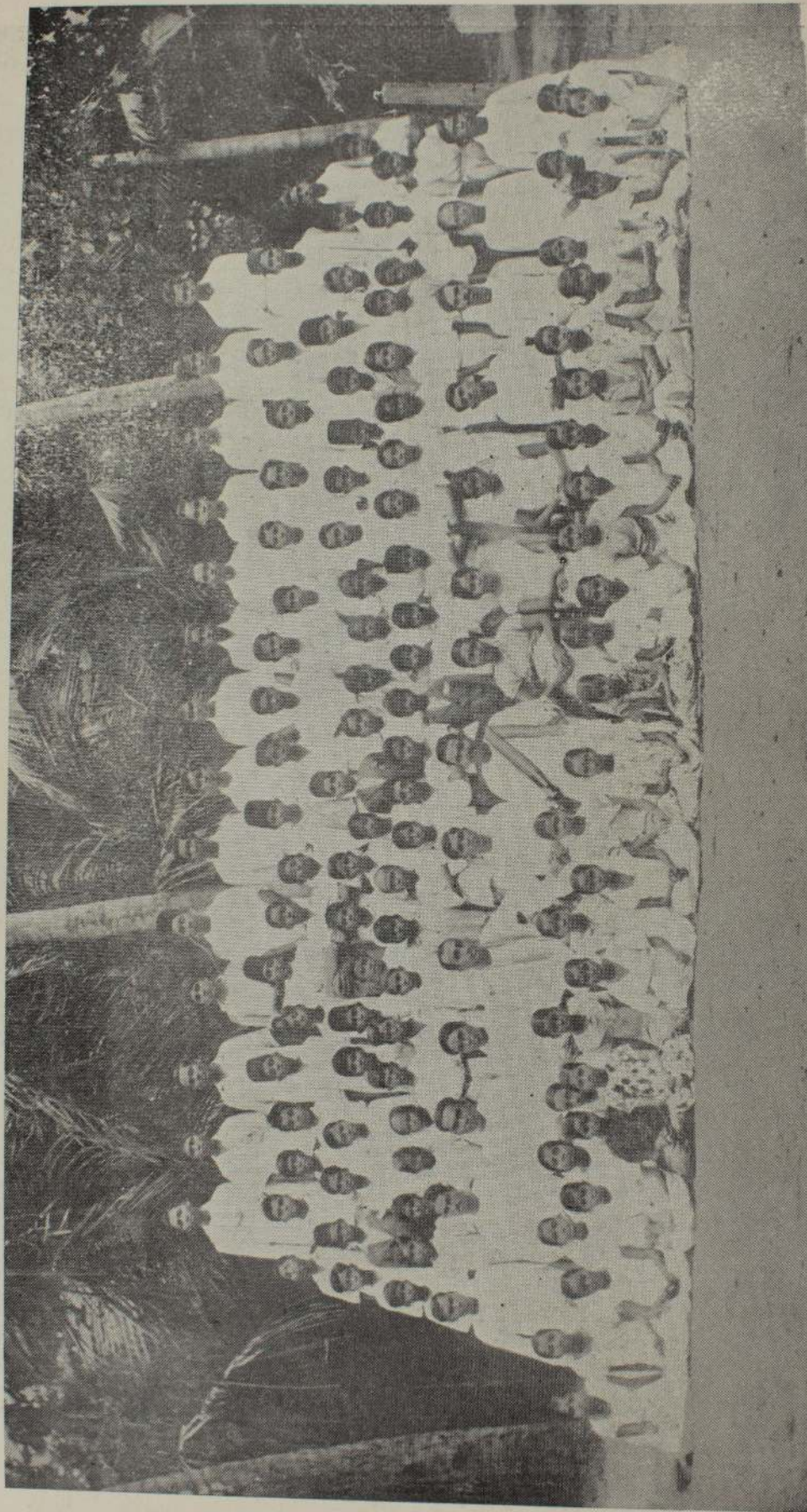

Photo of the Staffs of Vaidyeshwara and Vivekananda Vidyalayas and Students of Vaidyeshwara Vidyalaya taken on the occasion of the Farewell to Mr. P. Ragubathi and welcome to Mr. S. Ambikathapan in October 1935

See page 24

KALINGANARTHANAM—1931

See page 14

Ramayana Tableau—1936. This item trained by Mrs. Maheswari Navaratnam was performed before appreciative audiences in Jaffna and Colombo.

FIFTY YEARS OF VAIDYESHWARA VIDYALAYA

S. AMBIKAIPAKAN, B. A.
Principal

In connection with the Golden Jubilee I have been requested to write a brief history of the Vaidyeshwara Vidyalaya and I do so with pleasure. For the early history, that is up to 1935, I depend on available records and about the period after October 1935, I write from personal knowledge. The Vidyalaya was started by the late Mr. T. Nagamuthu who was a teacher and warden at the Jaffna Hindu College. He was a man of sturdy independence and when he resigned from the staff of Hindu College, he wanted to found an institution where he could put into practice his ideals of education unhampered by external interference. In his noble undertaking he was ably assisted by Messrs Ponnusamy Chettiar, V. Vinasithamby Udayar and 'Vivekandan' Velupillai.

The Vidyalaya was started in *Chitrai* (April—May) 1913 and was first housed in the *Methai Veedu* (Storeyed house) belonging to the Sivan Temple, the manager of which at that time was the late Sri Ponnusamy Chettiar. The house stood on the site of the present library and science block. This was built of bricks and had massive walls and its demolition in 1948 was a strenuous task for us.

The ideals which stirred Mr. Nagamuthu could be easily seen from the name he gave to the institution. He did not want to associate it with any personality and so he gave it the name of the presiding deity of the adjoining Sivan Temple. Sri Vaithilingam Chettiar who founded the Sivan Temple during the Dutch period came from the Chola country and he must have had the name of the famous Vaidyeshwaran Temple of his country in mind, when he gave the name Vaidyeshwaram to the temple built by him in Jaffna.

The land in which the main hall stands belongs to the Vidathal-tivu Pillaiyar Temple in the Mannar District and the trustee of the temple at the time of the founding of the Vaidyalaya was the late Sri Vinasithamby Udayar. It was he who gave the land on lease to Mr. Nagamuthu for founding the School.

Mr. Velupillai, known as 'Vivekanandan' Velupillai through his devotion to the ideals of Swami Vivekananda, played an important part in the life of Jaffna at one time. He started a number of institutions for promoting the welfare of Jaffna. He started a school on the Pannai Road, to commemorate the visit of Swami Vivekananda to Jaffna, and named it after him. Later this school Vivekananda Vidyalaya was shifted to the premises of the Vaidyeshwara Vidyalaya and functioned as a separate school till it was merged with the Vaidyeshwara Vidyalaya in 1951. He also started a Press called the Vivekananda Press, which is still in existence. It was he who started the Jaffna Mutual Benefit Fund to promote the economic welfare of Jaffna.

The late Mr. Nagamuthu got the services of Mr. V. Casipillai, Crown Proctor of Jaffna, as the first manager of the Vidyalaya. The late Mr. Casipillai was one of the leading public figures of his time and took an active part in all public movements. He was one of the founders of the Jaffna Hindu College and took an active part in welcoming Swami Vivekananda to Jaffna.

From the records available we find that Mr. Casipillai applied for registration of the Vaidyeshwara Vidyalaya for grant-in-aid on 24-10-1914, and was given the following reply :

"In localities provided for by efficient schools, new English Schools will not be registered unless they satisfy the requirements of efficient schools under clause III of the code."

Again in November 1916 Mr. Casipillai renewed his application for grant but was told that there had been protests from the managers of the adjoining schools, both Hindu and Christian, and that his application could not be considered till their protests had been duly considered.

Mr. Casipillai renewed his application from time to time in 1917, 1918 and 1919 but it was turned down. It was even suggested by the Department that the school should be shifted to some other site at Nallur, Koddady or Pettah. All these years Mr. Nagamuthu carried on this institution without government grant or recognition. What is more, he had to face opposition both from Hindu and Christian bodies. A lesser man would have given up the task as a hopeless one but Mr. Nagamuthu was made of a different mettle.

At this time, interest in the Ramakrishna Mission was created in Jaffna by the visits of Swami Sharvanandaji who was then head of the Ramakrishna Math, Mylapore. Pandit Mylvaganam who was later to become Swami Vipulananda was a teacher at St. Patrick's College and a Vivekananda Society was started at his residence at Anaipanthi.

Mr. Nagamuthu who was keen in putting his school on a permanent footing and who had heard of the good work done in India by the Ramakrishna Mission handed over his school to the Ramakrishna Mission in 1918 and Swami Sharvanandaji took it over on behalf of the Mission. Thus the foundation of the Ramakrishna Mission activities in Ceylon was laid with the taking over of this school.

As there was no branch of the Mission in Ceylon then, Swami Sharvanandaji gave the responsibility for managing the school to a local committee. The late Mr. A. Canagaratnam, a nephew of the late Mr. Casipillai and one-time member of the Legislative Council, became the manager and Mr. A. Sitaraman was appointed Headmaster.

Even after the local Committee took over the management the school was not registered for grant till 1921. Differences seem to have arisen between the Ramakrishna Mission and the local committee over the management of the school. The founder, the late Mr. Nagamuthu was very unhappy about the way in which the school was managed and he made representation to the Mission authorities, Swami Sharvanandaji again visited Jaffna and took over the management directly under the Mission and Swami Vipulanandaji became the manager and Mr. A. Saravanamuthu was appointed Principal. When he resigned in the latter part of 1921 he was succeeded by Sri Raman Nambiar. During this period, the Vidyalaya became the hive of Mission activities. Swami Avinashanandaji joined Swami Vipulanandaji in these activities. An orphanage was started in the Madam on the Pirappamkulam Road of which the the Trustee was the late Mr. Thiruchittampalam. In all these activities the late Mr. Kalaipulavar Navaratnam played an important part.

Swami Vipulanandaji accepted the post of Professor of Tamil at the Annamalai University in 1930 and so he had to give up the post of manager. Again a local committee was appointed with Mr. K. Aiyadurai as Manager and the late Kalaipulavar Navaratnam as Secretary. This

local committee carried on the school for over three years and later the Mission had to take the school directly under the mission owing to differences between the local manager and the department. During this period Messrs V. Sinnathamby, N. Arunachalam, K. Muthucumaraswamipillai and P. Ragupathy functioned as principals.

It was after Swami Vipulanandaji returned from India that I came into direct contact with the educational activities of the Mission. During the December holidays in 1933 Swami Vipulanandaji came to Jaffna for a Hindu conference and finding that I had just then got through the degree, invited me to go to Batticaloa. He had then relinquished his post as Professor of Tamil at the Annamalai University and had settled down at Batticaloa to look after the educational activities of the Ramakrishna Mission. He wanted me to assist him in his work by becoming a teacher at the Shivananda Vidyalaya. My parents were not willing to send me there but the persuasion of friends like Kalaipulavar Navaratnam had the desired effect and I took up duty as a teacher at Shivananda Vidyalaya in January, 1934.

My stay at Batticaloa was productive of great good inspite of the frequent attacks of Malaria. Swami Vipulanandaji aimed at developing Shivananda into an ideal residential institution which could attract students from all parts of Ceylon. He was a versatile teacher and could handle any class from the Kindergarten to the University. Living with him was an education by itself.

One day in September, 1935, Mr. P. Ragupathy, who was then the Headmaster of Vaidyeshwara Vidyalaya made his appearance at Shivananda Vidyalaya and told Swami Vipulanandaji that he had decided to go to his father-in-law's school at Karampan and requested him to send me to Vidyalaya to fill his place. Swamiji hesitated a little as he considered me rather young for taking up such a responsible job. But Mr. Ragupathy pointed that there were dependable teachers like Messrs Vyramuttu and Seenivasagam and friends like Kalaipulavar Navaratnam and that with their help, I would get on well. I am deeply grateful to Mr. Ragupathy for having brought me to Vidyalaya.

When I joined the Vidyalaya in October 1935, it was a Junior Secondary School with seven teachers and about 150 children and the school building consisted of only the Hall which was partitioned for

Opening of the Science Block by Sri Avinashilingam Chettiar on 21-9-48

Opening of the Hall by
His Holiness Swami Yatiswaranandaji on 16-10-54

accommodating the classes. There was another shed to house the Primary School, the Vivekananda Vidyalaya, which had five teachers and about 150 children.

By the grace of the Almighty and the encouragement given by Swami Vipulanandaji the school began to make rapid progress. At the first annual inspection after my coming here we earned a good report and Swamiji wrote the following to me. "I am very proud of the excellent report earned by your school at the last annual inspection (1st August 1936)". We got good results at the J. S. C. Examinations and in 1938, we established a record by securing hundred percent success at the J. S. C. Examination.

The next landmark in the history of the Vidyalaya was the starting of the S. S. C. classes in 1942. The late Mr. Thillainadarajah made a beginning with the setting up of a Laboratory. We made a good start by producing cent percent result during the first year (1943) at the S. S. C.

At that time the Hall, the only building we had, was fully packed and a class had to be held on the platform too. It was then that we thought of getting the piece of land where the Vidyalaya was started and where the science block now stands, from the Trustee of the Sivan Temple. We approached Mrs. Kannammah, the then Trustee of the Sivan Temple and she willingly leased out the land to the School. The late Mr. M. R. Karalasingham, Proctor S.C. was of great help to us at that time. There has been close connection between the Vaidyeshwaran Temple (Sivan Temple) and the Vaidyeshwara Vidyalaya. The late Mr. Ponnusamy Chettiar the then Managing Trustee of the Sivan Temple was of immense help to the founder of the Vidyalaya, Mr. Nagamuthu; and the present Trustee, Mr. V. Kanthappa Chettiar, is an old boy of the School.

With the getting of the land in 1945, our building programme started. In that year a Building Fund Committee was formed with Dr. S. Subramaniam as Chairman, Swami Ritajanandaji as Treasurer and Mr. M. R. Karalasingham and myself as Joint Secretaries. The foundation for the new block was laid by Sir Waithilingam Duraiswamy on 30th August 1946, in the presence of Swami Siddhatmanandaji and Swami Hirishikesanandaji. The building was completed in 1948 and it

was declared open by Sri S. Avinasalingam Chettiar, the then Education Minister of Madras, on 21st September 1948.

The building came not a day too soon, as with the introduction of free education, we had to cater for increasing numbers. We had put up and equipped a science laboratory and got a playground at the Esplanade. Thus we satisfied the condition for a Grade II school and it was accordingly raised to Grade II in 1948.

With the introduction of free education and the mother tongue as the medium of instruction in all primary classes, the management felt that there was no need for a separate primary school in the same compound and so the primary school was amalgamated with the Vaidyeshwara Vidyalaya in July 1950.

By the end of 1950, the school had the staff and equipment required of a Grade I institution and so the manager, Swami Natarajanandaji, applied for raising the school to Grade I. After some delay the school was raised to Grade I from 1-1-52.

Once again we were faced with shortage of space and at that time the late Mr. V. Thilainadarajah, Trustee of the Vidathalthivu Pillayar Temple and Mr. V. A. Duraiappah, Proprietor, The New Aerated Water and Ice Manufactory placed a plot of land at our disposal. Had it not been for the timely help rendered by these two gentlemen we would have been forced to refuse admission to a large number of children.

When the college was raised to Grade I, it was felt that the buildings were not adequate for a Grade I College. Further the Hall was in imminent danger of collapsing. We discussed with friends various ways and means of raising funds for the college and it was finally decided to have a Festival of Arts and Raffle, to collect the necessary funds. A committee with Dr. C. Gurusamy as President, Mr. M. M. Abdulcader, Advocate, and myself as Joint Secretaries and Messrs M. R. Karalasingham and C. Vyramuthu as Joint Treasurers was formed. The task of organising the Raffle fell on Mr. C. Suriyakumaran who was then the Assistant Commissioner of Local Government, Jaffna. The Festival of Arts and Raffle was held in August 1958 and it brought Rs. 84,000/-. The success of the Festival of Arts was largely due to the untiring efforts of the chief executive officer Mr. T. Murugesampillai, D. R. O.

It was decided to put up a new hall and to extend the laboratory building with this money. The task of supervising the construction of the building fell on Mr. K. Sathasivam, a senior old boy of the College. The foundation for the new hall was laid on 15th April, 1954 and the work was completed in October 1954 in record time. The hall was declared open by His Holiness Yatiswaranandaji in the presence of Swami Prematmanandaji and Swami Chidbhavanandaji on 16-10-54.

The college continued to make rapid progress and the first student entered the University in 1957. Two students got through the G. C. E. (advanced level) in 1958.

The Library was at this time housed in a section of the laboratory building and as the space occupied by the Library was required for the expansion of the Laboratory, it was decided to put up a new building to house the Library. The present Library building is a gift of Messrs L. K. S. Brothers, Jewellers, Jaffna. This building was declared open by Srimath Swami Chidbhavanandaji on 24-9-58.

The year 1960 proved to be a successful year to the Vidyalaya. All the four candidates who sat for the University Entrance (Arts) gained admission to the University and another secured admission to the Science Faculty. At the Science Exhibition organised by the Northern Province Science Teachers' Association, our College got the prize for the best Exhibit in addition to three first prizes. Our boys, Juniors and Seniors, got the first places in the singing contest organised by the Northern Province Teachers' Association. Another student got the first place in the oratorical contest.

At the end of 1960 the Government decided to take over the assisted schools and our school along with the other schools managed by the Ramakrishna Mission became Director-managed as from 1-12-60. It has since been vested as from 1-6-62. Though the Mission is not anymore officially connected with its former schools, it continues to take great interest in their welfare. At the time of the take over, the Mission had entered into a contract for Rs. 15,000/- to put up the upstairs building over our library and they saw to its completion. The completion of the open air theatre and the extension to the laboratory were made possible as a result of the financial help given by the Mission.

A semi-permanent building which was in danger of collapsing was converted into a permanent building making use of maintenance grant and facilities fees. The same sources have been used to repair two other buildings and give them permanent roofs. I wish to place on record the help rendered by the Assistant Director of Education, Northern Region, in putting these schemes through. We may take pride in the fact that the Vidyalaya is one of the very few schools that have made considerable improvements to their buildings and equipment after the take over.

Our member for parliament Mr. Alfred Duraiappah has recommended the expenditure of Rs. 7000/- on the improvement of our buildings out of the vote allocated to his constituency. We thank him for the interest he has taken in our college and we are sure he will continue to evince the same interest in the progress of this institution. In this connection I wish to place on record the invaluable help rendered to the college by his uncle, the late Mr. V. M. Nagalingam who helped the institution from time to time with generous donations during its early years of existence, and his father Mr. V. A. Duraiappah, who rendered possible the expansion of the College by relinquishing his possession of that portion of the land on which additional buildings had been put up to accommodate the growing members.

The college continues to make steady progress in the academic and other spheres. In 1961 four students entered the University, in 1962 six, and in 1963 twelve; our Arts results this year is considered to be the best in the North, ten students out of nineteen in the class having secured admission to the University.

The country is now beginning to reap the benefits of free education and the adoption of the Swabasha medium. Many students from very poor families are now entering the University, thanks to free education. The Swabasha medium has enabled a number of Arts students from the rural areas and non-English speaking homes to enter the University.

All living organisms, if they are to survive, must adapt themselves to changing environments and our schools are no exception to the rule. The future of the Vidyalaya is assured as it has the capacity to adapt itself to changing conditions.

Opening of the Library Building by Swami Chidbavanandaïi on 24-9-58

J. S. C. Students 1938 who obtained cent percent result with Swami Vipulananda, Manager, Principal and Teachers.

See page 25

Swami Ramadas and Annai Krishnabai
at the Vaidyeshwara Vidyalaya—December, 1954

Tamil Writers at the Vaidyeshwara Vidyalaya—3rd Oct. 1957
Left to Right : The Principal, Anpupazham Ne, R. Balakrishnan, Maharam,
Rasavathi, Mayavi, Vice-Principal & Mr. Raja Ariaratnam.

SOME REMINISCENCES OF THE FOUNDER

By MR. N. MANICKA IDAIKKADAR, C. C. S.

(Son of the Founder)

I cannot think of my father apart from Vaidyeshwara Vidyalaya nor Vidyalaya apart from my father. This school immediately brings to my mind the struggle of the Founder fighting against great odds for the successful completion of an educational institution in a deserving part of Jaffna Town.

The Founder never failed to mention to his friends and to others the two unique features of the school, where the school differed from others. The first feature had been the high proportion of school children who studied free or half-free. I cannot think of another institution in the Island with this unique feature. The second has been the regular night classes conducted in the school under the supervision of the teachers. In these night classes, the children were able to obtain assistance for their studies from the senior boys and the teachers present. This was a great boon to those children who had no facilities at home like tables, chairs and lamps for their studies.

The Founder had many anxious moments in his life in running the school, particularly in the first five years when the school could not receive a Government grant. The Manager of an educational institution in the North is not in a fortunate position like his counterpart in the South. As it is the rich man in the South who thinks of opening an educational institution he has no difficulty in running it. But in the North, a school is opened by a person or group of persons when there is the necessity for one, even when that person or persons are without much means. So much so, one can imagine the Founder's dilemma in running the school for four to five years without a Government grant. Once the grant was secured, the Founder was most anxious to pass on the management to a public body and not to keep it as a private institution of his.

The Founder's brother (the late Mr. T. Saravanamuttu, M. A., M. Sc.) who had his education at Calcutta mentioned to the Founder the achievements and work in India of the Ramakrishna Mission and thus made the Founder hand over his institution to the Mission. So, Vaidyeshwara Vidyalaya became the first institution in Ceylon (I believe) of the famous Ramakrishna Mission. This school hall subsequently became the centre where famous savants from abroad delivered their lectures in Jaffna. Famous men like Mahatma Gandhi and Pandit Neru had addressed the people of Jaffna in this very hall. This was a matter of great pride and satisfaction to the Founder.

The Founder used to mention in his life time the help rendered to the institution by the people of Vannarponnai—to mention a few, Sri Ponnusamy Chettiar of Vaidyeshwara Temple, Mr. V. Vinasithamby (Udaiyar) and Mr. Nagalingam of the Aerated Water Company. He was prepared to approach anyone for the welfare of the school. But when anyone tried to harm the school in anyway, the quiet little man rose to quick and dynamic action. Once when a Headmaster created certain difficulties for

the school, in spite of fever, the Founder left for the school, in the morning alone, challenged the Headmaster and virtually chased him away from the school and handed over the school to a sober headmaster. I remember someone asking him after the incident what he would have done if that burly Headmaster physically pushed him out, as legally the Founder had no status with the Mission in charge of the school. He had a ready answer—he had no doubt that the Headmaster would run away no sooner than he went to the school. Several attempts were made by the Ramakrishna Mission to give him some position in the management of the school, but he would have none of it. This quality, appeared to me, to be the most remarkable quality of the Founder. Once the purpose for which the school was opened was achieved, he was satisfied that his part of the work was over and that others should carry on. Once my mother asked him whether our family should not have a say in the management of the school—at least in an advisory capacity to assist the Ramakrishna Mission. His reply was forthright—categorically ‘no’. The school is meant for the public and therefore the management should be in the hands of a Board in which the public will be represented and in the hands of my single family.

I am certain that the Founder, if alive, would be the happiest man to see the school in its present position. Even in his wildest dreams he would not have expected the school to rise to the present position. May Vaidyeswara continue to shower his blessings on the school so that the torch of learning may be kept burning at Vannarponnai through this institution.

—*Festival of Arts Souvenir, 1953.*

“He indeed is blessed in whom all the qualities of head and heart are fully developed and evenly balanced. He bears himself well in whatever position he may be placed. He is full of guileless faith and love of God, and yet his dealings with others leave nothing to be desired. When he engages in worldly affairs, he is a thorough man of business; in the assemblage of the learned, he establishes his claims as a man of learning; and in debates, he shows great powers of reasoning. To his parents he is obedient and affectionate; to his brethren and friends he is loving and sweet; to his neighbours he is kind and sympathetic, always ready to do good to them; and to his wife he is the lord of love. Such a man is indeed perfect.”

—*Sri Ramakrishna.*

THIRTY YEARS IN VIDYALAYA

by C. P. SUNDARA SARMA

On the eve of my retirement from service, the Editor of 'Vaidyeshwaran', has asked me to write my reminiscences. For a man like me, past the meridian of life, it is rather a difficult task. However I shall attempt a brief resume of incidents as they occur to me at this distance of time.

It was one day in May, in the year 1919, when I was at home, resting after my morning repast, that Mr. K. Kandiah, who was then a student here, brought me word that I was wanted immediately by (the Hon.) Mr. A. Canagaratnam—the then manager of the school—to take up work as a teacher at the Vidyalaya. As I had been working as Sub-Editor under him at the office of the 'Ceylon Patriot'—a journal now defunct—I felt I should obey his bidding. Those were days when buses were non-existent and motor cars rare. The only means of locomotion easily available was the one bull hackery (திருக்கல் வண்டி). So engaging a hackery drawn by a fiery bull, I was able to come from Kuppizhan to town within an hour's time. The very same day I was asked to assume duties and ever since I had been here except for a very brief period of about two months in 1927, when I had to go on transfer along with Mr. K. N. Cumaraswamy to Hindu College, Trincomalee.

Those were days when the school though recognised had not been registered for grant. It was then not a mixed school as now, and we had classes up to the eighth standard, and it was hard work for all of us to satisfy the Inspector of the Education Department whose surprise visits were many and frequent. I was then in charge of the lower classes and it was a pretty tough work getting the young chaps fit for promotion at the end of the year. Promotions in all the classes were made by the Inspecting Officers after a thorough examination though latterly they began to be guided by term marks and progress reports.

Mr. A. Sitaraman, who was for some years Head Master of the school, severed his connection when his Holiness Swami Sharvananda took the school directly under the management of the Ramakrishna Mission in 1926. Mr. Sitaraman had been so closely identified with the school that many thought his place could not easily be filled. Luckily for the school, Mr. A. Saravanamuttu, the present District Inspector of Schools, Jaffna readily consented to assume duties as Head Master and a smooth running was assured. As one who had a hand in bringing him to Vidyalaya, it was a source of great pride to me that his period of administration was a success. He, however, could not remain long with us as the Department of Education took him into service as an Inspector of Schools.

His place was then filled by Sri Raman Nambiar, a Bramacharian, of the Ramakrishna Mission. He was a saintly man and a born teacher, who watched his wards with paternal love and care. Many of his students still cherish and revere his memory. With single minded devotion he worked hard to put the school on a sound

footing and there was improvement in all directions. It was during his time that we became a mixed school and began admitting girls for the first time. Mr. Nambiar was also responsible for securing us the services of Mr. P. G. Narayana Iyer, B. A., a conscientious and pains-taking teacher whose association with the school was long and intimate. He left us only as late as 1945 to join the staff of Jaffna Hindu College. He was of great help to me and would ungrudgingly go through the lines of poetry I was wont to write and suggest improvements therein. Mr. Nambiar could not however remain long with us. He had been lent to the school by the Mission and so left us to become a Sannyasin.

There was then a succession of Head Masters. Messrs V. Sinnathamby, N. Arunachalam and K. Muttucumaraswamy Pillai were in turn in charge of the School. Mr. V. Sinnathamby, though a tried educationist, came to us at the fag end of his career, when he was in declining health and so was not in a position to give of his best to the School. Mr. Arunachalam, who succeeded him, was a plain spoken, forthright man. He came to us with high hopes but the call of his native village proved too strong for him and after a brief stay of two or three years he left us to take up duties as Head Master of the Chavakachcheri Hindu English School.

It was thus a welcome relief to us when after Mr. Muttucumaraswamy Pillai, the management brought to us Mr. P. Ragupathy, B. A., from the wilds of Minneriya, where he had gone as a colonist to give a practical lead to young men in the policy of "Back to the land" which he advocated. He was an old student—one of the first batch—who hailed from the locality, an admirer of the Ramakrishna Mission, and so we felt that Vidyalaya had at last got its man. He was in charge of the school during very strenuous times. The spirit of comradeship that he introduced into the staff helped the school to weather the storms that beat against it and pull through a period of adversity. He sowed the seeds of progress that we see to-day. The science laboratory which he began with cup-boards and shelves, bottles and beakers in what is today the Scout Room, has blossomed into the laboratory situated in the new block to the west of the main building. Like his immediate predecessors he too was not meant to remain long with us. Having steered the school into calm waters, he felt the urge to go, the lure of the law he couldn't resist and so having made arrangements with the late Swami Vipulanandaji, our then Manager, to have our present Principal Mr. S. Ambikaipakan installed in office, he left us in October, 1935.

The story of Vidyalaya ever since Mr. Ambikaipakan's assumption of duties is too well known for me to be recounting here. It has been an era of continued progress. When he came, we were a junior secondary school with only seven on the staff, and today we are a second grade institution with twenty on the staff and the number on roll well over five hundred. In addition to the main hall where we were crammed together, we have a new block of class rooms, a science lab. and larger space to move about freely. These are achievements during the Ambikaipakan era and I am sure many more things will be achieved during his tenure of office.

I have now come to the end of my story. It has been my good fortune to be associated with the school for thirty years and watch it grow to its present position. I

should not at this present juncture fail to make mention of the continued interest Mr. K. Navratnam had evinced in the progress of the institution. But for his timely intervention during the many crises through which the school had to pass, it might well have gone under. To me he has been a devoted friend, to whom my heartfelt thanks are due for his constant solicitude for my welfare.

Many factors have gone to help the progress of the school; and to my young friends on whom the future of the institution rests, I should like to tell them that the Vidyalaya is what its teachers have made it and will be what they make of it. The spirit of co-operation and fellowship that exists among the members of the staff is an envy of many. This has been the secret of our success. What the future has in store for us it is difficult to divine. The policy of the state towards assisted schools is not known for certain, but whatever that may be, I am confident that the spirit of service and loyalty to the high ideals of the Ramakrishna Mission I find in my friends will ensure a glorious future for my beloved institution. It shall be my proud privilege to watch its progress. During the past years it has been my good fortune to be in terms of close friendship with many on the staff and as Lord Buddha says,..... "Separation from the objects we love is the cause of pain," it is with a heavy heart that I am compelled to say—"Good-bye!"

May Bhagavan Shiva bless my dear colleagues and loving pupils at the Vidyalaya!

—Vaidyeshwaran of 1949.

SRIMAT SWAMI VIPULANANDA

A. M. K. CUMARASWAMY

It is a privilege to be asked to write a brief note on Swami Vipulananda. I was a student at Royal College, Colombo and the Swami was at that time Pundit Mailvaganam. He was Principal of Manipay Hindu College and often visited Colombo and spoke at various places. Some of us boys went to hear him speak and we realised for the first time how elegantly and how efficiently the Tamil Language could be used to express scientific ideas as well as philosophical concepts. Years later, I visited Annamalai University, and though the Swami had then ceased to be Professor there, his name carried a fragrance about the place, and dons and students gathered round me to pay their tribute to the Swami. A man so other-worldly and so utterly dedicated to the Highest, he was hardly conscious of the big draw he was to so many persons, young and old, wise and otherwise.

Years later, I had the privilege of welcoming the Swami to his chair in the University of Ceylon as our first Professor of Tamil. He filled the chair worthily, and everyone looked forward to his guiding us for many years. *Sed Dis aliter visum!* He

soon realised and gradually we began to fear that he was already a sick man. As the physical frame gradually declined, the spirit shone with greater splendour until the great summons came and he went in obedience to the great Father of us all.

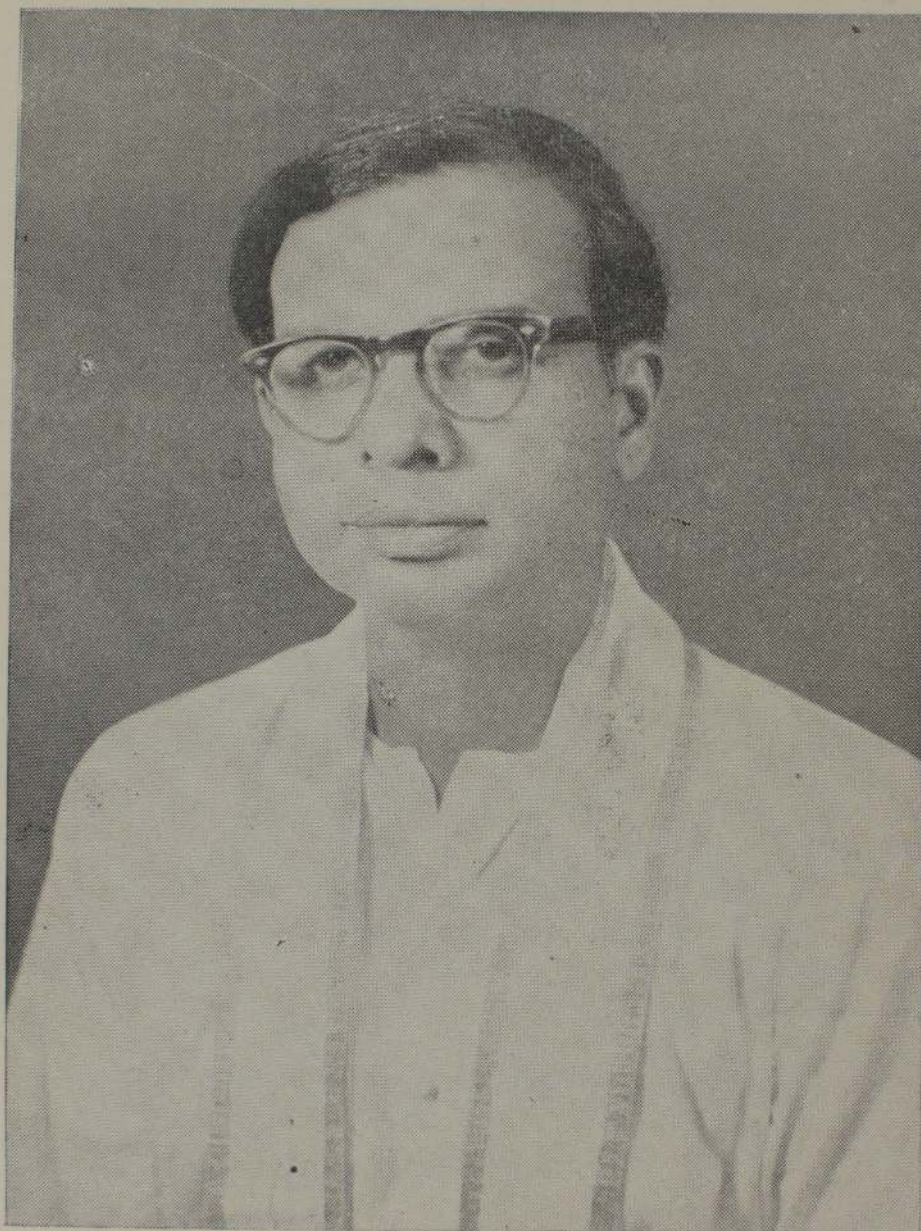
The Swami had pondered deep on eternal verities, and despite the wide divergence between him and me on vital issues, I never went to him with a religious problem without receiving if not a solution, yet certainly a line of thought which equipped me with material to grapple the problem with. Two simple episodes I would with apologies wish to chronicle here which to me revealed in special measure the bigness of the man. One day, the exigencies of circumstances reduced his lunch-interval to half an hour. Not infrequently he gave my wife timely notice and honoured us by being our guest at lunch. But that day, he turned up suddenly and said, "Mrs. Cumaraswamy, I have a lecture in half an hour, and have no time to go to the Mission House. Please give me something to eat." He noticed consternation writ large in the hostess's face, and with a charming smile asked what her problem was. The lady replied, "Pardon Swamiji, I have two good vegetable curries, but I have added Maldive fish to both of them." Again with a reassuring smile, he said, "Oh, a small spoon and your dainty fingers should be equal to the task of removing the offending intruders." We had a pleasant meal together, but right throughout the meal my heart was saying my Master's words, "The letter killeth, the Spirit giveth Life."

It was my Silver-Wedding Anniversary and after a Thanksgiving Service in Church, friends called in our home to eat with us and to felicitate us. When quite a crowd had assembled, the Swami appeared, holdidg in his hand a daintly bound copy of the Holy Bible, with a special feature—the *ipsissima verba* of Jesus Christ being printed in red. That was his gift to us on the great day, and when my wife remonstrated, Swamiji, you have thought of *our* feelings, and suppressed *yours*," he replied, "No, Mrs. Cumaraswamy, I have brought you a present which I value greatly." And these were not empty words.

There were a few questions on which the Swami and I could not find points of contact. But he regarded me and I respected him none the less. The entire otherness of God, the Andersartigheit so characteristic of my religion did not have meaning for him, and his concurrence with the general Hindu belief that a man's conduct is the important thing, his belief or faith is a minor matter was to me a disappointment, for the basic Christian thesis is that "It is not that conduct is the all important thing and worship helps it, but that worship is the all important thing and conduct tests it." And yet my Master speaks of "other sheep which are not of this Fold. Them also I must bring." Indeed one Hindu Saint has sung :

தேன்பழிச் சோலைபயிலும் சிறுகுயிலேயிது கேணி
வான்பழித் திம்மண்புகுந்து மனிதரையாட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம்புகுந்தென் உணர்வதுவாய வொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமென்றோக்கி, மனாளனைநீ வரக்கூவாய்.

Vaidyeshwaran—1956.

OUR PRINCIPAL

OUR VICE-PRINCIPAL

வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயப் பழைய நினைவுகள்

சுவாமி நடராஜநந்தா

1925-ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்களில் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் இலங்கை ராமகிருஷ்ண மிஷன் கல்விப் பணியைத் திருக்கோணமலையில் ஆரம்பித்து வைத்தார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் அடியேனுக்கும் அக்கல்விப் பணியில் பங்கு பெறுஞ் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஒரு வருடம் அங்குச் சேவை செய்த பின்னர், விபுலாநந்த அடிகளார் என்னைச் சிலகாலம் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும்படி கட்டளையிட்டார். 1927-ம் ஆண்டில் ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவரில்லம் (அனாதைகள் ஆச்சிரமம்) பிரப்பங்குளம் வீதியிலுள்ள வெள்ளிக்கிழமைமடத்தில் (தற்போது கலாநிலையமாய் விளங்குவது) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த மாணவரில்லத்திலும், வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலுஞ் சேவை செய்து வந்தேன். பிரம்மச்சாரி நம்பியார் (தற்போது சுவாமி நிஸ்ரேயஸாநந்தா), காலஞ் சென்ற கலைப்புலவர் நவரத்தினம், திரு. C. மயில்வாகனம் (ஸ்ரீகாந்தாவின் தகப்பனர்), திரு. அ. சரவணமுத்து, சிறுப்பர் சிற்றம்பலம் என்னும் பெரியார்கள் இவ்வில்லத்தின் சிறந்த நிர்வாக உறுப்பினராகக் கடமையாற்றினர். விபுலாநந்த அடிகளார் திருக்கோணமலையிலிருந்து கொண்டு அவ்வக்காலங்களில் யாழ்ப்பாணஞ் சென்று இந்த இரு ஸ்தாபனங்களுக்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வந்தார்.

பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியராகிய அ. சரவணமுத்து அவர்கள் அப்போது வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபராயிருந்தார். அவர் அப்பதவியை நீத்துவிட்டு வித்தியாதரிசியாக அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்தபோது, பிரம்மச்சாரி நம்பியார் (சுவாமி நிஸ்ரேயஸாநந்தா) சிலகாலம் அப்பதவியைத் தற்காலிகமாக வகித்து வந்தார். திரு. C. P. சுந்தரசர்மா, திரு. K. துரைசாமி ஐயர், திரு. C. மயில்வாகனம் (ஸ்ரீகாந்தாவின் தகப்பனர்) ஆதியோர் ஆசிரியராய் இருந்ததாக ஞாபகம்.

அடியேன் ஆசிரியனுக்க் கடமையாற்றிய காலத்தில் நடந்த இரு சம்பவத்தை மட்டும் இங்குக் கூற விரும்புகின்றேன்.

ஒருநாள் சடுதியாக ஒரு மாணவனுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டு வகுப்பு அறையில் வாந்தியெடுத்துவிட்டான். அஜீரணமான உணவுப் பருக்கைகள் சிதறிக் கிடந்தன. வகுப்பு ஆசிரியர், மாணவர்கள் அனைவரும் அவ்விடத்துக்கு அப்பால் சென்று, செய்வ தென்னவென்று தெரியாது செயலற்று நின்றனர். இவ்விஷயம் அதிபருக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. நம்பியார் சுவாமிகள் ஒரு பாத்திரத்துடன் அவ்விடஞ் சென்றார். பார்ப்போர் அனைவரும் பிரமிக்கத்தக்க வகையில், ஒருவித அருவையுமின்றி, தமது கைகளால், குழந்தைகள் கூழையளாவி எடுப்பது போன்று, அதை எடுத்துப் பாத்திரத்திலிட்டார். நிலத்தில் எஞ்சியிருந்தவற்றை விரல்களால் வழித்து அப்புறப்படுத்தினார். கடைசியாகத் தண்ணீரினால் அவ்விடத்தைச் சுத்தஞ் செய்த பின்னர், தம்முடைய கைகளையுங் கழுவினார். அதன் பின்னர் வகுப்புப் பாடங்கள் வழக்கம்போல் ஆரம்பமாயின. இச்செயலின் மூலம், நம்பியார் சுவாமிகள், சமூக சேவையென்றால் என்ன என்பதையும், அதைச் செய்யும் முறை எப்படியென்பதையும், ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் சொல்

லாமற் சொல்லி விளங்க வைத்தார். சுவாமிகளின் அன்பு நிறைந்த உள்ளத்துக்கும், சேவை மனப்பான்மைக்கும் இது ஒரு சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

வருடாந்தப் பரீட்சை நடக்கின்ற காலம் ஆடி மாதம் என்று நினைக்கின்றேன். வித்தியாதரிசியுடன், பாடசாலையின் முகாமைக்காரர் என்ற முறையில், விபுலாநந்த சுவாமிகளும் உடன் இருந்து மாணவரின் பெறுபேறுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். ஏழாம் வகுப்பு மாணவர்களிடம் வித்தியாதரிசி அவர்கள் பல வினாக்களைக் கேட்டனர். பெரும்பகுதியான மாணவர்கள் திருப்தியான பதில் கொடுத்தனர். ஆனால் ஒரு மாணவன் மட்டும் அவர் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கும் சரியான விடை கொடுத்தானில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் சுவாமிகளைப் பார்த்து “சுவாமிகளா, இம்மாணவன் ஒரு முட்டாளாக இருக்கின்றானே!” என்றார். அதற்கு அடிகளார் “நான் உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எனது வாதத்தை இதோ நிரூபித்துவிடுகின்றேன்” எனக் கூறினர். அத்தருணத்தில் பாடசாலை முன்பாக உள்ள வீதி வழியாக ஒரு கார் சங்குதய வண்ணம் சென்று கொண்டிருந்தது. சுவாமிகள் அம்மாணவனைப் பார்த்து “தம்பி, அதோ சப்தமிட்டுச் செல்கின்ற கார் என்ன சாதிக்கார் என்று உனக்குச் சொல்ல முடியுமா?” என்று வினவினர். உடனே அந்த மாணவன் அது இன்ன இனக் கார் என்றும், அதனுடைய இலக்கம் இன்னதென்றும், அதன் சொந்தக்காரரின் பெயரையுங் கூறினான். அக்காரைப் பற்றி விசாரித்தபொழுது மாணவன் கூறியது உண்மையெனத் தெரியவந்தது. உடனே வித்தியாதரிசியைச் சுவாமிகள் நோக்கி “பார்த்தீர்களா இன்ஸ்பெக்டர், இவன் எவ்வளவு விவேகி” என்று கூறி மாணவனின் விவேகத்தை அடிகளார் பாராட்டினார்.

இந்த மாணவன் மாணவரில்லத்தில் வசித்து வந்தவன். இவனுக்குக் கார் பைத்தியம் என்றே கூறி விடலாம். இவன் நடக்கும்போதும், ஓடும்போதும் ஒரு கார்ச் சாரதியானவன் காரை இயக்கும் சக்கரத்தை எப்படி வலம் இடமாகத் திருப்பித் திருப்பிச் செல்கின்றானோ அஃதே போன்று இவனுஞ் செய்வான். அதற்கிசைய இவனுடைய உடம்பும் திரும்பி வளைந்துகொண்டே செல்லும். அதே நேரத்தில் இவன் வாயிலிருந்து கார் போடும் ‘ஹோண்’ சப்தம் ஒலித்த வண்ணமாயிருக்கும். இவருடைய பெயர் எனது ஞாபகத்தில் இல்லை. அக்காலத்தில் கல்வி பயின்ற பழைய மாணவரிடமிருந்து இவரின் பெயரைக் கேட்டறிந்து கொள்ளலாம்.

மாணவரில்லத்தில் முதன் முதலாகச் சேர்ந்த இன்னுஞ் சில மாணவர்களின் பெயர் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. திரு. வே. குப்புசாமி (சதாசிவம்) என்பவர் தற்சமயம் வித்தியா பகுதியில் பரீட்சை அதிகாரியாயிருக்கின்றார். திரு. முத்துக்குமாரு, திரு. சொக்கநாதன் என்னுமிருவரும் தமிழாசிரியர்களாயிருந்து இளம் வயதிலே இறந்துபோய்விட்டனர். திரு. இ குழந்தைவேல், திரு. மாணிக்கம் என்னுமிருவரும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். தற்சமயம் இவர்கள் கல்லூராப் பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்திச் சபையில் முறையே கணக்காயராயும், பூமிக் கந்தோர் தலைமை அதிகாரியாயுங் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்களைவிட இன்னுஞ் சில மாணவர்களும் இல்லத்திலிருந்தனர். ஆனால் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்த பின்னர் தொடர்பற்றுப் போய்விட்டது.

யாழ்ப்பாணத்து மாணவரில்லத்தை நினைக்கும்போது சிருப்பர் சிற்றம்பலம் அவர்களை நினைவாமலிருக்கவே முடியாது. இப்பெரியார் எல்லோருடனும் நகைச் சுவை சொட்ட அளவளாவுவர். சாப்பாட்டு விஷயத்தில் இவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லவே இல்லையென்று கூறிவிடலாம். சாப்பாடு சம்பந்தமாக இவர் செய்த ஆராய்ச்சிகளையெல்லாந் தொகுத்து “பாக சாத்திரம்” என்னும் நூலையும் எழுதிப்

புகழ் பெற்றவர். சாப்பாட்டுப் பிரியருங் கூட. இவருக்கு “சாப்பாட்டு நியாயம்” (சிருப்பர் அடிக்கடி உபயோகிக்கும் சொற்கள்) என்னும் பட்டப் பெயரை அவருடைய அன்பர்கள் வழங்கினார்கள். கந்தோர் வேலை முடிந்ததும் தமது உத்தியோக உடைகளைக் களைந்தெறிந்துவிட்டு மாணவரில்லத்துக்கு வந்துவிடுவார்கள். அவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே மாணவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து நின்று கும்மாளம் போடத் தொடங்கிவிடுவார்கள். அவரும் தமது பட்டம் பதவியனைத்தையும் மறந்து பிள்ளைகளோடு தாமும் ஒரு சிறுவனைப் போல அன்புடனும் ஆர்வத்தோடுங் கலந்து கொள்வார்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் சொற்ப காலமே சேவை செய்தபோதும் அக் காலமே எனது சேவையின் பொற்காலம் போன்று எனக்கு இப்போது காட்சியளிக்கின்றது. அன்று நட்புக் கொண்டு நெருங்கிப் பழகிய அன்பர்களின் தொடர்பு இன்றும் அழியாமல் என்னுள்ளத்தில் பதியப் பெற்றுள்ளது. இவர்களுள் சிலர் இறந்து விட்டனர். ஆயினும் இன்னுஞ் சிலர் இன்றும் உயிரோடிருக்கின்றனர். இறந்த அன்பர்களுள் கலைப்புலவர் நவரத்தினத்தின் மறைவு நமது சமுதாயத்துக்கு ஈடு செய்யமுடியாத நஷ்டமென்றே கருதவேண்டும். அப்பெரியார் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தவர். அவருடைய இடையரு முயற்சியின் பயனாகவே வித்தியாலயம் பல்வேறு துறைகளில் சிறந்து விளங்குகிறது.

பொன் விழாவைக் கொண்டாடும் இப்புனித தினத்திலே எமது நல்லாசிகள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்துக்கும், அதில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும், கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் உரியதாகுக.

இந்தியா ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக சமாதானமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. கிரீஸ் என்ற நாடு உண்டாவதற்கு முன்னமேயே, ரோம் நகரம் பிறப்பதற்கு வெகுநாட்களுக்கு முன், இப்பொழுதிருக்கும் ஐரோப்பிய மக்களின் முதாதைகள் காட்டுமிராண்டுகளாய்த் தங்கள் உடம்பில் பச்சை குத்திக்கொண்டு காடுகளில் வாழ்ந்திருந்த அக்காலத்திலும் நம் நாட்டில் ஓர் உயர்ந்த நாகரிகம் இருந்தது. ஏன்? அதற்கு முன்கூட, சரித்திரமே எட்டிப் புகழுடியாத அங்ஙனவு பழங்காலத்திலிருந்து பல உயர்ந்த கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் இந்நாட்டிலிருந்து வெளியில் சென்றிருக்கின்றன. நாம் எப்பொழுதும் மற்ற நாடுகளைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்ததேயில்லை. அதன் காரணமாக நாம் ஒரு புனிதத் தன்மையைப் பெற்று, இன்றும் வாழ்ந்து வருகிறோம். கிரீஸ் நாட்டுச் சேனைகளின் வருகைச் சத்தத்தைக் கேட்டு உலகம் நடுங்கிய காலமொன்றுண்டு. ஆனால் அப்பழைய நாடு இப்பொழுது முழுதிலும் அழிந்துபோய்விட்டது. ஒரு காலத்தில் உலகில் பெருமை வாய்ந்த தேசங்கள் அனைத்தின் பேரிலும் ரோம் நாட்டின் கழுதுக் கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. அகில முழுதிலும் மனித வர்க்கம் ரோம் என்ற பெயரைக் கேட்டு நடுங்கியது. ஆனால் அது இருந்த ‘கேபிடலைன்’ மலை இப்பொழுது குட்டிச் சுவர்கள் நிறைந்த இடமாக இருக்கின்றது. இப்புவி முழுவதையும் ஓர் கொடியின் கீழாண்ட அந்தச் சீசர் சக்கரவர்த்திகள் வாழ்ந்த இடம் இப்பொழுது நிலமாகி, அதில் சிலந்திப் பூச்சிகள் கூடுகட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்ஙனம் வேறு சில நாடுகளும் மற்ற நாடுகளை வருத்திக் கொஞ்சக் காலம் சிறப்புடன் ஆண்டு மறைந்திருக்கின்றன.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

வித்தியாலயம் — அன்றும் இன்றும்

வே. சதாசிவம், M. A; M. Litt; Dip. Ed: C. A. S.

பரீட்சை அத்தியட்சகர்

மாறும் வாழ்க்கையில் நின்று நிலவும் இறைவனை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சிந்தனையிலும் செயலிலும் தெய்வீகம் மிளிரும் வண்ணம் இறைவழிபாட்டை மையமாகக் கொண்ட இவ்வித்தியாலயம் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் அளப்பரிய — ஆனால் வியத்தகு முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. அன்று தவழும் பருவத்திலிருந்து எழுந்து நிற்க முயற்சி செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில் 1926-ம் ஆண்டில் எனது ஆங்கிலக் கல்வி வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பமாயிற்று.

முதன் முதலில் எனக்கு A B C D ஏடு தொடக்கியவர் விழுப்பம் தரும் ஒழுக்கத்துடன் கருமமே கண்ணாயிருந்த திரு. சுந்தரசர்மா அவர்கள். எனது ஆரம்பக் கல்விக் காலத்தில் அடுத்தடுத்து வந்து, சொல்லித் தருவதைத் திருத்தமாகச் சொல்லித் தந்த சில ஆசிரியர்களில் இருவரை யான் உள்ளி உள்ளி உவகையடைகின்றேன். அமைதி, அடக்கம், பொறுமை, பொறுப்புணர்ச்சி என்ற அருங்குணங்களை அணிகலன்களாக அமைத்துக்கொண்ட திரு. சிவசாமி ஆசிரியர் எனது எழுத்தை வடிவாகத் திருத்தியும் செப்பனிட்டும் தந்தார்கள். என் கையும் எழுத்தும் உள்ளவரை அவரை எவ்வாறு மறக்க முடியும்? திரு. சர்மா அவர்களையும் மறக்க முடியாச் சம்பவங்கள் பல தொடர்ச்சங்கிலி போல் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் இருப்பினும் விரிக்கிற பெருகும் என்று எண்ணி ஒன்றிரண்டினை மாத்திரம் கூறுவேன். அவர்கள் எங்கள் வகுப்புக்கு வந்தால் முதலில் 'அப்' 'டவுன்' என்று பல தடவைகள் சொல்லி மாணவர்களை எழுந்து இருக்கச் செய்து, அவர்தம் பொறுமையைச் சோதித்து, சோம்பலைப் போக்கி, அவர்களின் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஆள்வார். உரன் என்னும் தோட்டியால் ஓரைந்தும் காப்பதற்குக் கூறுக் கொடுத்தவர்களில் ஒருவர் சர்மா மாஸ்டர் என்று கூசாமற் கூறலாம். எனது வகுப்பில் மனம்போன போக்கெல்லாம் போய்க்கொண்டிருந்த என் சக மாணவர் ஒருவரை நகையூட்டும் நயமொழி கூறித் திருத்திய பெருமையும் சர்மா மாஸ்டர் அவர்களுக்குரியது. அன்று வகுப்பில் வந்து, குழந்தைகளாகிய எங்களோடு கூடிப் பழகிய ஆசிரியர்களில் இவ்விருவரைத் தவிர, என்றும் சிலையில் அழியா எழுத்துப் போல் நற்பண்புகளை நம் மனத்திற் பதிய வைத்த மற்றும் ஆசிரியர்களை ஈண்டுக் கூற இடமில்லை.

வித்தியாலயத் தலைமையாசிரியர்களில் திருவாளர்கள் சீதாராமன். அருணாசலம், முத்துக்குமாரசுவாமி, இரகுபதி என்பவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேனே யொழிய அவர்களைப் பற்றி இங்கு யாதும் கூறுவதற்கில்லை. விவரமறியாக் குழந்தைப் பருவத்தில் முதலாவது சந்தித்த தலைமையாசிரியர், உயர்ந்த கம்பீரமான தோற்றத்துடன் உரத்த குரலில் உறுதியுடன் கடமையாற்றிய திரு. A. சரவணமுத்து ஆவர். அழகுணர்ச்சி நிரம்பப் பெற்ற, இன்றும் மேடையில் அழகொழுகும் உயிரோவியமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைத் தீட்டிய இராமநம்பியார் அவர்கள் தலைமையாசிரியராய் இவரைத் தொடர்ந்து கடமையாற்றினார். உடல் மிக மெலிந்திருந்தும் உளம் தளராத சின்னத்தம்பி என்பவர் அடுத்த தலைமையாசிரியராய்க் கடமையாற்றினார். இம்மூன்று தலைமையாசிரியர் காலத்தில் எனது ஐந்தாம் வகுப்பு

வரையுள்ள கல்வி வித்தியாலயத்தில் முடிவுற்றது. இது கனவுபோல் இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது.

இவ்வித்தியாலயத்தில் படித்த காலத்தில் இப்பொழுது எனக்குப் புதிதாகத் தோன்றும் அக்கால வழக்கம் ஒன்றினை எடுத்துக் காட்டல் நன்றென்று நினைக்கின்றேன். ஒவ்வொரு பருவ முடிவிலும் வகுப்பில் முதலிடம் பெற்ற முதல் மூன்று பிள்ளைகளையும், கடைசியில் இடம் பெற்ற கடைசி மூன்று பிள்ளைகளையும் மேடையிலேற்றிப் பறைசாற்றுவது வழக்கம். இவ்வழக்கம் எக்கல்விக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டது என்பது அன்றைய எனது அறியாமையால் அன்றும் தெரிந்திலது. பல கற்றறிந்தபின் இன்றும் தெரிந்திலது. எனது பெயர் எப்பொழுதும் கடைசி மூன்றில் முதலாவதாகவே இருக்கும். அன்றைய குழந்தை யுள்ளத்தில் 'முதல்' என்று கேட்பது காதுக்கு மிக்க இனிமை பயந்தது. இதனால் நான் பெற்ற நன்மை ஒன்றுமே கிடையாது. அன்று கடைசியில் முதலாவதாக வந்த அடியேனையும் கலைமகள் கருணை பாவித்து இன்று அவையத்தில் முந்தி இருக்கும் ஒருவராகச் செய்யவில்லையா? எனவேதான், குழந்தைப் பருவத்திற் கேவலம் புள்ளிகளைப் பெற்றுப் பிள்ளைகள் முதன்மையில் வருவதையே மேன்மையாகக் கருதி, கலக்கமுள்ள நிலையில் குழந்தை யுள்ளங்களைக் கருக்கிப் பாழ்படுத்தக்கூடாது என்ற பேருண்மையைப் பெற்றோரும் மற்றோரும் கருத்திற் கொள்ளல் நல்லது.

அன்று அயலில் பெருமையுடன் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்த இரு கல்லூரி களுடன் சதா போட்டியிட்டுக் கொண்டே வளரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எமது வித்தியாலயத்துக்குத் தொடர்ந்து இருந்தது. பணம் படைத்தவரும், பெயரில் மயங்கியவரும் தம் பிள்ளைகளை அக்கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால், வித்தியாலயம், இருங் கடலிற் கருங் குகைகளில் இருந்த மாசில் மணிகள் மக்கள் மத்தியில் ஒளி வீசவும் பாலை வெறும் வெளியில் எண்ணரிய இனிய மலர்களின் மணம் வீண்போகாது பலருக்குப் பயன்படவும் வாய்ப்பளித்துக் கொண்டே தேங்கியிருந்தது.

இந்நிலையிற்றான், எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்தும் திண்ணியராகிய மூவர் வந்து வித்தியாலயத்தைப் பொறுப்பேற்றனர். அழகும், செம்மையும், உண்மையும் ஒருங்கு திரண்டு வந்தாற்போன்ற இக்குழு "எழுமின்; விழிமின்; கருதிய கருமம் கைகூடும் வரை உழைமின்" என்ற மூலமந்திரக் குறிக்கோளுடன் கருமமாற்றியது. ஈங்கு "கருதிய கருமம்" வித்தியாலயத்தை முதற்றரக் கலைக்கோயில் ஆக்குதலே. அயலவர் தூங்கும்போது இவர் விழிப்பாயிருந்தனர்; பாடசாலையின் ஓய்வு நாட்கள் இவர்க்குக் கடும் உழைப்பு நாட்களாய் இருந்தன. பிறர் ஒரு சிலருக்காகப் பாடுபட, இவர்கள் பலருக்காகப் பாடுபட்டனர்; புகழெனின் உயிருங் கொடுக்கும் பான்மையினர். பழி எனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்; அயர்விலர்; தமக்கென வாழாப் பிறர்க் கென வாழும் பெற்றியர். எனவேதான் அன்று வீதிக்கருகில் புழுதி படிந்த மடம் போன்ற ஒரு மண்டபத்துடனும் உட்புறமாக ஒரு கூரைக் கொட்டிலுடனும் மங்கியிருந்த வித்தியாலயம். இன்று சிறந்த கலைப் பொலிவுடன் விளங்கும் மகா மண்டபத்துடனும், விழுமிய நூல் நிலையத்துடனும், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கூடங்களுடனும், ஆங்காங்கு செறிந்த இடமகன்ற வகுப்புக்கள் கொண்ட நீள் கூடங்களுடனும், மனைஇயற் சாலையுடனும், அலுவலக அறைகளுடனும் முதற்றரக் கலைக்கூடமாக ஒளி வீசுகின்றது.

இம்மூவரில் முதல்வராக விளங்கும் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் வித்தியாலயத்தின் எட்டாவது தலைமையாசிரியராக 1935-ம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்டார். மட்டக்களப்பில் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் அருட்டிரு. விபுலாநந்த அடிகளார் அதிப

ராய் அவ்வித்தியாலயத்தைக் கட்டியெழுப்பிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அடிகளாரின் கண்காணிப்பில் திரு. அம்பிகைபாகனவர்கள் ஆசிரியராய்க் கடமையாற்றும் வாய்ப்புப் பெற்றார். இவ்வாய்ப்பினுற் போலும், இராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலைகளுக்கு மனேஜராகவும் இருந்த அருட்டிரு அடிகளார் திரு. அம்பிகைபாகனவர்களை வைத்தீஸ் வர வித்தியாலயத்துக்குத் தலைமையாசிரியராக்கினார். இறையருள் பிடர்பிடித்துந்த இதர ஆசிரியர்களுடைய சலியா உழைப்புடன், தலை நிமிர்ந்து வித்தியாலயத்தை எழுப்பிப் பலரறியச் செய்த பெருமையையும் திரு. அம்பிகைபாகன் பெற்றார். எனது கல்வியை 1926-ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த இதே வித்தியாலயத்தில் யான் கற்றதுணர விரித்துரைக்கும் வாய்ப்பும் 1951-ம் ஆண்டிற் பெற்று மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர், ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டொன்றாதல் போல, வித்தியாலயத்தை விட்டகல நேர்ந்தது. இக்காலத்தில் யான் கண்ட உண்மையினைக் கூறுதல் சாலப் பொருந்தும் என நினைக்கின்றேன்.

திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு வலக்கை இடக்கையாக வந்து வாய்த் தனர் திரு. வைரமுத்துவும் திரு. சீனிவாசகமும். இவர்களின் இனிய இயல்புக்கேற்ப இவர்தம் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. வைர — முத்து; சீனி — வாசகம். வைரம் என்றால் அது வைரம்தான். எண்ணித் துணியும் பண்பையும், அசைக்க முடியா முடிபு களையும், முடிபுகளின்படி செய்து முடிக்கும் ஆற்றலையும், காய்தல் உவத்தலற்ற நிதானத் தையும் திண்மையையுமுடைய வைரமுத்து அவர்களை அறியாதார் அறியாதாரே! திரு. வைரமுத்து அவர்கள் செய்த தியாகத்தின் உருவாக விளங்குகின்றது வித்தியால யம் என்றால் அது மிகையாகாது. ஊனும் உறக்கமுமின்றி அல்லும் பகலும் அரும்பாடு பட்டுக் கட்டிய கோட்டை வித்தியாலயம். தமக்கென வாழாது மாணவர்களுக்கென வாழும் பண்புள்ள இம்மனிதர், தம் உடற்கோட்டை இடிய இடியக் கட்டி எழுப்பினார் இக்கலைக் கோட்டையை! இவருக்கு உறுதுணையாக உள்ள அன்புச் சகோதரர் போன் றிருக்கின்றார் திரு. சீனிவாசகம் அவர்கள். சீனிவாசகத்தின் வாசகம் சீனிபோல் தித்தித்தும். சதா புன்முறுவல் பொலிந்த மலர்ந்த முகத்துடன் அவர் கருமமாற்றுவார். அன்று பார்த்தது போலவே இன்றும் சீரிளமைத் திறமையுடனும், அயராதுழைக்கும் ஆற்றலுடனும் உற்றுழி உதவுகின்றார். இவ்விருவரையும் பெருமையுடன் பெற்ற திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் உண்மையிலேயே தவஞ் செய்தவராவர். அன்புச் சகோதரர் போன்ற இம்மூவரையும் நோக்கும்போது மும்மூர்த்திகளினுடைய எண்ணம் வருவது வழக்கம். ஒரே வயதுத் தொகுதியினுள்ள இம்மூவருக்கும் தக்க சமயங்களில் வழிகளைக் காட்டியும், இடித்துரைத்து நல்வழிப்படுத்தியும் நல்வித்திட்டு, ஸ்தல இயக்குநர் போலக் கருமமாற்றியவர் கலைப்புலவர் திரு. நவரத்தினம் ஆவர். இவர்களுடைய வெற்றியில், அன்றும் இன்றும் துணையாய் நின்று, என்றும் தோன்றாத துணையாய் நிற்கும் கலைப் புலவர் அவர்கட்கும் பெரும் பங்குண்டு. திரு. வைரமுத்து, திரு. சீனிவாசகம் அவர் களை மூல விக்கிரகங்களாகவும் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களை உத்சவ விக்கிரகமாக வும் கருதுவதில் எத்துணைப் பொருத்தமிருக்கிறது! உற்சவ விக்கிரகமாகத் திகழுகின்ற அம்பிகைபாகன் அவர்கள் பலர் மத்தியிலும், பல மேடையிலும் காண்போருக்கு எளியராயும் கேட்போருக்கு இனியராகவும் திகழ்ந்து வித்தியாலயத்துக்கு ஓர் ஒப்பற்ற இடம் அளிக்கின்றார். மூல விக்கிரகங்களாகச் சக்தியுடன் திகழும் இரண்டு துணையாசிரியர்களும் மாணவர்களுடைய உள்ளங்களில் ஆழப் பதிந்து, எறி கடலில் எங்கும் போய்க் கரை காணாது சுற்றிச் சுழன்று வரும் பறவைகள் போன்ற மாணவர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கும் வங்கம்போல விளங்குகிறார்கள். மருடம் போன்ற இம்மூவருக்கும் விஞ்ஞான வல்லுநரும், கணித ஆசிரியரும், கலையியல் கற்றவரும், முத்தமிழ் ஆசான் களும் மனையியல் தையற் கலை என்பவற்றில் பயிற்சி பெற்ற நல்விசை மெல்லியலாரும்

அனைவரும் சேர ஐம்பத்தாறு உதவியாசிரியர்கள் திருத்தமாகவும் திறம்படவும் ஒற்றுமையுடன் தத்தங் கருமங்களைச் செய்து வித்தியாலயத்தின் பெருமையைச் செழுங்கலை நியமத்திலும், பயிற்சிச்சாலைகளிலும், அரசாங்க அலுவலகங்களிலும், நீதிமன்றங்களிலும் விளங்கச் செய்கின்றனர்! 1926-ம் ஆண்டில் விரல்விட்டெண்ணக்கூடிய அளவு ஆசிரியர்களுடன் தேங்கித் தவழ்ந்து கொண்டிருந்த வித்தியாலயம் இன்று ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுடன் பீடுநடை போட்டுப் பெருமிதமடைகின்றது.

மாபெருஞ் சங்கமாகிய இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் நோக்கங்களுக்கிணங்கச் செயலாற்றி வெற்றிகண்டு வரும் இத்தாபனம் மேலும்மேலும் சிறப்புற்று, 'நான்', 'எனது' என்ற மனிதனின் செருக்கை அகழ்ந்தெடுத்து, 'அவர்' 'இவர்' என்ற வேற்றுமைக்கு எள்ளளவும் இடமளியாது, 'எல்லாரும் ஓரினம்', 'எல்லாரும் ஓர் குலம்' எல்லாரும் இந்நாட்டு மக்கள்' என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன் குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் நல்வாழ்வு வாழ வழி வகுக்கும் ஒரு சிறந்த சீரிய நிலையமாய் விளங்க வேண்டுமென்பதே எம் போன்ற பழைய மாணவர்களின் வேணாவாவாகும்.

இந்தியாவிலோ, நம் குடியானவன் ஒருவனை ராஜ்ய விஷயங்களைப் பற்றிக் கேட்டால் 'அது என்ன?' என்று கேட்பான். பொருளாதார அல்லது சமூக இயக்கங்களைப் பற்றிக் கேட்டால், அவைகளைப் பற்றித் தான் கேட்டதேயில்லை என்பான். ஆனால் அவனுடைய மதத்தைப் பற்றிக் கேட்டாலோ, அதை உடனே அர்த்தம் செய்துகொண்டு 'இதோ என் மதத்தை என் நெற்றியில் காண்பாய்' என்று சொல்லி, அதைப் பற்றிய சில விபரங்களும் சொல்வான். நம்முடைய தேசிய வாழ்க்கை இவ்விதம் இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவன் முத்திய வாழ்க்கைக்கும் கர்மங்களுக்கும் ஏற்றவாறு அவன் மனப்போக்குகளும் தன்மையும் அமைந்திருக்கின்றன. அவன் முன் வாழ்க்கையில் செய்த செய்கைகளின் தன்மைப்படி அவன் இவ்வாழ்க்கையைப் பெறுகின்றான். அவ்விதமே இவ்வாழ்க்கையை அவன் எவ்விதம் பயன்படுத்துகிறானோ அதைப் பொறுத்திருக்கும் அவனுடைய எதிர்கால வாழ்க்கை. இங்ஙனம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான மனப்போக்குடன் பிறக்கிறார்கள். தனி மனிதர்களைப் போலவே தேசங்களும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனித சமூகத்திற்கும் ஒரு தனி இயல்பும், அது உலகில் ஆற்றவேண்டிய கடமையொன்றும் இருக்கிறது. ராஜ்யத் துறையில் மேம்படுவது அல்லது பிறதேசங்களை ஜெயித்து ஆளுவது நம்முடைய இயல்பாக என்றும் இருக்கவில்லை. நான் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள்: எப்போழுதும் அங்ஙனம் ஆகப்போவதும் இல்லை. நாம் உலகிற்குக் கொடுக்கவேண்டிய செய்தி வேறு. நம்முடைய சக்தியனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி, அதை ஆத்மீகத்துறையில் செலுத்தி, உலகம் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தகுதியான காலம் பார்த்து, அப்பேரின்ப வெள்ளத்தை அகில முழுதும் பரப்புவதுதான் நமக்குரிய உயர்ந்த பணியாகும். பாரசீகர்கள் அல்லது கிரேக்கர்கள், ரோமர்கள், அராபியர்கள் அல்லது ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் சேனைகளைக்கொண்டு ஜெயித்து உலகையொன்றுபடுத்தட்டும்; அப்போழுது இந்தியாவிலிருக்கும் ஆத்மீகப் பெருவெள்ளம் அவர்கள் ரத்தக் குழாய்களில் புகுந்து உலகம் முழுவதும் பரவும். உலகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக ஆத்ம சாதனையில் ஈடுபட்ட இந்தியனும் தன் பாகத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும். இந்தியா உலகிற்கு அளிக்கக்கூடியது ஆத்மீக வெளிச்சமாகும்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

ஐம்பதாண்டில் வித்தியாலயத்தின் அற்புத வளர்ச்சி

வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் B. O. L.

ஆண்டு நிறைவு எல்லார்க்கும் உண்டு; எல்லாவற்றுக்கும் உண்டு. வேண்டினும் நாம் வேண்டாவிடினும் ஆண்டுகள் ஒன்றினையொன்று தொடர்ந்து சென்று மறைகின்றன. அதனால் வயதும் வளர்ந்து உயர்கின்றது. வயது வளர்தற்கு யாரும் வருந்தி முயலவேண்டுவதில்லை. ஒருவருடைய அறிவு, குணம், ஆற்றல் முதலியன வளர்ந்துவிட்டனவா என்று அவ்வயது பார்த்திருப்பதுமில்லை அது தானாகவே ஆண்டு ஒன்றுபோல் காட்டி வளர்ந்து செல்கின்றது. அவ்வாறு வளர்ந்த ஆண்டின் நிறைவு குறித்து ஆரும் மதிக்கப்படுதலில்லை. எட்டி மரம் பருத்து வளர்ந்து இருபது ஆண்டினை எய்திவிட்டது. இனிய தேமாவும் அவ்வண்ணமே ஆயிற்று. ஆயினும் எட்டி மரத்தை எட்டிப் பார்ப்பார் யாருமில்லை. இனிய தேமா இருபது ஆண்டில் உதவிய கனியமுதத்தை நன்றியுணர்ச்சியோடு மக்கள் நாவாரப் பேசுகின்றார்கள். அரும் பயன் ஆயும் அற்புதப் பெருமக்கள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் ஐம்பதாண்டு நிறைவு கண்டு ஆர்வத்தோடு விழாவெடுக்கின்றார்கள். தேமாவினை ஒத்த அச்சீரிய கல்லூரி செய்துவரும் நன்மையைத் திசையெல்லாம் பரப்ப ஆவன செய்ய ஆசைப்படுகின்றார்கள்.

தூண் நிரைத்து விளங்கும் தோரணவாயில் கல்லூரி முன்பமைந்து காண்போர் கருத்தைக் கவர்கின்றது. கொற்றவை, கலைமகள் செந்திரு மூவரும் வாயிலில் அமர்ந்து வருவோர்க்கு மங்கலங் கூறுகின்றனர். விண்ணுற நிமிர்ந்த விவேகானந்த மண்டபம் வித்தியாலயத்தின் விழுமிய குறிக்கோள்போல் விரிந்து உயர்ந்து விளங்குகின்றது. தாபகர் நாகமுத்து அவர்களின் தவப்பயன் இவ்வாறு சாதித்ததோ எனச் சான்றோர் வியக்கின்றனர். காந்தியடிகளின் கால்பட்ட புண்ணியம் கல்லூரிக்கு நல் வாழ்வாய் நண்ணியதோ எனச் சாந்த நெறித்தொண்டர் தம் கரம் குவிக்கின்றனர். இயலும், இசையும், கலையும் கடவுட் கொள்கையும் நிலைபெற்ற பொருட்டு ஆண்டு தோறும் விழாவயர இடமளிக்கும் இக்கல்லூரி மாணவரைப் பேணி வளர்க்கும் கல்விக்கூடம் மட்டுமன்று, வானவரறியாப் பேற்றினை மக்களனைவர்க்கும் வழங்கும் ஞானகூடமெனக் கற்றோர் ஏத்துகின்றனர். எவ்வெம் மதத்திற்கும், அவ்வம் மதத்திற்குரிய மதிப்பளித்து எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ்மின் என்ற இனிய அறிவுரையை இளைஞர் முதல் எல்லோர்க்கும் போதிக்கின்றது இக்கல்லூரியென இராமகிருஷ்ண சங்கம் இறும்புது கொள்கின்றது. இங்குக் கற்ற மாணவர் பலரும் எண்ணியாங்கு சித்திபெற்றுப் பின்னர் ஏற்றமான பதவி எய்துதல் கண்டு பெற்றோர் எல்லாம் அன்பு கலந்த ஆசி கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறு பார்த்தவர் எல்லாம் வியந்தும் நயந்தும் பாராட்டுக் கூற. உருவிலும் செயலிலும் முன்பு சிறிதாய், திருவிலும் திறனிலும் பின்பு சிறந்தோங்கி நிற்கக் காரணமானவை யாவை? தாபகர் நாகமுத்து அவர்களின் மாசற்ற நெஞ்சமும் மாண்புற்ற குறிக்கோளும் முதலில் நினைக்கத்தக்கன. விளம்பரம் செய்து விழாவெடுத்து ஆரவாரமாக நாட்டிய அடிக்கற்கள், நாட்டில் ஆவரோஞ்சுதறியாய் நாளடைவில் மாறின பல. கல்லைப் பொதிந்து கட்டாமல் காசைப் பொதிந்து கட்டி மன்னரும் வியக்க எழுப்பிய

மாளிகைகள் வெளவால் குடிகொள்ள மடிந்தன பலப்பல. மக்கள் எண்ணித் தொடங்கும் கருமங்கள் எல்லாம் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் பெறுதல் மிக மிக அரிதே. அங்ஙனமிருப்ப, இடம் பொருள் ஏவல் திடம் பெறஇன்றி. அப்பெரியார் சிறுவர்க்கிரங்கிச் சிந்தையில் நினைந்தது, செம்மையானதும் மெய்ம்மையானதுமானமையால் இன்று அந்நினைவு உருவும் திருவும் பெரிதும் பெற்று, அரும்பயன் தந்து புகழ்பட நிலைத்துள்ளது. திருவாளர் நாகமுத்து அவர்கள் இக்கல்லூரியைத் தொடங்கியபோது மெய்வருத்தம் பாராது, தமக்கென வேறுபயன் நோக்காது ஆற்றிய அருஞ்சேவை தவம்போல் நிலைத்து, பின்னர் தக்க பல ஆசிரியர்களைத் தன்பாலீர்த்து, கல்லூரியினைத் தழைக்கச் செய்தது. அவர்களிற் பலர் உதவியாசிரியராயும் சிலர் ஒருவர்பின் ஒருவராய்த் தலைமையாசிரியராயும் அமர்ந்து வித்தியாலயத்தை மேம்படச் செய்தனர்.

மூலையிற் கிடந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர் சாலப் பெரியர் என்று சாத்திரம்பேசுகின்றது. குடத்துள் விளக்கைப்போல் அடக்கமாய்ப் பணியாற்றிய வித்தியாலயத்தைக் குன்றிலிட்ட தீபம் போலாக்கிய பெரியார் என்றும் போற்றற்குரியவரே. தன்னை உயர்வாக்க எண்ணாது தன் குடியை உயர்வாக்க உழைப்பவனுக்கு உதவிசெய்ய ஆடையை வரிந்து கட்டித் தெய்வம் ஆவலோடு முன்வந்து நிற்குமாம். இவ்வாறு புராணம் கூறவில்லை. எமது அருமைத் தமிழ்மறையே பறைசாற்றுகின்றது. ஒதுங்கிக் கிடந்த வித்தியாலயத்தை உயர்த்த ஒரு தலைவர் வேண்டும். அவரும் தம்நலம் மறந்த சான்றோராயிருத்தலும் வேண்டும். அதனை நன்குணர்ந்த விபுலானந்த அடிகளார் திருவாளர் அம்பிகைபாகன் அவர்களை வித்தியாலய அதிபர் பதவியை ஏற்குமாறு அருளாணையிட்டார்கள். அம்பிகைபாகனவர்கள் வருகையால் வித்தியாலய அதிபர் பதவி மேன்மை பெற்றது. அவரது அயரா முயற்சியும் ஆர்வந்தழைத்த உள்ளமும் அற்புதமான பேறுகளைப் பயப்பித்தன. விதியின் ஓரத்தில் 'இது யாதோ?' என யாருமறியாது கிடந்த பள்ளி, வியக்கத்தக்கவகையில் பணியாற்றி மேலாந்தரத் துயர்ந்த கல்லூரியாய் விளக்கம் பெற்றது. மாணவர்களின் சித்திப்பேறு கல்லூரியின் மதிப்பினை எல்லாருமறியச் செய்தது. தத்துவ ஞானிகளும், அரசியற்றலைவர்களும் அவ்வப்போது விஜயம் செய்து கல்லூரி நடைமுறைகளையும் கல்விநலச் சிறப்பினையும் கண்டு வியந்தனர்.

“வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத்தனையது உயர்வு.”

என்ற பொய்யாமொழியின் பொருளுக்கு அதிபர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள் அரிய உதாரணமாய் விளங்குகின்றார்கள்.

வித்தியாலயத்தின் விளக்கத்தை அறிந்தவர் அதன் அதிபரின் ஆற்றலை வியந்து பாராட்டல்போல, வித்தியாலயத்தின் வித்தை மேம்பாட்டினை நோக்குவோர் அதன் துணை அதிபரை ஆராமையோடு போற்றுவர். திரு. வைரமுத்து அவர்கள் துணை அதிபர் பதவிக்கு இணையற்ற தகுதியுடையவர். அன்றார் அதிபருக்கு மட்டும் துணைவரல்லர்; பயிலும் சிறுவரின் பண்பாட்டிற்குத் துணைவர்; வருங்கால சமுதாயத்தின் மாண்புக்கு வழித்துணைவர். அவர் நினைப்பது மாணவரின் தேர்ச்சி; அமைதியாய் ஆற்றுவது கல்லூரிக்கோர் உயர்ச்சி. அவ்வப்போது அவர் கூறும் அறிவுரைகள் அவரது அதிஉயர்ந்த இலட்சியத்தினையும் அவ்விலட்சியத்தில் அவர் கொண்ட அளவற்ற காதலையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டும்; நம்மையும் ஆசைகொள்ளத் தூண்டும். உள்ளம் உள்ளவரையும் கல்லூரி உயர்வையே எண்ணி, உடல் வலிமை உள்ளவரையும் கல்லூரிக்கே உழைத்து, சொந்த நன்மையைத் துறந்த இந்த வித்தகரைத் துணைவராகப் பெற்றமை அதிபர் செய்த தவம். அரிய துணையதிபராகப் பெற்றமை ஆசிரியர்

களின் அற்புதப்பேறு; அன்பும் பண்பும் மிக்க ஆசானாகப் பெற்றமை மாணவர்க்கு வாய்த்த மாட்சி.

ஆசிரியர்களின் உளங்கலந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கும் கருத்து நிறைந்த கடமை யுணர்விற்கும் வித்தியாலயமே மேலான எடுத்துக்காட்டெனப் பலரும் கூறுவதுண்டு. மக்கள் ஒருங்குகூடிக்கருமம் செய்யுமிடங்களில் மனவேறுபாடும் கொள்கை வேறுபாடும் நிலவுதலும், அதனால் இடையிடையே பூசற்காற்று வீசுதலும் இயல்பே. இக்கல்லூரி அவ்வயல்பை இல்லையாக்கியது. ஆசிரியர்கள் அனைவரும் தத்தம் கடமைகளிலேயே கண்ணுயிருக்கும் தனிச் சிறப்பு கல்லூரிக்கு வாய்த்த பெருஞ் சிறப்பு. மேற்பார்வை யின்றி, விசேட தூண்டுதலின்றி, உள்ளன்போடு பணி செய்யும் ஆசிரியர்கள் பலர் இங்கு முன்பும் இருந்தனர்; இப்பொழுதும் இருக்கின்றனர். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடுகின்ற ஆற்றலும், கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்ல அரும்பண்பும் ஒருங்கமைந்த அதிபர் அவர்கள், ஆசிரியர்களுக் கோர் அதிகாரியாயிராது, உள்ளங் கலந்த உழுவலன்பராயிருப்பது ஆசிரியர்களின் உறவையும் அவர் பணியில் ஊக்கத்தையும் குறைவுபடாது காக்கின்றது.

பண்பு வாய்ந்த மகனொருவனைப் பார்த்தோர் இவனைப் பயந்த தந்தை தாய் யாரென வினாவ விரும்புவர். பண்பும் நுண்மை வாய்ந்த பரந்த கல்வியுமடைந்த மைந்தனொருவனைப் பார்த்தோர் இவன் கற்ற கல்லூரியாதென அறிய ஆசைப்படுவர். ஒரு மகனுடைய பிற்காலப் பெருவாழ்விற்கு அவன் பிறந்த குடி மாத்திரமன்றி, அன்னு னது கல்வி சிறந்த இடமான கல்லூரியும் முதன்மையான காரணமாகும். அவ்வுண் மையைத் திருத்தமாய்க் கருத்திற் கொண்டவர் நமது அதிபர் அவர்கள். ஆகவேதான் வித்தியாலயம் வெறிதே கல்விச்சாலையாய் ஒழியாமல், அறிவோடு மேம்பட்ட உள்ளப் பாங்கினையும் உருவாக்கும் வகையில் விளங்குகின்றது. சைவ மாணவர் பாடம் தொடங்குமுன் தமது வழிபடு தெய்வமாகிய நடராசப்பெருமானை அஞ்சலி செய்வதை அன்றாட முதற் கடமையாகக் கைக்கொள்கின்றனர். மாணவரது கூட்டு வழிபாட்டைக் காணும் வாய்ப்பைப் பெற்ற பெரியோர் பலர் பிறநாட்டுப் பள்ளித் தலங்களில் காணாத சிறப்பினை இங்குத் தாம் கண்டதாக உவகையோடு கூறினர். சைவ மாணவரைப் போலவே இங்குள்ள இஸ்லாமிய மாணவரும் ஓரிடத்தில் ஒருங்கு கூடி இறைவழிபாடு செய்வது இங்குத் தான் கண்டு வியத்தற்குரியது. வேறு வேறு மதத்தவராயினும் இளமை முதலே மாறுபாடு யாதுமின்றி தத்தம் சமய உண்மைகளைக் கற்கவும், கலந்து வாழவும் வாய்ப்பளிப்பது இக்கல்லூரி. இங்குக் கற்ற மாணவர் பலர் தம் பிற்காலத்தில் சிவில் சேவை முதலிய தலைமைப் பதவி பெற்ற காலத்திலும் இக்கல்லூரி அளித்த அறிவுச் செல்வத்தை மட்டுமன்றி, உள்ளத்திற் பதிய வைத்துத் தம்மை உயர்த்திய பண் பாட்டு மேம்பாட்டையும் எண்ணி எண்ணி இன்பம் கொள்வர். ஐம்பது ஆண்டு வாழ்வு நடத்தி இன்று அற்புத வளர்ச்சி எய்திய இக்கல்லூரி தானும் உயர்ந்து தமிழ்ச் சந்ததியையும் உயர்த்தியது போற்றுதற்கு மாத்திரமன்று, பொன் விழாக் கொள்ளுதற்கும் உரியதாகும்.

பழைய மாணவரின் பெருமிதம்

க. சதாசிவம்

(பழைய மாணவனும், வேலணைக் கிராமசபைத் தலைவரும்,
பழைய மாணவர் சங்க உபதலைவரும்)

வண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தின் பொன்விழா மலருக்கு ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டுமென்று எனது நண்பரும் கல்லூரியின் அதிபருமாகிய திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் என்னை வேண்டிக் கொண்டார்.

கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு ஐம்பது ஆண்டுகளான பின் பொன் விழாக் கொண்டாடும் இந்த நேரத்தில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஓர் மாணவனாக விருந்த நான், முதிய - பழைய மாணவன் என்ற முறையில் கட்டுரை எழுதுவது பொருத்தம்தான். கட்டுரை எழுதுவதில் நான் நாட்டங் கொண்டவனல்லன். கட்டுவதிலேயே எனது முழு நாட்டமுள்ளது. நான் சிறுவயதிலே மலாயா நாட்டிற்குச் சென்று எனது ஆங்கில ஆரம்பக் கல்வியை கோலாலம்பூரிலுள்ள மெதடிஸ்ற் பாடசாலையிற் கற்றேன். இந்துசமய போதனைகளைக் கற்பதற்குக் கோலாலம்பூரிலிருந்து விவேகானந்த ஆச்சிரமம் அருந்தொண்டு புரிந்து கொண்டிருந்தது. சுவாமி சர்வானந்தா அவர்கள் பலதடவைகள் அங்கே வந்து சிறந்த ரொசற்பொழிவுகள் செய்து மக்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றார். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமகம்சரின் நேரடிச் சீஷராகவுள்ள சுவாமி அபேதானந்தா அவர்கள் 1921-ம் ஆண்டு அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வந்தபொழுது, கோலாலம்பூரில் எங்களுடன் தங்கி அனேக அரும்பெரும் சொற்பொழிவுகள் செய்து, இந்தியா திரும்பியபோது என்னையும் அழைத்துவந்து சென்னையிலுள்ள இராமகிருஷ்ண மடத்திலிருந்து கல்வி கற்கும்படி பணித்தார். சில வசதியினங்களின் காரணமாக நான் யாழ்ப்பாணத்திற்கே வரவேண்டியதாயிற்று.

1922-ம் ஆண்டு தை மாதம் சுவாமி அவர்களின் ஆலோசனைப்படியே இராமகிருஷ்ண சபையினால் நடாத்தி வந்த வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்திற் சேர்ந்து மூன்றாண்டுகள் படித்தேன். நான் மலாயாவிற் படித்த பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் மிகவும் வடிவாகவும், இரண்டு மூன்று மாடிக் கட்டிடங்களாகவும் இருந்தன. வித்தியாலயமோ ஓர் ஓலைக் கொட்டிலாகவிருந்தது. எனக்கு ஓர் அளவுக்கு வித்தியாலயத்திற் படிப்பது வெட்கமாகத் தோன்றிற்று. இருந்தும், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரினதும் அவரது சிறந்த சீஷர்களினதும் அரும்பெரும் உபதேசங்களைச் சிறு வயதிலே கேட்கும் படித்துமறிந்ததன் காரணத்தாலும், சமயப் பற்றினாலும் ஓரளவுக்குத் திருப்தியடைந்திருந்தேன். வித்தியாலயங்கள் வடிவாகவும், பெரிய கட்டிடங்களாகவும், கவர்ச்சியுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று நான் எப்பொழுதும் நினைப்பதுண்டு. பிரதானமாகக் கீழ் வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கும் பாடசாலைகள் கண்ணுக்குக் கவர்ச்சியுள்ளவைகளாகவிருக்க வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. சர்வகலாசாலைகள் ஓலைக் கொட்டில்களாக இருக்கலாம். உயர்தரக் கல்வி அல்லது பட்டதாரிப் படிப்பைப் படிப்பவர்கள் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தும் படிக்கலாம். அவர்களுக்குக் கல்வியிறுந் நாட்டஞ் செல்லும். கட்டிடக் கவர்ச்சியில் கவனம் வைக்கார்.

யான் 1925-ம் ஆண்டு திரும்பவும் மலையா நாட்டுக்குச் சென்று படிப்பைத் தொடர்ந்து படித்து உத்தியோகம் பார்த்து. நோயின் கோளாறினால் உத்தியோகத்திலிருந்து 1952-ம் ஆண்டு கடைசிப் பகுதியில் இளைப்பாறி, யாழ்ப்பாணம் வந்தேன். 1953-ம் ஆண்டு, நான் படித்த பாடசாலைக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டுமென்று பணிக் கப்பட்டேன். பிரதானமாக வித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களும் உதவி அதிபர் திரு. கா. வைரமுத்து அவர்களும் எனது நண்பர்களாக வித்தியாலயத் தின் கட்டிட வேலைகள் செவ்வனே செய்யவேண்டுமென்று ஊக்கத்துடன் அடிக்கடி தூண்டினார்கள். அவர்களுடன் மிகவும் ஒத்துழைத்து எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புடன் எக்கருமத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் திரு. து. சீனிவாசகம் அவர்களின் உதவியும் மிக மிகப் பெரிதாக இருந்தது. எந்தக் கட்டிட வேலையை ஆரம்பித்தாலும் எங்களில் வயது முதிர்ந்தவரும், வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியில் ஆவலுடன் கண்ணுங் கருத்து மாகவிருந்த அமரர் கலைப்புலவர் திரு. க. நவரத்தினமவர்களின் ஆலோசனை பெருந் துணையாக விருந்தது. கட்டிட வேலைகள் மிகவும் சுருக்கமான செலவிலும், மிக விரை விலும், அழகுடனும் முற்றுப்பெற்றது. இப்பொழுதுதான் யான் வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவனென்று சொல்வதில் பெருமைப்படுகின்றேன். பொன் விழாவின் ஞாபக சின்னமாகப் பெரிய கட்டிடமொன்று நிறுவப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்குப் பழைய மாணவர்களின் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் அவசியமானதெனவும் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

“நமது மதம் அனைவருக்கும் இடம் கொடுக்கின்றது; எவரையும் நிராகரிப் பதில்லை. நமது ஜாதிமுறை மதத்துடன் சேர்ந்ததாகத் தோன்றினாலும், உண் மையில் அது மதத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஜாதிகள் நம் சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்பட்டவை. அவை அவசியமில்லாமல் போகும்போது ஜாதிகளும் தாமாகவே மறைந்துவிடும். நம் மதத்தைப் பற்றி இன்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லிவிட்டேன். தற்காலத்திற்கு மிக அவசியமான ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி இப்பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன். மகாபாரதத்தை எழுதியவரான வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்; இந்தக் கலியுகத்தில் மிக அரியசாதனை யொன்றிருக்கிறது; மற்ற யுகங்களில் அனுஷ்டிக்கப் பட்டு வந்த தபோமுறைகளும் யோக அனுஷ்டானங்களும் இக்காலத்தில் அனுஷ்டிக்கக்கூடியனவாகவில்லை. இக்காலத்தில் நாம் செய்யக்கூடிய உயர்ந்த சாதனை தானைத் தீர்த்தான். தானம் அனைத்தினும் உயர்ந்தது ஆத்மீக அறிவு புகட்டுதல்; அதற்கு அடுத்தது லௌகீக அறிவு. இதற்கடுத்தது ஒருவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற்தல்; கடைசியாக உணவும் நீரும் அளித்தல்.”

திரு. வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

ச. கோபாலபிள்ளை

வண்ணார்பண்ணை விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் இரண்டு வருஷகாலம் உதவியாசிரியராகவும் முப்பது வருடம் தலைமையாசிரியராகவும் சேவை செய்து, சேவை செய்யும்போதே இயற்கையெய்திய திருவாளர் வே. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சேவையை நினைவுகூர வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

இவர் 11-4-1908-ல் மட்டுவில் திரு வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்குப் புத்திரராகப் பிறந்தார். தாயார் பெயர் ஆச்சிமுத்து. தாய் தந்தையர்க்கு இவர் ஒரே ஒரு பிள்ளை. தந்தையை இவர் பிறந்த பத்தாவது மாசத்திலும், தாயை இரண்டு வயசிலும் இழந்தார். தாய்வழிப் பாட்டியாலும், சிறிய தாயாலும் மாமன்மாராலும் வளர்க்கப் பட்டார்.

முதலில் இவரது வீட்டுக்கு அயலில் உள்ள மட்டுவில் தெற்கு அமெரிக்க மிஷன் தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்புவரை கல்வி கற்றார். பின்னர் சாவகச் சேரியிலுள்ள 'டிற்பேர்க்' கல்லூரியில் இரண்டாண்டு ஆங்கிலம் பயின்றார். அதன் பின் ஆறாம் வகுப்புத் தொடக்கம் எட்டாம் வகுப்பு முடிய தெல்லிப்பளை அமெரிக்க மிஷன் தமிழ் வித்தியாசாலையில் அங்கேயுள்ள வீடுதிச்சாலையில் அமர்ந்து கல்வி கற்றார்.

எட்டாம் வகுப்புச் சித்தியடைந்த பின்னர் நாவற்குழியில் ஒரு பாடசாலையில் உதவியாசிரியராகச் சேர்ந்து சில மாசம் கல்வி கற்பித்தபின், சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க முகாமையிலுள்ள மட்டுவில் தெற்கு சாந்தநாயகி வித்தியாசாலையில் உதவியாசிரியராய்க் கல்வி கற்பித்தார். அக்காலத்திலேயே இவரது கற்பிக்கும் திறத்தையும் ஊக்கத்தையும் பெற்றோரும் முகாமையாளரும் பாராட்டினர். சாந்தநாயகி வித்தியாசாலையில் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே 1928-ம் ஆண்டு இவர் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்றப்படுவதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் இரண்டாண்டு பயிற்றப்பட்டு ஆசிரியரானார். முதலில் வட்டுக்கோட்டைத் திருஞானசம்பந்த வித்தியாசாலையில் இரண்டு மாசம் உதவியாசிரியராய்க் கடமையாற்றினார். பின்னர் அதனை விட்டு, வண்ணார்பண்ணை விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் ஓர் இடம் விசாரித்தார். அப்போது பதவியில் இருந்த ஓர் ஆசிரியர் தாம் திருக்கோணமலையிற் போய்ப் படிப்பிக்கப் போவதாகக் கூறினமையால், அந்த இடத்தை அப்போதைய தலைமையாசிரியர் திரு. க. சின்னத்துரை அவர்கள் இவருக்குக் கொடுத்தார். இந்நிகழ்ச்சி முக்கியமானது. இதே பாடசாலையில் தலைமையாசிரியராகி முப்பது வருஷம் தொண்டாற்றவும் இவ்வூரிலேயே தமது வாழ்க்கைத் துணையைத் தெரிந்து கொள்ளவும் இது உதவியதெனலாம்.

1931-ம் ஆண்டு இவ்வூரிலுள்ள திரு. இராமலிங்கம் அவர்களின் புத்திரி இராசம்மாவைத் தமது வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டு இல்லறமென்னும் நல்லறத்திற் புகுந்தார்.

1932-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாசத்தில் இப்பாடசாலையின் தலைமையாசிரியரானார். முகாமையாளரும், பெற்றாரும், உதவியாசிரியரும், வித்தியா பகுதியினரும் மெச்சத் தகுந்த வகையில் பாடசாலையை நடத்தினார். படிப்படியாகப் பாடசாலை வளர்ந்து வந்தது. தொடர்ந்து பல வருஷகாலம் இவருடைய வேலைபற்றி 'மிகத் திருப்தி' (Very

Satisfactory) 'நல்லது' (Good) என்ற பாராட்டுரைகளை வித்தியாதரிசிகள் எழுதியுள்ளார்கள். மாணவரின் கல்வித் தேர்ச்சி நன்றாகவிருந்தமையும், பள்ளிக்கூடப் புற வேலைகளான பெற்றார் தின விழா, சங்கீத விழா, சுகாதார விழா முதலியவற்றைத் திறம்பட நடாத்தியமையும் இன்ன பிறவும், அப்பாராட்டுரைகளுக்குக் காரணமாகும்.

பெற்றார் ஆசிரியருக்கிடையில் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பு மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒரு காரணமெனக் கூறப்படுகிறது. இவர் அக்காலத்திலேயே பெற்றோரோடு நெருங்கிப் பழகினார். அதனால் மாணவருடைய குறைநிறைகளை நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஒரு பிள்ளை பாடசாலைக்கு வராவிட்டால் ஏன் வரவில்லை என்பதை விட்டுக்கே சென்று அறிந்துவிடுவார். பெற்றோருடைய வீட்டு நிலைபரங்களை இவர் நன்கறிந்திருந்தார்.

கொஞ்சம் கவனக்குறைவான அல்லது மந்தமான அல்லது அட்டாதுட்டியான பிள்ளைகளைப் பெற்றார் தங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை என்று முறையிட்டால் அப்பிள்ளைகளைத் தமது வீட்டுக்கு அனுப்பச் சொல்லி அப்பிள்ளைகளை நயத்தாலும் பயத்தாலும் வழிக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவார்.

'தொழில் வழிகாட்டி' ஆசிரியர்கள் பயிற்றப்பட்டு பாடசாலையில் இக்காலத்தில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படியான ஆசிரியர்கள் இல்லாத காலத்தில் இவர் மாணவர்களை நன்கு அறிந்து அவர்களுக்கு ஓரளவு தொழில் வழிகாட்டி ஆசிரியராகவுயிருந்தார். 'இவர் உயர்தரப் படிப்புக்கு ஏற்றவர்;' 'இவர் கைத்தொழிலுக்கு ஏற்றவர்;' 'இவர் கைத்தொழிலுக்கு ஏற்றவர்;' 'இவர் வியாபாரத்திற்கு ஏற்றவர்' எனத் தரம் அறிந்து வழிகாட்டி வந்தார். மந்தமான ஒரு பிள்ளை படிக்கமாட்டாது எனக் கண்டால் அதனைத் தொழிலுக்கு ஆசிரியாதம் கூறி அனுப்பி வைப்பார். உதவியாசிரியர்களையும் அவரவர்க்குத் தகுந்த மதிப்புக் கொடுத்து நடத்தி வந்தமையும் முகாமையாளரின் ஒத்துழைப்பு எப்போதும் கிடைத்து வந்தமையும் இவரது தொழிற் சித்திக்குக் காரணமாயின. இவருக்குக் கற்பிக்கும் திறமும் நன்கு உண்டு. மாணவருக்கு நன்றாக விளங்கத்தக்க முறையில் கற்பிப்பார். அது மாத்திரமல்ல, மாணவருக்கு நன்கு பதியத்தக்க முறையில் பலமுறை படிப்பிப்பதில் சோர்வடையமாட்டார்.

1940-ம் ஆண்டு வரையில், ஒரே முகாமையில்—ஒரே நிலத்தில் அமைந்திருந்த வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் திருவாளர் ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் தலைமையிலும், விவேகானந்த வித்தியாலயம் திருவாளர் வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையிலும் வியக்கத்தக்கவகையில் நாளுக்கு நாள் மிக முன்னேறி வந்தன. மாணவர் தொகையும் ஆசிரியர் தொகையும் பெருகிற்று. இரு தலைவர்களும் அதிக ஆக்கவேலை செய்ய வேண்டியிருந்தனர்.

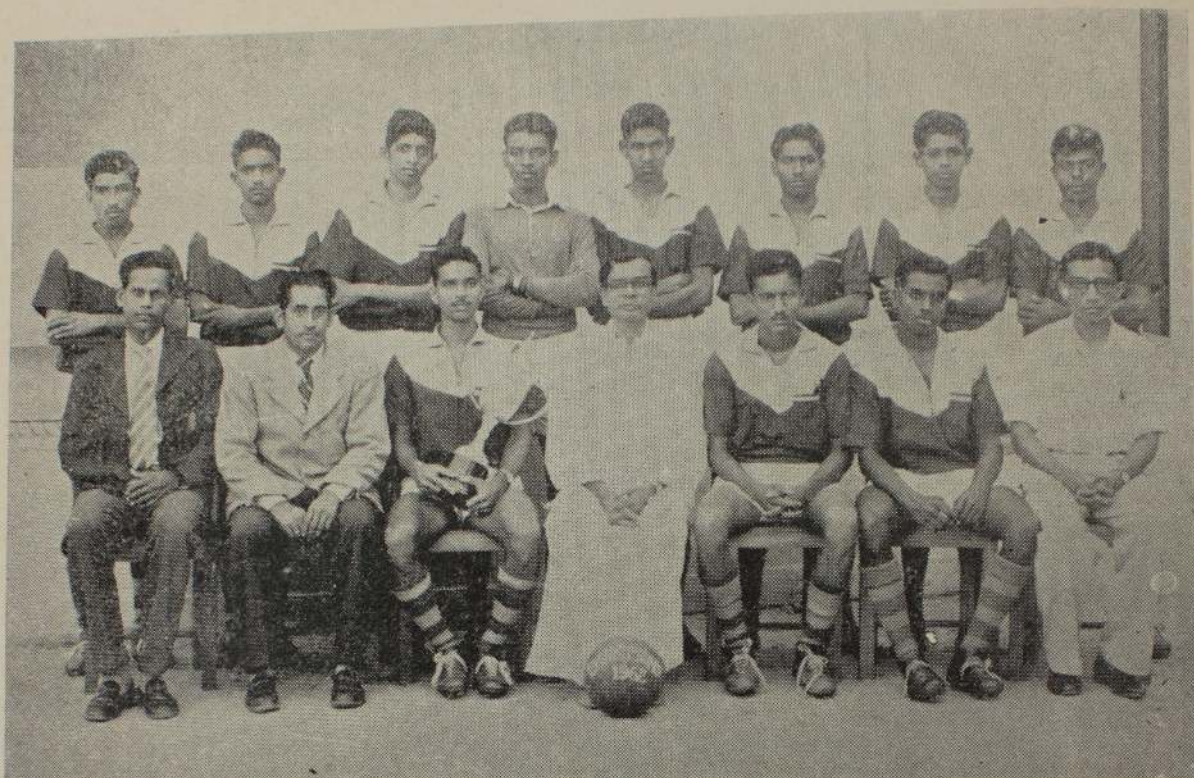
விவேகானந்த வித்தியாலயக் கட்டடம் மிகவும் பழுதுற்ற நிலையில் இருந்தது. புதிய கட்டடம் ஒன்று தேவையானபடியால் அதனைப் பெற்றார் ஆசிரிய சங்கம் கட்ட முன்வந்தது. திருவாளர் M. R. காராளசிங்கம் தலைவராகவும், இவர் காரியதரிசியாகவும் திரு. நா. சீவரத்தினம் தனதுகாரியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். பெற்றோருடைய ஒத்துழைப்போடு கட்டடம் கட்டப்பட்டு 1944-ம் ஆண்டில் திறப்பு விழா நடத்தப்பட்டது. இக்கட்டடம் இவரின் விடாமுயற்சியையும் பெற்றாரின் ஒத்துழைப்பையும் ஒருங்கு காட்டும் ஒரு சின்னமாக இன்றும் விளங்குகிறது.

1950-ம் ஆண்டில் வைத்தீசுவர - விவேகானந்த வித்தியாலயங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. வைத்தீசுவர வித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களோடு ஒத்துழைத்துக் கல்லூரி முன்னேற்றத்திற்கு உதவி வந்தார்.

THE LATE MR. V. SUBRAMANIAM,
Head Teacher of the Primary School—(See page 47)

SOCCER TEAM

J. S. S. A. B, Division Champions 1962

J. S. S. A. B, Division Runners up 1961.

பாடசாலைக் கடமைகளைச் செவ்வனே புரிந்து வந்தமை மாத்திரமன்றி சமூக — சமய — அரசியல் விஷயங்களிலும் முன்னின்று உழைத்தார். குறிப்பாக வெள்ளாந் தெரு அங்குசபாசப் பிள்ளையார் கோவில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று விரும்பி, புனருத்தாரணச் சபையில் காரியதரிசியாய் இருந்து பணம் சேகரித்துக் கட்டடத்தைத் திருத்திக் கும்பாபிஷேகம் நடத்தி வைத்தார். அன்று தொட்டு இன்று வரை குறித்த கோவில் பூசை ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றது. வண்ணார்பண்ணை அந்தியகாலச் சகாயநிதிச் சங்கம் தொடங்கிய காலந்தொட்டு நிர்வாக சபையில் அங்கத்தவராயிருந்து வந்தார். தியாகராச சங்கீத சபையிலும் அங்கத்தவராயிருந்தார். அரசியலிலும் விலகி நிற்கவில்லை. அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியிலும் ஒரு முக்கிய அங்கத்தவராயிருந்து தொண்டாற்றினார். மனோஹரத் தியேட்டர் பங்காளருள் ஒருவராயும், அதன் நிர்வாக அங்கத்தவராயும் இருந்து வந்தார்.

இவருடைய மனைவியார் மிகவும் உத்தம குணம் வாய்க்கப்பெற்றவர். கணவன் எவ்வழி அவ்வழியே நடப்பவர். விருந்தோம்பும் பண்பிற் சிறந்தவர். கணவன் பிள்ளைகளின் கடமைகளையே செய்து கொண்டிருப்பார். வெளி ஆடம்பரங்களில் அதிகம் கலந்து கொள்வதில்லை. தாரமாய் — தாயாய் வாழ்ந்தார்.

இவருக்கு மூன்று ஆண்பிள்ளைகளும் நான்கு பெண்பிள்ளைகளும் சீவந்தராய் இருக்கிறார்கள். குடும்பத்தில் மிகவும் அக்கறை உடையவராய்ப் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கல்வி ஊட்டி வந்தார். ஆண்பிள்ளைகளில் மூத்த இருவரும் தொழிற்றுறையில் அமர்ந்துள்ளனர். பெண்பிள்ளைகளில் மூத்தவர் இந்தியா சென்று சங்கீதம் படித்துச் சங்கீத வித்துவான் பரீட்சையில் தேறி இருக்கின்றனர்.

கண்டாவளையில் பத்து ஏக்கர் நிலம் அரசினரிடம் பெற்றுக் காடு வெட்டிப் பண்படுத்தியமை அவரது விடாமுயற்சியையும், குடும்ப நலனில் அக்கறையையும் காட்டுகின்றது.

எந்த நேரமும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பார். சோம்பிக் கிடக்கமாட்டார். எந்த வேலையிலாவது ஈடுபட்டுக் கொண்டேயிருப்பார். எவருக்கும் அஞ்சாது கடமையைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்ச் செய்து முடிப்பார். உதவி செய்ய வேண்டியவர்களுக்குத் தம்மாலான உதவி செய்வார். இசைபட வாழ்தலில் பிரியமானவர்.

20-12-62-ல் இவ்வுலக வாழ்க்கையை ஒருவி இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார். இறக்கும்போது வயசு 54. இவர் செய்த சேவை எமது மனத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

வித்தியாலயமும் சமயப் பணியும்

பண்டிதர் செ. நடராசர்,
இந்து மாணவர் கழகத் தலைவர்.

கல்வியினால் பல பெரும்பயன்களை மனித வார்க்கம் அடைந்து வருகிறது அப் பயன்கள் யாவற்றிலும் பெரும்பயன் என்று திருவள்ளுவர் கருதுவது இறைவழிபாடே யாகும்.

“கற்றதனாலய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்கு டொழாஅ ரெனின்”

என்ற திருக்குறள் நமக்கு அக்கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. ஏனைய கல்விப்பயன் கள் நிலையற்றவை. உண்மையான, நிலையான பயன் இறைவழிபாடேயாகும்.

இவ்வுண்மையை யறிந்த பெரியோர்கள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் ஆரம் பித்த காலத்திலிருந்தே சமயக் கல்வி, சமய ஒழுக்கம் என்பவற்றில் முக்கிய சிரத்தை யெடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். வித்தியாலயத்திற் கற்கும் மாணவர்களது கல்வி பல துறையில் விரிவடைந்து, வளர்ந்து வருவதுபோல, சமயத்துறைப் பணிகளும் வித்தியா லயத்தில் பெருக்கமடைந்து வருகிறது. வைத்தீஸ்வரனது பெருங் கருணையினாலும், மாணவர்களது நல்வினையினாலும் அன்று தொட்டு இன்றுவரையும் நமது கல்லூரி யதிபர்கள் சமயப் பற்றும், தெய்வ பக்தியும் உடையவர்களாய் இருந்திருக்கிறார்கள். விசேஷமாகத் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் சமயத்துறையில் மாணவர்கள் பயின்று பயனடைய வேண்டுமென்று பேரார்வங் கொண்டு அளவற்ற முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் துணையாகப் பல ஆசிரியர்களும், பெரியோர் களும் காலத்துக்குக் காலம் வேண்டிய, வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து வந்திருக்கிறார் கள்.

வித்தியாலயந் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே வித்தியாலய மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்ட தெய்வத் திருவுருவப் படங்களின் முன் மாணவர் கூடிநின்று தேவார, திருவாசகங்களை முறைப்படி யோதி அன்புடன் வழிபடுவர். விசேஷ தினங்களில், விசேஷ அலங்காரங்களும், விசேஷ பூசைகளும் நிகழும். 1956 இல் இவ்வணக்க முறைக்கு ஒரு விசேஷ அனுகூலமேற்பட்டது. நடராசப்பெருமானின் திருவுருவத் தையும், சிவகாமசுந்தரியின் திருவுருவத்தையும் பசும் பொன்னால் வடித்து மண்டபத்தி லமைத்து, மேடையில் விதிமுறை வழாது, மாணவர் மனக் கோயில் தெளிவுபெறவும், அன்பர்கள் கண் குளிரக் கண்டு, மனங் குளிர வணங்கவுங் கூடிய முறையில் வித்தியா லய மண்டபம் உண்மையான வைத்தீஸ்வரனது ஆலயமாகத் திகழும்படி அமைக்கப் பெற்றது. இன்று மாணவர்கள் காலைப் பிரார்த்தனையிற் கூடி நிற்கும்போது, நடரா சப்பெருமானுக்கும், சிவகாமசுந்தரிக்கும் நடக்கும் பூசையைக் கண்டு உண்மையான ஓர் ஆலயத்தில் நின்று வணங்கும் மனப்பான்மையோடு தம் வணக்கத்தைச் செலுத்து கின்றனர். அமைதியோடும், பக்தியோடும் திருமுறைகளையோதிக் கல்வியைத் தொடங்குகின்றனர்.

“கல்வித்தல மனைத்தும் கோயில் செய்குவோம்” என்று பாரதியார் கண்ட கனவு நனவாகி உருவாகியதுதான் வித்தியாலய மண்டபம்.

பிரார்த்தனை நேரத்தில் மாணவர்களையும், பூசை மண்டபத்தையுங் கண்ட பல பெரியார்கள் இம்மாதிரியே எல்லாக் கல்லூரிகளும் திகழ்ந்தால் மாணவர்கள் சமயத் துறையில் நன்கு பழக வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று வியந்துரைக்கின்றனர். விசேட காலங் களில் நடைபெறும் பூசைகளைக் கண்ணுறும் பக்தர்கள் இம்மண்டபத்தைத் திருக்கோயி லாகக் கருதியே வழிபாடு செய்வர். ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்கள் மண்டபத்தில் நின்று நித்திய வணக்கஞ் செலுத்த முடியாவிட்டாலும் விசேட காலங்களில் கூத்தப் பிராணை வணங்கும் வாய்ப்புப் பெறுவர். தைப்பூசம், பங்குனியுத்தரம் போன்ற விசேட தினங்களில் அபிஷேகங்களும், சிவராத்திரி போன்ற காலங்களில் விசேஷ பூசை நிகழ்ச்சிகளும் வருடந்தோறும் நடைபெறும்.

வித்தியாலயத்து மாணவர்கள் இந்து மாணவர் கழகமொன்றேற்படுத்தி அக் கழகத்தின் மூலம் பல அரும்பணிகள் புரிந்து வருகின்றனர். அவர்களது பணியில் தலைசிறந்தது நவராத்திரி பூசையாகும். நவராத்திரி காலத்தில் நமது கல்லூரி தேவி யின் சந்நிதானமாகத் தோற்றமளிக்கும். மண்டபத்தை அளவிடமுடியாத வகையில் மாணவர்கள் அலங்கரித்து, தேவி தோத்திரங்கள், இசைப் பாடல்கள் மனங் கனியப் பாடித் தேவியைக் கும்பத்தில் ஆவாகனஞ் செய்து அவளருளை நாடி நிற்பர். இறுதி மூன்று நாட்களிலும் நடனங்கள், நாடகங்கள், இசையரங்குகள், தேவி தோத்திரங்கள். இன்னும் பல கலை விருந்துகள் இயற்றி அன்னையருளை வேண்டி நிற்பர். சரஸ்வதி பூஜையின்போது ஆசிரியர்கள் பிரார்த்தனை முடிந்தபின் சிறுவர்களுக்கு எழுத்தறிவித் துக் கல்வியை ஆரம்பித்து வைப்பர். செவிக்குணாவிந்தபின், அத்துடனமையாது இந்து மாணவர் கழகம் சிறுவர்களுக்குத் தேவியின் பிரசாதங்களை வழங்கி மகிழ் விக்கும்.

வித்தியாலயம் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சரின் திருநாமத்தைக் கொண்ட சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தமையால் அப்பெரியாரின் ஜனன தினம் கல்லூரி யின் ஒப்பற்ற விசேஷ தினமாகும். அத்தினத்தில் மண்டபம் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப் பட்டு குருதேவரின் திருவுருவப் படத்திற்கு விசேஷ ஆராதனை நிகழும். சொற் பொழிவுகள், பேச்சுப் போட்டிகள், பக்திப் பாடல்கள், இசையரங்குகள் இக்கொண் டாட்டத்திலிடம்பெறும். விசேஷ பிரசாதங்களும் சிறுவரை மகிழ்ச் செய்யும்.

இன்னும், சுவாமி விவேகானந்தர் தினம், சமய குரவர்கள் குருபூசைத் தினங் கள் வித்தியாலய மாணவர்களாற் கொண்டாடப்படும் விசேஷ நாட்களாகும். சமயப் பெரியார்கள் இந்நாட்டிற்கு வருங்காலங்களில் வித்தியாலய மாணவர்கள் அவர்கள் பேச்சுக்களைக் கேட்கத் தவறுவதில்லை. இந்தியாவிலிருந்தோ, இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களிலிருந்தோ யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரும் பெரியார்கள் வித்தியாலய மண்டபத் தில் தம்மறிவுரையை நிகழ்த்தாமற் போவதில்லை.

திருக்கேதீஸ்வரத்தில் நம் கல்லூரியின் உபயத்தில் ஓர் திருவிழா ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விழாவின்போது வித்தியாலயத்திலிருந்து பல மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் யாத்திரையாகச் சென்று விழாவைக் கண்டு களிப்பர். இந்த யாத்திரை மாணவர்களுக்குப் பெரும்பயன் தருவதோடு மகிழ்ச்சிக்குமுரியதாகும். உருத்திரபுரம் போன்ற வேறு தலங்களையும் மாணவர் காலத்திற்குக் காலம் சென்று தரிசிப்பர். கல்லூரியின் அயலிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் வைத்தீஸ்வரப் பெருமா னின் திருவிழாக் காலத்தில் நமது கல்லூரி மாணவர்கள் பல பணிகள் புரிந்து பெருமா னின் அநுக்கிரகத்தைப் பெறுவர்.

இவ்வாறு கல்லூரி பல சமயப் பணிகள் புரிந்து, மாணவர்கள் வாழ்க்கையைச் சமய அடிப்படையில் அமைத்துக்கொள்ள வழி வகுத்து வருகிறது. இங்குப் பயின்று பெரியவர்களான பழைய மாணவர்கள் புதிய மாணவர்களுக்குத் தம் அனுபவங்கள் மூலம் வழிகாட்டியாக நின்று சமயப் பணியில் விசேஷ ஆர்வமேற்படுத்த உதவிபுரிந்து வருகிறார்கள்.

நம் கல்லூரியில் முஸ்லீம் மாணவர்களும் பயின்று வருகிறார்கள். ஆனால் சைவ மாணவர்களும், முஸ்லீம் மாணவர்களும் முரண்படாத வகையில் கல்லூரிக் கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்று வருவது யாவராலும் பாராட்டற்குரியதாகும். பரம ஹம்சர் காட்டிய சமரச நெறியும், நால்வர் காட்டிய அன்பு நெறியும் கல்லூரியின் சமயப் பணிகளுக்கு அடிப்படையாக யமைந்தனவாதலின் முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கிடமின்றி நாள்தோறும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்

கல்லூரிப் பாட்டு

வீறுகொண்ட விவேகானந்த வேதஞானக் களஞ்சியத்தைப்
பேறுகொண்ட இராமகிருஷ்ண பேரருட்செல் வத்துடனே
சாறுகொண்டு பார்முழுதுந் தானஞ்செய்து வேறுளகைம்
மாறுகொள்ளா வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி வாழியவே.

சாதிமத பேதமற்ற சமரசசன் மார்க்கநெறி
மேதினியிற் கால்கொளவே மெச்சுகாவி பச்சைநீலம்
நீதிவளர் மூவ்ர்ண நீள்கொடியும் குண்டலியென்
ருதியுள இலர்ஞ்சனையும் அடிகளாரும் வாழியவே.

நன்னெறியோர் ஏத்துகின்ற நாகமுத்து செய்தவமும்
தன்னடிசேர் சர்வானந்தர் விபுலானந்த ரிதயபூர்வப்
பொன்னருளும் கல்லூரிப் பொலிவெய்த முதல்வருடன்
இன்றருளும் வைத்தீஸ்வரன் இருங்கருணை வாழியவே.

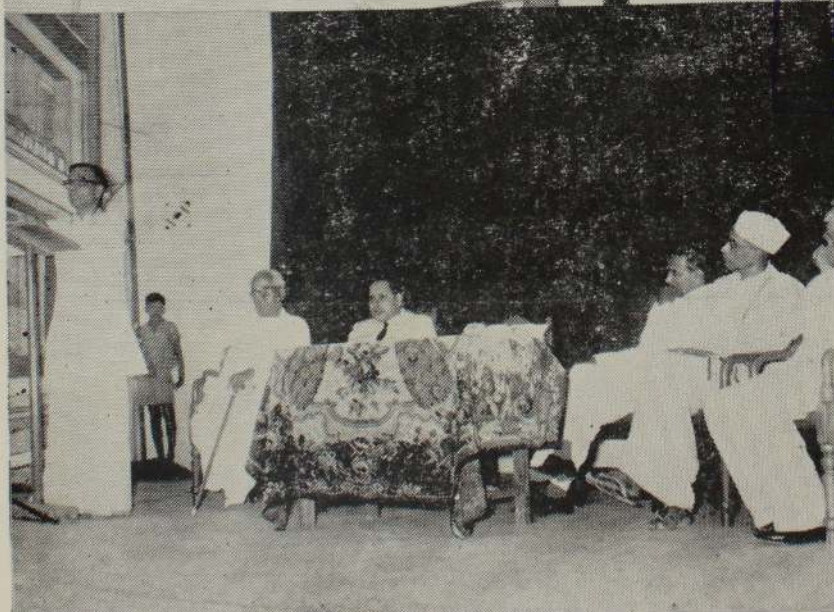
GOLDEN JUBILEE INAUGURAL MEETING

*The Distinguished Guests
Swami Prematmanandaji,
Messrs S. U. Somasegaram,
A. M.A. Azeez & Mahathanthila
being taken in procession*

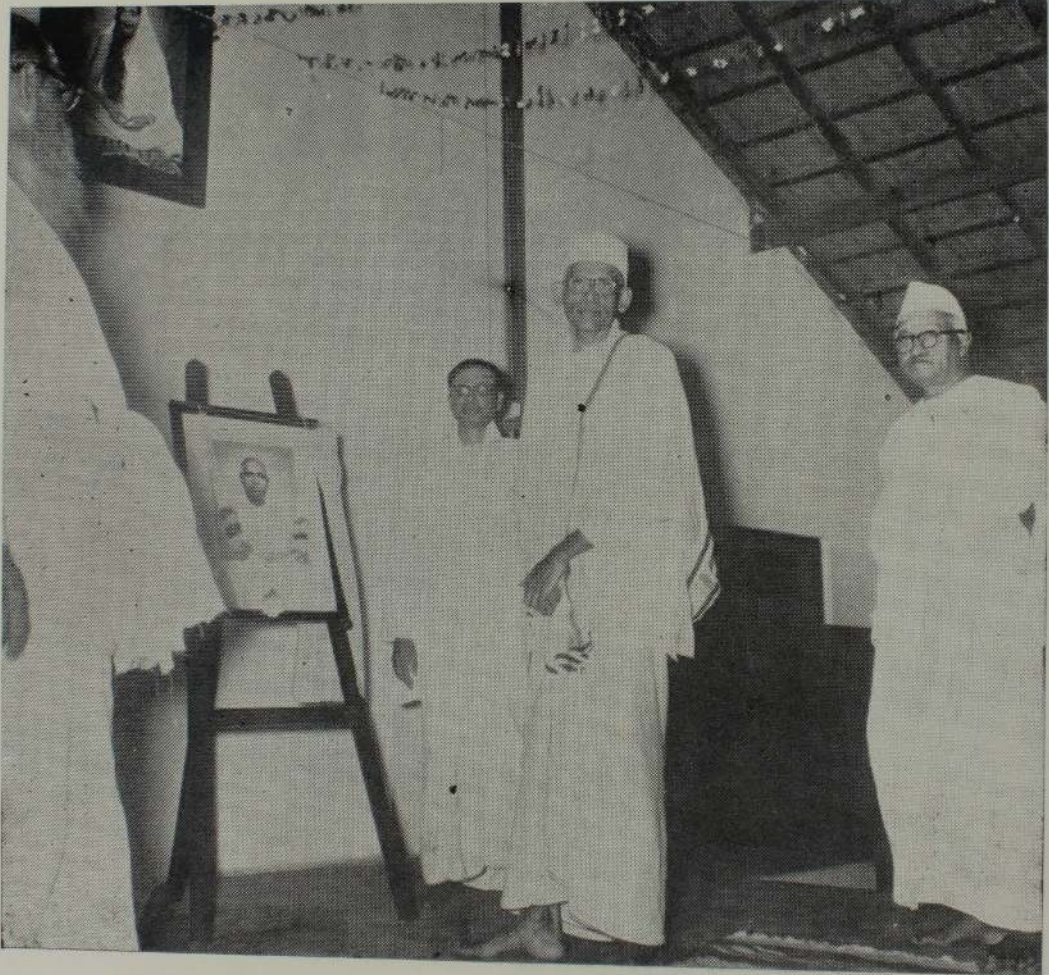

*Guests being received at the
entrance*

Donated by:-
PROF. K. KAILASAPATHY

*The Principal
delivering the welcome address*

Unveiling of the portrait of Kalaipulavar K. Navaratnam
by Swami Prematmanandaji

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயப் பொன் விழா வாழ்த்து

சிந்தியல் வெண்பா

1. செம்பொருள் போற்றுதும் செம்பொருள் போற்றுதும்
இம்பரில்வைத் தீஸ்வரம் ஈந்தருள் பொன்விழா
எங்ஙனும் ஓங்குக என்று.
2. செந்தமிழ் போற்றுதும் செந்தமிழ் போற்றுதும்
அந்தமில்வைத் தீஸ்வரம் ஆர்ந்துயர் பொன்விழா
எந்தமை ஓம்புக என்று
3. யாழ்நகர் போற்றுதும் யாழ்நகர் போற்றுதும்
வாழ்புகழ்வைத் தீஸ்வர மாண்புகொள் பொன்விழா
சுழத்தை ஏத்துக என்று

விருத்தம்

4. நிலவுமருள் ஊற்றெழுந்து நிழலாடுஞ்
சிந்தையினான் நிறைநாட் செல்வன்
புலவர்புகழ் நாகமுத்துப் புண்ணியவான்
சிவன்கழலைப் போற்றி யன்பால்
அலகில்கலை வளர்ந்தலர ஆக்கியருள்
வைத்தீஸ்வரம் ஐம்ப தாண்டு
தலைமையுடன் நிறைந்துபெறும் பொன்விழாக்
கண்டுள்ளம் தழைத்து நின்றோம்.
5. சிந்தைநிறை மெய்ஞ்ஞானத் தேசொளிரும்
செம்புலத்தான் திருந்தும் அன்புத்
தந்தையிலும் தண்ணளியான் ராமகிஷ்ணத்
தவச்சான்றோன் தன்பேர் மன்றம்
அந்தமில்பே ரார்வமுடன் ஆதரித்துக்
கலையோம்பும் ஆட்சி யாலே
வந்தலரும் வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி
பொன்விழா மலர்ந்து வாழி.

6. அற்புதமும் ஆராய்வும் அறப்பணியும்
 நிறைமேலோன் அறிஞர் ஏத்தும்
 சற்குருவாய் அருளோம்பும் சர்வானந்த
 சாமியுளம் சார்ந்த பண்பால்
 பொற்புதவும் பல்கலைகள் பொலிந்துவளர்
 வைத்தீஸ்வரம் புலவர் போற்றும்
 கற்பகமாய்ப் பொன்விழாக் கண்டுயர்ந்த
 கருணைநலம் கனிந்து வாழி.
7. அள்ளுபுகழ் ஆராய்வின் அகலமெலாங்
 கண்டறிஞர் ஆர்வங் கொள்ளத்
 தெள்ளுதமிழ்ப் பொருள்மரபும் செம்மைதவழ்
 மொழிமரபுஞ் சிறந்து வீற
 விள்ளுபுகழ் யாழ்நூலை விருந்தாக
 யாத்தருளும் விபுலா வந்தார்
 உள்ளமுறை வைத்தீஸ்வரம் உற்றுயர்ந்த
 பொன்விழா ஊழி வாழி.
8. தவச்செல்வர் தந்தருளும் தருமமிதை
 யான்புரக்குந் தகுதியில் லேன்
 சிவச்செயல்தான் என்றெண்ணிச் சிந்தைதனைத்
 தூய்தாக்கிச் செய்த தொண்டில்
 அவச் செய்கை அறியாத அர்பிகைபா
 கன்என்னும் அதிபர் உள்ளம்
 உவப்பெய்தப் பொன்விழா உறும்புகழார்
 வைத்தீஸ்வரம் ஓங்கி வாழி.
9. தமிழ்கூறு நல்லுலகின் தமிழறிஞர்
 ஆய்வுரைகள் சாற்றும் மன்றம்
 அமிழ்தூறும் தமிழ்மொழியின் அருள்மரபும்
 பொருள்மரபும் ஆயும் பீடம்
 தமிழூறும் மெய்யுணர்வால் தத்துவநூற்
 பொருளாயும் சான்றோர் கோயில்
 உமிழ்தீய நெறிவிரவா வைத்தீஸ்வரம்
 உபநிடத ஒளிபோல் வாழி.

ஆக்கியோன் :

வித்துவான், பண்டிதர், சைவப்புலவர்

க. வேந்தனார்

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்

யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் பொன் விழா இன்று ஆரம்பமாகிறது. சென்ற அரை நூற்றாண்டாக இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனம், இங்குள்ள மாணவ மாணவிகளுக்கு மேலான கல்விச் சேவையைச் செய்து வந்துள்ளதற்காக இந்த வித்தியாலயத்துக்குப் பொது மக்களின் நன்றி கலந்த பாராட்டுதல்கள் உரியதாகும்.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இந்த ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இருந்த நிலையுடன் இப்பொழுது அது வளர்ந்துள்ள நிலையை ஒப்பிடும்பொழுது, படிப்படியாக அதன் சேவை எப்படி முன்னேறி வந்திருக்கின்றதென்பதை உணர முடியும். இது குறித்து, இதன் ஸ்தாபகர்களும் இதன் வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்களும் பெருமையும் மகிழ்ச்சியுமடைய நியாயமுண்டு. பலத்த எதிர்ப்பினிடையே இந்த ஸ்தாபனம் சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாம். அரசாங்கமும் அங்கீகாரம் அளிக்க மறுத்து வந்தது. என்றாலும் தாங்கள் எடுத்த காரியத்தைக் கைவிடாமல், நம்பிக்கையுடன், தியாக புத்தியுடன் சில பெரியோர்கள் உறுதியாக இதை நடத்தி வந்துள்ளனர். நோக்கம் நல்லதாக இருப்பின், ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு தடைகளும் எதிர்ப்புகளும் ஏற்படினும் அது இறை அருளால் நன்கு வளர்ந்தோங்குமென்பதற்கு இந்த வித்தியாலயமே ஓர் அத்தாட்சியாகும். இதை முதலில் ஸ்தாபித்து வளர்க்கப் பாடுபட்ட பல பெரியார்களின் ஆத்மாவும் இன்று மகிழ்ச்சியும் சாந்தியுமடைந்து இதற்கு நல்லாசிகூறும்.

162606

ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண மிஷன் இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்த ஆரம்பித்ததும் இதற்குப் புத்துயிரேற்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார், சுவாமி அவினாசானந்தா போன்ற பெரியார்களின் தியாக சேவைகள், இந்த ஸ்தாபனத்தின் அஸ்திவாரத்தைப் பலப்படுத்தின. பின்னர் அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரமும் பெற்று இப்போது முதல்தரக் கல்லூரியாகப் பொலிந்து வருகின்றது. ஆயிரத்து ஐநூறுக்கு மேற்பட்ட மாணவ மாணவிகளுக்கு நல்ல முறையில் கல்வியூட்டும் இந்த ஸ்தாபனம் மற்றக் கல்லூரிகளுக்கு முன்மாதிரியாகச் சில விஷயங்களில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இந்து மதத்தவரே இதை ஸ்தாபித்தனரெனினும் இஸ்லாமிய மாணவரை இதில் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு இஸ்லாமிய சமயக் கல்வியைப் போதிக்கத்தக்க ஒழுங்கு செய்தனர். சமய விஷயத்தில் மாணவர்களிடையே விரிந்த எண்ணங்களைப் பரப்பவும், சமய சமரசத்தை ஏற்படுத்தவும், இந்த ஸ்தாபனம் செய்துள்ள சேவை சிறிதன்று. இவ்விஷயமாக இந்த வித்தியாலயம் காட்டிய இம் முன்மாதிரியை இப்போது அரசாங்கமும் பின்பற்றி வருவதாக, இதன் பழைய மாணவரில் ஒருவரும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பருமான ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்கள், விழா விசேஷ மலரில் சரியாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இங்குள்ள பொது மக்களும் பல பெரியோர்களும் கட்டி வளர்த்த இந்த உன்னதமான கல்வி ஸ்தாபனத்தை அரசாங்கம் தனதுடைமையாக்கி நிர்வாகப் பொறுப்பேற்றதும் இதன் எதிர்காலம் என்ன ஆகுமோ என்ற கவலை பலருக்கு இருக்கவே செய்தது. என்றாலும் நிர்வாகம் கைமாரிய பின்பும், இந்த ஸ்தாபனம் பழைய முறையிலேயே சிறப்பாக நடந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷனின் ஆசியும் ஆதரவும் இனியும் பூரணமாக இருந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

கைமாறிய பின்பும், பல புதிய கட்டடங்களை இதில் கட்ட மிஷன் உதவி செய்திருப்பதும் இந்த விழாவுக்குத் தலைமை தாங்க மைலாப்பூர் மிஷன் தலைவர் சுவாமி கைலாசானந்தாஜி விஜயம் செய்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் வெற்றிக்கும் இந்த அருளாசி பெரிதும் பயன்படவேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்துக்கு இவ்வித கல்வி ஸ்தாபனங்கள் கைமாறிவிட்டாலும் தற்காலிகமாக அரசியல் வேற்றுமைகள் என்ன இருப்பினும் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்குப் பொது மக்களின் ஆதரவும் உதவியும் இன்றியமையாததாகும். நமது பிள்ளைகளே இங்கு படிக்கிறார்கள். பயனுள்ள கல்வியை மேன்மேலும் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியமாவதாலும் அரசாங்கத்திடம் போதிய பண உதவியை எதிர்பார்க்க முடியாததாலும் பொதுமக்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் முன்னேற்றம் கருதி தொடர்ந்து உதவியும், ஆதரவும் அளிக்கவேண்டிய அவசியத்தை விளக்கத் தேவையில்லை. சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் இங்கு கல்வி கற்றுப் பயனடைந்த பழைய மாணவர்களில் பல ருண்டு. நன்றியுடன் அவர்கள் உதவ முன்வந்தால் இந்த வித்தியாலயம் மேன்மேலும் அரும்பணிகள் செய்து, எதிர்காலத்தில் ஒரு சின்ன சர்வகலாசாலையாகவும் இறை அருளால் திகழக்கூடும்.

(ஈழநாட்டுத் தலைநகம் 3-9-63.)

அப்பர் சுவாமிகளின் தேவாரத்தை ஒரு முஸ்லிம் எடுத்துக் கூறிப் பாராட்டுவதாயின் அது நம்பக்கூடியதா? அவ்விதம் பாராட்டியதைக் கண்டபோது எனக்கு மிக வியப்பும் மகிழ்ச்சியுமாக இருந்தது.

வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் பொன் விழா மலரிலே அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரான ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்கள், தாம் அங்கு படித்த ஞாபகங்களைப் பற்றி எழுதியுள்ள அருமையான ஓர் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது :-

“வித்தியாலயத்தில்தான் பக்திச் சுவையும், சொல் அழகும் வாய்ந்த உலகப் புகழ் மிக்க தமிழ்ப் பாடல்களை முதன் முதலாக நான் அறியமுடிந்தது. குருபூசைகளில் மட்டுமன்றித் தினசரி ஆரம்பத்திலும், முடிவிலும் இப்பாடல்கள் பாடப்பெறும். ஐந்தாம் வகுப்பிலே நான் ‘மானிட்டரா’க இருந்தபோது இதற்கான பொறுப்பு என்னிடமிருந்தது. “மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்” “மனமெனும் தோணி பற்றி” என்ற பாடல்களின் இனிய பண், அதுமுதல் என் மனச் செவிகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அச்சமயம், அவற்றின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும், பக்தி உணர்ச்சிகளையும் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. என்றாலும் கருத்தும் மதிப்பும் மிக்க அப்பாடல்கள், என் மனத்தோட்டத்திலே விதைத்த விதை பின்னர் பயனளித்து வருகின்றது...” என்ற கருத்துப்பட எழுதியுள்ளார்.

மற்றச் சமயங்களிலுள்ள அருமையான கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் அறியச் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதாயின், மனம் விசாலமாகி இந்த உலகமே ஒரு அழகான குடும்பமாக வாழ முடியுமல்லவா?

(ஐயாறன் எழுதுவது 3-9-63.)

நாற்பது வருஷத்திற்கு முன்பே ஆத்மீக பயனை உணர்த்திய ஸ்தாபனம்

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் சேவைக்குப் பாராட்டு

“விஞ்ஞானமே எதற்கும் திறவுகோல் என்ற மேல்நாட்டாரின் வலியுறுத்தல் இன்று எவராலும் கவனிக்கப்படாத ஒன்றாகிவிட்டது. விஞ்ஞானத்தின் இன்றைய அழிவு நிலையும் ஆத்மீகத்தில் ஏற்பட்ட அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையால் உண்டான பலாபலன்களுமே இதற்குக் காரணமாகும். இந்த உண்மையை நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பே வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் உணர்த்தி நின்றது.”

இவ்வாறு அரசாங்க பொதுச் சேவைக் கமிஷன் உறுப்பினரான ஜனப் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயப் பொன் விழாவில் செவ்வாய்க் கிழமை மாலை பேசும்போது சொன்னார்.

விழாவுக்குப் பெருந்தொகையான பெற்றோரும் பிரமுகர்களும் சமூகமளித்திருந்தனர். மேடையில் விழாப் பேச்சாளர்களுடன் நீதியரசர் டாக்டர் தம்பையா கியூ. சி., உதவி வித்தியாதிபதி திரு. எஸ். யு. சோமசேகரம் ஆகியோரும் அமர்ந்திருந்தனர்.

வரவேற்புரை

கல்லூரி அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் வரவேற்புரை நிகழ்த்துகையில் ஸ்தல புராணங்கள்போல உதவி நன்கொடை பெறும் கல்வி நிலையங்களும் உன்னதமான சரித்திரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனவென்றும், வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தை நிறுவுவதிலும் வளர்ப்பதிலும் ஈடுபட்ட பல பெரியார்களை இச்சமயத்தில் நினைவுகூரக் கூடியதாக இருக்கிறதென்றும் கூறினார்.

பகீரதன் முயற்சி பெரிதல்ல

மேற்படி விழாவுக்கென அழைக்கப்பட்ட மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ண மிஷன் மடத்தைச் சேர்ந்த சுவாமி கைலாசானந்தா வரமுடியாமற் போனதுபற்றி திரு. அம்பிகைபாகன் குறிப்பிடுகையில், பகீரதன் கங்கையைக் கொண்டு வந்தது பெரிய காரியமல்ல, இந்தியாவில் இருந்து பெரியார்களை இங்கு அழைப்பதுதான் கஷ்டமான காரியமெனத் தெரிவித்தார்.

நிதியுதவி முன்வருக

சுவாமி கைலாசானந்தா சமூகமளிக்க முடியாமற் போனது காரணமாக இலங்கை இராம கிருஷ்ண மிஷன் தலைவரான சுவாமி பிரேமாத்த்மானந்தா விழாவை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் சொன்னதாவது :-

இராம கிருஷ்ண மிஷன் கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டதான முக்கியமான காரியம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் மூலம் சிறப்பான முறையில் ஆரம்பமானது. பிள்ளைகளின் எதிர்கால நலனை மனதில் கொண்டு திரு. நாகமுத்துப்பிள்ளையால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தாபனத்தின் எதிர்காலம்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகமிருக்கவேண்டியதில்லை. கட்டிட வசதியின் பொருட்டு ஒரு லட்சம் ரூபாவைத் திரட்டி யுதவ யாழ்ப்பாண மக்கள் மேலும் முன்வர வேண்டும். கல்வித் தாபனங்களை அரசாங்கம் எடுத்துவிட்டாலும் இராமகிருஷ்ண மிஷனின் இலட்சியம் நிறைவேற வேண்டுமென்ற வகையில் மக்கள் இந்த உதவியைச் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமய வளர்ச்சியில் ஈடுபடுகிறது

கல்வி இலாக்கா அதிகாரியான திரு. மகாதந்தில், டாக்டர் ஆனந்தகுருகேயின் செய்தியை வாசித்தார். அச்செய்தியில் கூறப்பட்டதாவது :-

‘வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் தனியே கல்வி வளர்ச்சியில் மட்டுமல்ல, சமய கலாசார வளர்ச்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறதென்பது எனக்குத் தெரியும்.

ஆசியாவிலேயே தலைசிறந்த ஒரு சமயமாக விளங்கும் இந்து மதம் மேலைத் தேசத்தவரது பாராட்டை நன்கு பெற்றிருக்கிறது. அத்தகைய உன்னத மதம் போதிக் கும் ஆத்மீகப் பண்பாடுகளைக் காப்பாற்ற இதுபோன்ற கல்வி நிலையங்கள் அத்தியா வசியமானவையாகும்.”

விழாவின் பிரதம விருந்தினரும், மேற்படி கல்லூரியின் பழைய மாணவருமான ஜனப் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் பேசியதாவது :-

சர்வமத ஸ்தாபனம்

“நம்மிடையே பலவித மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் மதபக்தி நீடித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. முஸ்லீம் மதப் பிள்ளைகளையும் கைதூக்கி விடும் சர்வமத ஸ்தாபனமாக அது விளங்கி வருகிறது.

1922-ம் ஆண்டு ஒரு சிறிய பாடசாலையாக இருந்த ஸ்தாபனம் இன்று மிகப் பெரிய அளவில் வளர்ந்து இந்து கலாசாரத்தை வளர்த்து வருகிறது பெரிதும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். அதை வழிநடத்தியவர்களின் தளராத சேவையே இதற்குக் காரணமாகும்.”

(வீரகேசரி 5-9-63.)

வித்தியாலயப் பொன் விழாவிலே நடந்த வில்லுப் பாட்டு, குழந்தைகள் நடனம் முதலிய கலை நிகழ்ச்சிகளைப் பல அன்பர்கள் என்னிடம் பாராட்டிக் கூறினர். ஆறுமுகத்தாரின் வில்லுப் பாட்டு இப்போது அதிக பிரபலமாகி வருகிறது. இந்தக் கலையை மக்கள் வரவர அதிகமாக ரணிக்கிறார்களாம். மக்கள் அளிக்கும் ஆதரவிலும் உற்சாகத்திலும்தானே கலைஞர்களும் கலைகளும் வளர முடியும்.

ஸ்ரீமதி விஜயலட்சுமி சண்முகமும் அதே வித்தியாலயத்தில் சென்ற சில வருடங்களாக நடனம் பயில்விப்பதாயும் பெண் குழந்தைகளுக்கு மேலான கலைப் பயிற்சியை அளிப்பதாகவும் ஒரு குழந்தையின் பெற்றோர் பெரிதும் பாராட்டினர். 20 வருடங்களுக்கு முன் இருந்த நிலைமையுடன் ஒப்பிடுகையில் யாழ்ப்பாணம் சங்கீதம், நடனம் முதலிய கலைத்துறையிலே பெரிதும் முன்னேறிவிட்டதாக அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்தனர். பவே! இன்னும் முன்னேற வேண்டியது எவ்வளவோ உள்ளதல்லவா?

*

*

*

*

நேற்றுடன் வித்தியாலயத்தின் பொன் விழா சிறப்பாக முடிந்தது. முதல் நாளன்று ஒரே மேடையிலே இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ, பௌத்த, இந்து பிரமுகர்கள் கூடியிருந்து பேசியதும், துணை வித்தியாதிபதி டாக்டர் ஆனந்தகுருகே, இந்து சமயத்தின் புராதனப் பெருமையைப் பாராட்டி அதைப் பேணிக் காத்து வளர்க்க வேண்டியதைப் பற்றி அனுப்பிய செய்தியும், பல சமயங்களிடையேயும் நல்லுறவும் ஒத்துழைப்பும் இருக்கவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் பலர் கூறியதும், என் மனதைக் கவர்ந்தன.

வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்றதால்தான், எந்தச் சமயக் கூட்டத்திலும் வேற்றுமையின்றிப் பங்குபற்றிக் கொள்ளும்படியான விரிந்த மனப்பான்மை தமக்கு ஏற்பட்டுள்ளதாக நன்றியுடன் பாராட்டினார், விருந்தில் பேசிய நீதிபதி அப்துல் காதர். கிறிஸ்தவக் கல்லூரி அதிபர்களும் வேற்றுமையின்றிச் சகோதரர்கள்போல இதில் கலந்து கொண்டனர். பல சமயத்தவரிடையேயும் புதிய ஒற்றுமை இங்கு வளர்வதற்கு அது நல்ல அறிகுறியாக இருந்தது.

(ஈழநாட்டில் ஐயாற்றன எழுதியது.)

எமது கல்லூரிப் பொன் விழா

(பொன் விழா பற்றிய கட்டுரைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது)

சென்னி நா. நாகேஸ்வரி

Sr. H. S. C. "Arts"

இன்று வண்ணை வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி கலைமணம்வீசி, புகழ்பல பெற்று, அறிவொளி பரப்பி. ஆயிரமாயிரமறிஞர்களையும் கலைஞர்களையும் கவிஞர்களையும் தோற்றுவித்து, பல்லோரும் பாராட்டும் நல்லோர் நிலையமாய் ஏற்றமுடன் வீற்றிருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் எமது பாட்டனாரைக் கேட்டால் தெரியும், எமது பாடசாலையின் பழைய தோற்றம். 1940-ம் ஆண்டு வரையில் கொட்டிலாய், குடிசையாய், சொற்ப மாணவரைக் கொண்டதாய், ஏழையின் இல்லம் போன்று ஏழ்மையின் மடியிலே பார்ப்போர்க்குப் பகட்டின்று, பற்பல சோதனைக்குழுட்பட்டு, பரிதாப நிலையில் இருந்தது. இத்தகைய ஓலைக் கட்டடம் இன்று மாட மாளிகையாய் மாறி மங்காப் புகழுடன் மிளிர்வதற்கு, ஆழ்கடல் வற்றினும் தன்செயல் வற்று அதிபர் அம்பிகை பாகன் அவர்களின் அயரா உழைப்பும், உப அதிபர் அவர்களின் உற்சாகப்போக்கும், ஆசிரியர்தம் அருளொளி பரப்பும் கருத்துக்களும். அறிவு மலரப்பெற்ற பல நூறு மாணவரின் அருந்தொண்டுமே காரணமென்றால் அது பொய்யாகாது; புனைந்துரையுமாகாது.

எமது கல்லூரியின் வரலாற்றிலே ஒரு பொன்னுள், மறக்க முடியாத மங்கள தினம், ஆம் அன்றுதான் செப்டம்பர் மூன்றாம் திகதி; கல்லூரிப் பொன் விழாவின் ஆரம்ப நன்னாள். அல்லும் பகலும் அயராதுழைத்த ஆசிரியர் தம் முயற்சி, அன்னவரின் அருந்தொண்டால் மாணவரைடைந்த பலன், மாணவரின் தளராத ஊக்கம் ஆகிய இவைகளின் பிரதிபிம்பந்தான் அன்றைய பொன் விழா. மாணவர் தம் திறமையை வெளியிட ஓர் அரங்கமாய், திறமைகளின் சித்தியைக் காட்டும் உரை கல்லாய் மிளிர்ந்த அப்பொன்னுளில் கல்லூரி கலைக்கூடமாய்க் காட்சியளித்தது. இரவு பகல் நித்திரை விழித்து; தமது இறுதிப் பரீட்சை தம்மை எதிர்நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தபோதும் மூன்றாவது தவணையின் இறுதிக் கட்டத்திலே தாம் இருந்தபோதும், மாணவர் தம் கைத்திறனின் மகிமையை—கலைத் திறனின் சிறப்பை வெளியிடக் கிடைத்த இவ்வரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கைவிடாது பொன் விழாவைச் சிறப்பித்தனர். மாணவர் தம் கைத்திறனை, கலைத் திறனை, அறிவின் ஆழத்தைப் பெற்றோரும் மற்றோரும் பார்த்துப் பரவசமடைந்து, ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவந்த இன்பநாளும் அன்றேயாம்.

பொன் விழாப் பேருரைகள்

கல்லூரி நாளாட்டில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய பொன் விழாவின் புனித நிகழ்ச்சிகள் ஆறு தினங்களுக்குத் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. பொங்கும் கலைகளின் மங்கா ஒளியை மற்றையோர் கண்டு மகிழ்க் காண்பித்த பொருட் காட்சியும் மூன்று நாள் நீடித்தது. பாடங்கள் கற்ற பழைய மாணவரையும், மாணவச் செல்வங்களை ஈன்றெடுத்த பெற்றோர் முதலானோரையும், மற்றும் பலரையும் குலை வாழை களுடனும் வர்ண ஜோடிகளுடனும் நின்ற வைத்தீஸ்வர வான்கலை மண்டபம் கூவியழைத்து, தேநீர் விருந்தளித்து, ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்த்திய திருநாள் பொன்விழாவின் தொடக்க நாளாகும். தேநீர் விருந்தைத் தொடர்ந்து, வளர்பிறை போன்ற

வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரிக்கு அருளொளி தந்த அதிபர் அம்பிகைபாகன் அவர்களால் பிரதான விருந்தினரான சுவாமி பிரேமாத்மானந்தஜீ அவர்களுக்கும் ஜனாப் A. M. A. அஸீஸ் அவர்களுக்கும் வரவேற்புரை கூறப்பட்டது. எதிர்பார்த்தபடி கைலாசானந்த சுவாமியவர்கள் பாரதத்திலிருந்து வராமையால் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தஜீ அவர்களின் தொடக்க உரையுடன் கூட்டமாரம்பித்தது. இதுவரை இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் ஆதரவில் இயங்கிய வித்தியாலயம் இன்று அரசினர் கைக்கு மாற்றினாலும், அதன் சேவை மாறாது; செழிப்பு மறையாது எனக் கூறி வாழ்த்தினார். டாக்டர் ஆனந்தகுருகே அவர்களின் அன்பும் பயனும் கலந்த அறிவுரை துணைக் கல்வியதிகாரி மகாதந்திலா அவர்களால் அவைக்கண்ணே வாசிக்கப்பட்டது. இந்துமத கலாச்சாரம் மட்டுமன்றி ஏனை மதங்களும் இடம்பெற்ற தெய்வீக ஸ்தாபனம் நம் கல்லூரி என்று ஜனாப் அஸீஸ் அவர்கள் பாராட்டுரை கூறினார்கள். செயலாளரின் நன்றியுரையுடன் கூட்டத்தின் சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்தன.

கலை நிகழ்ச்சிகள்

அடுத்து, கல்லூரி மாணவிகளின் நாட்டிய நடனக் கலைப் பொக்கிஷத்தைக் கண்டு சபையோர் செயல் மறந்து சிலையான கட்டம். பரத நாட்டியத்தில் திறம்பட்ட பயிற்சி பெற்று, நடன வைபவங்களால் கண்களுக்கு விருந்தளிக்கும் பெருமையுடைக் கலைச் செல்வியரும் நம் கல்லூரியிலுண்டு என்பதைச் செல்வி மீனலோஜனி கார்த்திகேசு பறைசாற்றி வைத்தார். உழவு நாட்டியம், கும்மி என்பன சபையோரைக் கோலாகல மடையச் செய்தன. விறுவிறுப்பு மிக்க வில்லுப் பாட்டு ஆசிரியர் ஆறுமுகம் அவர்கள் தலைமையில் நிகழக் கேட்டுச் செவியுணாவருந்திய மக்கள் அவியுணவை மறந்தனர். வண்ணமுயர் வைத்தீஸ்வரனில் கல்வி பயிலும் கலைச்செல்வங்கள்மட்டும் கண்டு களிக்க நடத்திய ஆனந்த வைபவம் மறுநாள் நிகழ்ச்சி. பாலர் பிரிவைச் சேர்ந்த பச்சிளம் பாலகி வாசுகி அளித்த அழகுபட அமைந்த ஆனந்த நடனம் சபையோரைப் பிரமிக்க வைத்தது. செல்வி வாசுகி சண்முகம்பிள்ளையும் செல்வன் விஸ்வநாதன் சண்முகம் பிள்ளையும் சேர்ந்தளித்த இராதா கிருஷ்ண நாட்டியம் சபையோரை வியப்பிலும் களிப்பிலும் ஆழ்த்திற்று.

மறுதினம், பலரும் பார்த்துப் பரவசமடையும் பொருட்டு மேற்கூறிய நடன வைபவம் மீண்டு மொருமுறை நிகழ்ப்பெற்றது. முன்னைய நாளைவிட இன்றைய தினம் சிறப்பாக நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தமை பாராட்டுக்குரியது. செல்வி பிரகதாம்பாள் சண்முகம்பிள்ளையவர்களின் பரதநாட்டியம் முக்கிய இடம் பெற்று, மூர்த்தி சிறிதாயினும் கீர்த்தி பெரிதென்பதைச் சபையோருக்கு எடுத்துக் காட்டி மகிழ்வெய்தச் செய்தது. கோபியர் நடனம், பெண்கள் கும்மி, உழவு நாட்டியம் என்பன எல்லோரையும் இன்பக் கோட்டைக்கு இழுத்துச் சென்றன.

கலையொளி பரப்பிக் கண் காட்சியாய் மிளிர்ந்து பயன் பல ஈந்த பொருட் காட்சி, உதவி வித்தியாதிபதி திருவாளர் சோமசேகரமவர்களால் திறந்துவைக்கப் பட்டது. பாடசாலையின் பண்டை நிலையினையும் இன்றை நிலையினையும் நேரில் பார்த்த வித்தியாதிகாரி கலைவளம் மிக்க கல்லூரியைப் புகழ் பல கூறிப் பாராட்டிச் சொற்பொழிவு வாற்றினார்.

விஞ்ஞான விந்தைகள்

கல்லூரியின் அயரா உழைப்பால் உருவான திறமையைக் கொண்டு உயர்வடையப் போகும் விஞ்ஞான மாணவர் தம் அறிவு நுட்பத்தைப் பௌதிகம், ரசாயனம்,

உயிரியல், தாவரவியல், விலங்கியல் என்னும் பலதுறையிலும் பரப்பியிருந்தனர். பொளதிகத்துறையிற் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர் வானொலிப் பெட்டியொன்றை வகை படச் செய்து, படித்தறியாப் பாமரரின் வெள்ளையுள்ளத்திலும் பதியும்படி திறம்பட விளக்கிப் பலரையும் மகிழ்வித்துத் தம் திறனையும் வெளியிட்டமை பாராட்டத்தக்கது. இது மட்டுமா? பொருட்காட்சிக்கு வந்த அத்தனை அன்பர்களையும் “விஞ்ஞானத்தின் விந்தையுடன் போட்டிபோட வாருங்கள், வெற்றி கிட்டுமானால் பரிசில் தருவோம்” எனக் கூவியழைத்து, ஈற்றில் எவரையுமே தோற்கடித்த பெருமை கணக்குக் கலையில் கைதேர்ந்த மாணவரைச் சாரும்.

உலகுக்கு ஒளி பரப்பி, உயர்ந்தோரை மேலும் ஊக்கி, சோம்பேறிகளைத் தட்டி யெழுப்பும் உதய சூரியன் தன் பொற்கிரணங்களை மறைத்து அஸ்தமனமாவதை. அந் திப் போழ்தினிலே கொந்தளிக்கும் கடலின் ஓரத்திலே நின்று விண்விளிம்பை நோக்கி லுன்றி வேறெங்கும் காணமுடியாது. விந்தை மிகுந்த விஞ்ஞான உலகத்திலே, வியூகத்தைப் பிளந்து சென்ற அபிமன்யுபோல், தம் இலட்சியத்தை அடைவதில் முன் னேறிக் கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞான மாணவர் திரவங்களின் உதவியுடன் செயற்கை முறையில் விஞ்ஞான கூடத்திலேயே சூரியாஸ்தமனத்தைக் காண்பித்து மகிழ்ச்சிக் கட லில் பலரையுமாழ்த்தினர். இரசாயன கூடத்தல் இது மட்டுமன்றி சலவைச் சோடா தயாரிப்பு, சவர்க்கார உற்பத்தி, செயற்கைப் பருத்திச் செய்கை என்ற இன்றோரன்ன உபயோகமான விடயங்களும் இடம் பெற்றன.

தாவரவியல் உயிரியல் உண்மைகள்

சமுத்திரம்தான் உயிரினங்களின் தாய். ஆம்; கடலின்கண்ணேதான் உயி ரினங்கள் முதன்முதல் உற்பத்தியாயின. சூழ்நிலையின் காரணமாக உயிர்களில் ஓர் பகுதி தாவரங்களாயும் இன்றோர் பகுதி விலங்கினமாயும் பாகுபட்டுப் படிப்படியாய் வளர்ச்சியுற்றுச் சென்றன. தாவரங்கள் எவ்வாறு தோற்றி, வளர்ச்சியுற்று, இன்று பூத்துக் குலுங்கும் பூஞ்சோலைகளாயும் காய்த்துக் கனி தரும் மரங்களாயும் காட்சி தரு கின்றன என்பதைத் தாவரவியல் மாணவியர் விளக்கி நின்ற காட்சி மனத்தை விட்டக லாது.

நீலக் கடலிலே உதித்த உயிரினங்கள் காலத்தேவனின் கருத்துக்கிணங்க விலங்கினமாய் மாறி. குரங்கினத்தின் தானத்தை யெய்தி, மனித உருப்பெற்று. மானி டராய் இன்று காட்சி தருகின்றன. விஞ்ஞான உலகிலே வீறுநடை போட்டு சந்திர மண்டலத்துக்குப் பறக்க முயலும் இன்றைய மானிடன், அன்று ஆழ்கடலில் அற்ப தாவரமாய் மூழ்கிக் கிடந்தான் என்ற விந்தையைப் பாலர் முதல் முதியோர்வரை யாவ ரும் அறிந்து கொள்ளுதற்கு உதவிய விலங்கியற் பகுதி மாணவரை என்னென்று போற்றுவது? உயிரினங்களின் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் செயல்படுதற்கு மூளையே முக்கிய காரணமாய் இருக்கின்றதென்பதனையும், மூளையென்னும் பொருள் இல்லையா யின் ஓர் அங்கமும் இயங்கமாட்டாது என்பதனையும் அவர் விளக்கியிருந்தனர். இது மாத்திரமா! அற்புத அவயவங்களைக் கொண்ட அபூர்வப் பிறவிகள் ஒருபுறம். பல் வேறு வகை மீன்கள் இன்றொருபுறம், பாம்பு, கோழி, பூனை, நாய், மனிதன் இவை களின் மண்டையோடுகள் இன்றொருபுறம், இன்னும் எத்தனையோ பொருள்கள் காட்சி தந்தன.

புவியியற் புதுமை

இவ்வாறு விஞ்ஞான மாணவர் தமது திறமையை ஒவ்வொன்றாய்க் காட்ட, கலைப் பிரிவு மாணவர்கள் என்ன இளைத்தவர்களா? இல்லவே இல்லை. தமது ஆற்றல், அறிவு, திறமை, ஊக்கம், முயற்சி என்பனவற்றை ஒருங்கு சேர்த்து, தம் கல்வியின் பயனைக் காட்சிப் பொருளாக மக்கள் முன் கொணர்ந்து, தம் திறமைக் கல்லூரியின் பெருமைக்கும் ஆசிரியர்களின் அருந்தொண்டுக்கும் தம் காட்சிப் பொருள்கள் மூலம் இலக்கணமே வகுத்தார்கள் எனலாம். புவியியல் பகுதியுள் நுழைந்தாலோ பூகோளத்தின் தோற்றமும், இரவு பகல் உண்டாகும் விந்தையும், பரந்த உலகின் பல்வேறு பாகங்களும் காண்பிக்கப்பட்டு விளக்கம் தரப்பட்டது. இலங்கையின் மலைப் பிரதேசம், அம்மலையினின்றும் நாற்புறமும் பாய்ந்து சென்று பயிரை விளைவிக்கும் ஆறுகள், நாம் வசிக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் அமைப்பு, நிலை அங்குக் காணப்படும் பலவகை மணல்கள் என்று பல்வேறு வகைக் காட்சிகளும் பயன் தரும் நோக்குடன் பாங்காய்க் காட்டப்பட்டன.

சரித்திரச் சாதனை

சரித்திர மாணவர் கூடத்திலே இலங்கையின் வரலாறு பண்டு தொடக்கம் இன்றை நிலைவரை படிப்படியாக — போர்த்துக்கேயர், டச்சுக்காரர், பிரித்தானியர் ஆகியோர் கையில் இலங்கை ஒப்படைக்கப்பட்டபோது எந்நிலையில் இருந்தது என்பன — எல்லாம் படங்கள் மூலம் தத்ரூபமாய் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. இம்மட்டுமா! பிரெஞ்சு தேசத்திலே தோன்றி ஐரோப்பாவையே தனது ஆட்சிக்குட்படுத்தி உலகம் முழுதிலுமே புகழொளி பரப்பி, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்பனவற்றுக்காகப் பாடுபட்ட நெப்போலியன் போனப்பாட்டின் எழுச்சியினையும் வீழ்ச்சியினையும் காட்டப் படம் மூலம் விளக்கி வைத்த பெருமை சரித்திர மாணவர்க்குரியது.

அரசியல் அரங்கு

இன்று உலகிலே நடந்துகொண்டிருக்கும் பேளின் பிரச்சினையைத் தெளிவாக அறியாதவர் பலர் இருக்கலாம். இன்னோர் உலக யுத்தம் இதை மையமாக வைத்துக் கொண்டு எழுந்துவிடுமோ எனப் பயங்கர எண்ணத்துடன் வாழும் மக்களுக்கு, பேளின் பிரச்சினையென்றால் இதுதான் என, ஜேர்மனியின் படத்தைக் காண்பித்து விளக்கி வைத்தனர். இத்துடன் ஆசிய நாடுகளின் கவனத்தைத் தன்பால் ஈர்த்து உலகத் தையே தனது பக்கம் பார்க்கச் செய்யும் இந்திய சீன எல்லைத் தகராறு சம்பந்தமான விடயங்கள் படத்துடன் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டன அரசியற் பகுதி மாணவரால் இவ்வரிய தொண்டு நிறைவேற்றிற்று.

சமூகக் கலையியல் பகுதியில் மேல்நாட்டு வாழ்க்கை முறைச் சித்திரங்கள் பதிக் கப்பட்டிருந்தன. ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதே தம் தலையாய கடனெனக் கொண்டு உற்சாகத்துடன் உலாவித் திரியும் சாரண இயக்க மாணவர்களால் சாரணர்களின் கடமை, சேவை என்பவற்றைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தியதோடு சேகரித்த பொருள்களும் காட்சிப் பொருள்களாய்க் காண்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிற்ப ஓவியப் பொற்பு

அறிவுக்கு விருந்தளித்த கல்லூரி மாணவர் தம் சித்திரத்தின் சிறப்பையும் கைப்பணியின் கவினையும், மரவேலையின் மங்கா அழகையும் காண்பிக்கத் தவற

வில்லை. சித்திர கூடத்தில் சித்திரம்வரையப்பட்ட வண்ணப் பட்டுச் சேலைகள் அழகோவியங்களாய்க் காட்சியளித்தன. காண்போர் மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் இயற்கைக் காட்சிகள் வரையப்பட்ட சாடிகள் பார்ப்போரைத் தம்வசமிழுத்தன. கைப் பணியில் சிறந்த மாணவர் நீரில் ஓடக்கூடிய நீராவிக்கப்பல், வெளிச்ச வீடு, சுழல் இராட்டினம், மாடியுடன் கூடிய சிறிய வீடு, கைகாட்டி மரம் என்பன போன்ற வகை வகையான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த பொருள்களை அழகுபடச் செய்து தமது கைத் திறனைக் காண்பித்துப் பார்ப்போரை உள்ளம் பூரிப்படைய வைத்தனர்.

மனையியல் மாண்பு

மனையியல் பகுதி மாணவிகள் தித்திக்கும் தீஞ்சுவைப் பண்டங்களைத் தயாரித்து வரிசைப்படுத்தி வைத்திருந்தனர். சத்துள்ள உணவுகளை எடுத்துக் காட்டி, குழந்தை வளர்ப்பு என்பவற்றைப் படங்கள் மூலம் விளக்கி. குடும்பக் கலையின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் வழிகாட்டிகளாய் நின்றனர். வகைவகையான அலங்காரங்களைக் கொண்ட உடைகளைத் தைத்துப் பின்னல் வேலைகள் முதலியவற்றைச் செய்து தையற் கலையின் திறமையினைத் தாரணி அறியச் சாற்றினர்.

பொருட்காட்சி முடிவடைந்தபின் மறுநாள் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் இரவு விருந்து இனிது நிகழ்ந்தது. இலங்கை வங்கியின் தலைமை மனேஜர் திரு. C. லோகநாதன் அவர்கள் தலைமை விருந்தினராய்ப் பிரகாசித்தார்கள் இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட பழைய மாணவரும் கல்லூரி அபிமானிகளும் விருந்தில் கலந்து இன்சுவையுணவையருந்திக் களிப்பெய்தினர். அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகன், திரு. லோகநாதன், ஆசிரியர் திரு. இலங்கைநாயகம், நியாயவாதி திரு. கனகநாயகம் முதலானோர் சொற் பொழிவாற்றி விருந்தைச் சிறப்பித்தனர்.

கடைசி நாளான ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பழைய மாணவருக்கும் இப் போதைய மாணவருக்கும் கிரிக்கட் விளையாட்டு நடைபெற்றது. விளையாட்டுக்குப்பின் மத்தியான போசனமும் பழைய மாணவர் சங்கக் கூட்டமும் நடைபெற்றன.

இவ்வாறாய் பலதுறையிலும் பரந்த ஒளி பரப்பிப் பரிணமிக்கின்றது நம் கல்லூரி என்பதை அறியாதோர் அறிந்து கொள்ளுதற்கும், அறிந்தோர் ஆனந்திப்பதற்கும், உயர்பயன் தரும் கல்லூரியின் புகழ் மேலும் வளர்ந்துசெல்லப் பலரும் பணவுதவி செய்யவும் அரியதோர் சந்தர்ப்பமாய்ப் பொருந்தியது இப்பொன் விழா என்றால் மிகையாகாது. மாணவர் தம் திறனைத் தாமும் கண்டு, பிறர்க்கும் காண்பித்து மகிழ்தற்கும் பொன் விழா காரணமாயிருந்தது மட்டுமன்றி ஆசிரியரும் அதிபரும் தம் தொண்டால் கல்லூரியடைந்த புகழைக் கண்டு பூரிப்படைந்து, மேலும் தம் செயலில் ஊக்கம் கொள்ளுதற்கும் இப்பொன் விழா உதவிற்று என்றால் அதை மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது.

VAIDYESHWARA VIDYALAYA CONTRIBUTES TO CULTURE

Vannarponnai Vaidyeshwara Vidyalaya known in the early years as the Nagamuttu School has achieved the distinction of having grown in stature and content equal to the progress of any other leading institution during the past five decades.

Situated in the privileged area commonly known as Sivankovil Veethi, the Vidyalaya all along has been a centre of cultural and religious activities. The Ramakrishna Mission assumed management of the school at a time when conducting the affairs of educational establishments was not so easy an affair. However the institution has been able to register steady progress and marked growth with Mr. S. Ambikaipakan B. A. at the helm of affairs backed by a very willing and efficient staff.

The extension of the old school building was taken by the Management, the Principal, Staff, Old Boys and Parents in such loyal manner that the result was the coming into existence of an attractive structural success—an ornament to the Northern Capital.

Cultural, educational and religious conferences, always derived a natural impetus, when the venue was Vidyalaya. Today Vaidyeshwara Vidyalaya occupies a cherished place in the affairs of the North and stands as a monument to steadfast loyalty of those who have been associated with its development.

—“*Hindu Organ*” 6-9-63

“Everything depends on God’s will. What can a man do? While chanting God’s name sometimes tears flow and at other times the eyes remain dry. While meditating on God, some days I feel a gradual inner awakening, and some days I feel nothing..... One cannot develop the love of God or obtain His vision without work. Work means meditation, japa, and the like. Chanting of God’s name and His glories is work too. You may also include charity sacrifice, and so on.”

Sri Ramakrishna.

GOLDEN JUBILEE ADDRESS

DR. ANANDA GURUGE,
Deputy Director of Education

I am very thankful to the Organisers of the Golden Jubilee Celebrations of Vaidyeshwara Vidyalayam for having conferred on me the honour of delivering one of the Golden Jubilee addresses today.

I have been looking forward to this occasion as it would have given me an opportunity to meet my numerous friends in Jaffna and also to visit the Vidyalaya where, 12 years ago, I was able to inaugurate the North Ceylon Sanskrit Association. But, unfortunately, an important meeting of the Public and Bank Holidays Committee of which I am a member has been fixed for the same day and this prevents me from being present at your celebrations this evening.

Ever since my first acquaintance with Vaidyeshwara Vidyalaya I have watched with interest, especially as an official of the Education Department, the progress which it was making not only in the advancement of education but also in the promotion of Hindu religion and culture. The annals of Vidyalaya, I know, are replete with proud records of service to the Hindu Renaissance of Ceylon.

It is no doubt interesting that Vaidyeshwara Vidyalaya was established as a challenge to the to the system of education prevailing in the country 30 years ago. We of the South had a few years prior to that, embarked on a similar experimentation of replacing the alien ideals of education with a new ideal which sought to combine the best of our own traditions, religious and cultural, with the most efficient structure and organization of the West. The experiences of the early years of your Vidyalaya are in no way different from those of the numerous Buddhist Institutions which like yours emerged successfully as a new tradition in the educational advancement of our country. The contribution which these new institutions made towards the revival of the national, cultural and religious values can easily be assessed, when we visualise for a moment what our country would have been if the Western culture replaced everything which generations of Buddhists and Hindus of this country cherished and venerated.

Hinduism is not only one of the greatest religions of the world but also a formidable cultural influence which had left its stamp on

countless nations and countries of Asia. The profound doctrines and philosophical teachings which had formed the substratum of Hindu culture have won the admiration of numerous scholars both Eastern and Western. The rich and varied literature which had grown up during the last 5000 years in numerous languages of India is a weighty testimony to the aesthetic, spiritual and philosophical talent which Hinduism inspired down the ages. The opportunity to preserve and promote such a magnificent cultural heritage has indeed been the privilege which your Vidyalaya has enjoyed and will continue to enjoy.

It is gratifying to note that you celebrate the Golden Jubilee of your Vidyalaya, at a time when the people throughout the world have begun to realise that man can understand man best only through a proper and complete understanding of their mutual cultural values. As the world shrinks and as multitudes of people holding diverse views and believing in diverse philosophies in life are brought together and as all barriers which separate man from man are being continually broken down, every nation feels that its individuality lies not in the material and superficial things in which great uniformity is being achieved but in matters of the mind and spirit where each nation has something new and original to share with the others. In this age of rapid material development, this is the only way where a nation can avoid being a carbon copy of another nation. It is only a student of history and culture who will realise the wonderful beauty which the variety and the diversity of languages, religions, customs and even beliefs and superstitions have given mankind.

That is why it is absolutely necessary that each culture should strive to preserve its own cultural values and ideals, while enjoying in full the contributions which the other cultures around it can make towards its own enrichment. It is my fervent hope that Vaidyeshwara Vidyalaya will appreciate the new roll it will be called upon to play in modern times. During the 50 years of its existence it had saved Hindu culture from foreign domination and has made a lasting contribution towards its growth and expansion in Ceylon. Now let the Vidyalaya embark on a new activity; let the Vidyalaya be a guide to those who wish to know the best of the Hindu culture and let the Vidyalaya play the leading roll in the mutual understanding of the different cultural groups who form our nation.

I congratulate the Principal, Staff and Pupils of the Vidyalaya, both present and past, on their numerous achievements and offer them my best wishes for a even more successful future.

Once again I wish to express my apologies to you for not being able to attend the function today.

Thank you.

GOLDEN JUBILEE DINNER

*The Chief Guest
Mr. C. Loganathan (General
Manager, Bank of Ceylon) pro-
posing the toast of the College.*

*Mr. K. Pooranampillai (Princi-
pal, Hardley College) replying to
the toast of sister institutions.*

A section of the diners.

“பாரத மாதா”

உழத்தி

அபிநயம்

“சின்னஞ்சிறுகிளி”

வில்லுப்பாட்டு

உழவுநாட்டியம்

GOLDEN JUBILEE DINNER

The Vaidyeshwara Vidyalaya Golden Jubilee Dinner organised by the Old Students Association was held on 7-9-63 with Mr. C. Loganathan, General Manager, Bank of Ceylon, as the chief guest. Covers were laid for over two hundred.

Mr. Loganathan proposing the toast of the college recalled his visit to the college three decades ago, during the days of the Youth Congress. He congratulated the Principal and Staff on the progress made by the college during the period. He wondered why he who was in no way connected with education had been invited to be the chief guest. Dealing with the future of under-developed countries he suggested that people joining in small groups and starting small industries was one way of solving the economic problem.

The Principal replying to the toast referred to the pre-eminent position occupied by Mr. Loganathan in the sphere of banking and to the international reputation gained by him by formulating what was known as the Loganathan Plan. His career would serve as an inspiration to young men and that was why he had been chosen as the chief guest.

The Principal then dealt with the urgent necessity for imparting education suited to the aptitudes and abilities of children and said that that was the way to prevent frustration among the youth. He also posed the question whether Swabasha should not be extended as the medium of instruction for science students too. Finally, he appealed to the Old Students to help the institution in maintaining standards.

Mr. A. E. Tamber, Principal, Jaffna Central College, in proposing the toast of the Old Students Association said that though the Old Students Association had been in existence only for a short period, yet it had done a great deal for the improvement of the college.

Mr. C. Vamadevan, Assistant Superintendent of Surveys replying to the toast referred to the progress made by the college since his days and assured the support of the Old Students for the college.

Mr. P. Elanganayagam B. A., proposed the toast of the sister institutions. In doing so he referred to the cordial relationship that existed among the institutions in Jaffna.

Mr. K. Pooranampillai, Principal Hartley College responding to the toast referred to the remarkable progress made by the Vidyalaya during one generation. Within the last thirty years, this institution had risen from a Junior Secondary School to a Grade I College. He also referred to the part played by the college in furthering cultural activities.

Mr. M. M. Abdul Cader, District Judge, Pt. Pedro, in proposing the toast of the guests referred to the religious atmosphere that prevailed in the college. There was nothing exclusive in the set-up of the college. From the start the college provided for the teaching of Islam to the Muslim students — and by doing so they had provided the pattern which had since been accepted as state policy.

Mr. S. R. Kanaganayagam, Advocate, replying to the toast of the guests said that the Vidyalaya had been the centre for all progressive movements. He appealed to the Old Students and parents to rally round the college and help in its onward march.

“The eternal religion, the religion of the rishis, has been in existence from time out of mind and will exist eternally. There exist in this Sanatana Dharma all forms of worship—worship of God with form, and worship of an Impersonal Deity as well. It contains all paths, the path of knowledge, the path of devotion, and so on. Other forms of religion, the modern cults, will be there for a few days and then disappear.”

—Sri Ramakrishna.

Radio Transmitter

*Mr. S. U. Somasegaram
opening the Exhibition*

Commuter

Switch board of the human body

Model of Jaffna

Art Section

*Model of a ship and
other handicrafts*

Home Science section

Scout Craft

History Section

Canteen run by Scouts

Chemistry Section

Our Golden Jubilee Celebration

The Exhibition

M. SRI DEVI, Jr. H. S. C. Sc.

Prize Winning Essay on the Exhibition

The Golden Jubilee Celebration of our school was inaugurated on September 3rd, 1963. It was a red letter day in the history of our school. One month before the celebration, the principal, the staff and the old students of our school met and planned to celebrate the Golden Jubilee. After some thought they decided to have a variety entertainment and an exhibition. They also planned to raise a fund to put up a two storeyed building to commemorate the Golden Jubilee. On the first day the Golden Jubilee Celebrations of the college was inaugurated by Swami Prematmananda at about 4-30 p. m. Then a tea party was held followed by a public meeting. It started at about 5-30 p. m. with the principal's address. Mr. Mahathanthila, the representative of Dr. Ananda Guruge, read the message from the Deputy Director of Education and then Mr. A. M. A. Azeez, a distinguished old boy of this institution delivered the Golden Jubilee Address. The vote of thanks was then given by Mr. N. Rasanayagam, secretary of the Old Students' Association. A variety entertainment started at about 7-30 p. m. Many varied and colourful dance items were given by the school students at the variety entertainment. The above meeting and the variety entertainment were conducted in the open air theatre of our college. The venue was well decorated with multicoloured bulbs, streamers and garlands. It was a really good show and was applauded by the large crowd.

On the next day, the 4th September, the exhibition was opened by Mr. S. U. Somasegaram, the Assistant Director of Education. It was housed in the Vivekananda Hall and in the science laboratory. On that day, only the students of the Vaidyeshwara Vidyalaya were allowed to see the exhibition. The exhibition continued for two more days. The next day was for students from other schools and the third day for all outsiders. That night, a variety entertainment was held. For this show tickets were sold by the students and teachers and the money thus collected was utilised for meeting the expenses of the Golden Jubilee Celebrations.

On September 5, at about 4-30 p. m., my friends and I went as a group to see the exhibition. First we entered the needle work and

home-science section. There were many eatables, mostly sweets bottled and labelled for sale and there was a beautifully decorated cake which drew our attention. We really felt sorry to leave the cake on that table and one of my friends refused to budge from the place. We complimented the students working in this stall for their self-restraint. Many beautiful frocks for small children, pillow cases, and cushion covers were arranged on the tables. Small children were attracted by the toy house. Valuable health pictures were pinned to the screen, so that even the illiterate could understand the ways of leading a healthy life.

In the handicrafts section we saw a big crowd of children, because there were very beautiful and attractive toys. There was a wonderful toy ship, named "Vidya Devi" made by the Vidyalaya boys. It was really a masterpiece. The toys were made of ply wood. The art section attracted all the people who visited that section. In that section there were funny pictures, which were the contributions of primary school children. Record paintings, saree paintings, toys made of sea shells attracted all the people.

When we entered the scout section, the scouts there showed us how to make different kinds of knots, and they kept on show the teeth of many huge animals, and other interesting exhibits. They were collected by them when they went out camping. In the social studies section the story of Napoleon and his fall was illustrated with figures in a simple and understandable manner. This exhibit was praised by all who visited this section.

Now we entered the world of science. "Evolution of plants" and "Evolution of animals" were really revolutionary efforts in the Biology Section. In the working model of the brain the reflex action was illustrated by means of running lights. This model illustrated how the different actions of the human body are controlled by the brain. Many visitors stood with their mouths wide open at the sight. The demonstrators gave a clear explanation of the model to the visitors, many of whom stood looking at this for a long time. The working model of a kidney was the other exhibit contributed by the students of the biology section. This model illustrated how the kidney acts as the organ of excretion collecting urine along with the other waste products and expels it. Formation of vegetation was, also another noticeable and valuable exhibit in the biology section.

There were many exhibits in the chemistry section. One of them was artificial sunset. This illustrated how the sunset takes place

naturally. The working model of "Dual refrigerator" attracted the visitors. The model illustrated how the refrigerator functions with the help of liquid ammonia. There were many magic exhibits, such as magic flame, magic writings, and colour magics. Generation of electricity from water, different modes of manufacture of sulphuric acid, laboratory illustration of Solvay process of sodium carbonate, silvering of coins, volcanoes, fire extinguisher, etching of glass, making of artificial silk and plastics were the other noticeable exhibits in the chemistry section.

No sooner had the visitors entered the physics section, than they were challenged to play a game with an electronic computer. The demonstrators explained the game. Those who won the game would get a prize, a saree or a shirt. Mostly all the visitors participated in this game. But none could defeat the computer. We all laughed when an intelligent former physics teacher of ours got defeated several times in this play. The visitors began questioning each other and all of them with eager faces began rushing into the room where this exhibit was placed. A large crowd tried to find entry into the room. The helpers of Vaidyeshwara Vidyalaya allowed as many visitors as the room could accommodate and closed the entrance to keep out the surging crowd of people. Through one of the physics exhibits, by means of "running lights" the demonstrators illustrated clearly how the waves, transmitted from the broadcasting station by a transmitter are received by the radio. The other exhibits such as epidiascope, change of black egg to silver egg, change of sex, were also really valuable exhibits in this section.

In the Geography Section artificial volcanoes, a model of Jaffna the growth of tea in Peradeniya were some of the noteworthy exhibits. The model of Jaffna was a much appreciated exhibit. How pure water is got from the Thondaman lagoon, was illustrated in that model.

The exhibition was a great success. The exhibits were done by the students of Vaidyeshwara Vidyalaya with the help of teachers. To have a successful exhibition, the teachers and students worked day and night. Perhaps the chief object and use of such exhibitions is encouragement of new inventions and the discovery of improved techniques. Many scientific theories or laws instead of being vague, half understood or half misunderstood bookish knowledge became to most of us clear usable knowledge, which could be applied in everyday life. We look forward to seeing annually exhibitions like this, which will help to bring out the best in us, which indeed will be real education for us all.

Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association

A General Meeting of the Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya was held on the 31st March 1963 in the College Hall with the President Mr. S. Ambikaipakan in the Chair. After the Principal's tea was over election of office bearers took place and the following were elected office bearers for the current year:-

President: Mr. S. Ambikaipakan, The Principal.

Vice Presidents: Messrs M. M. Abdul Cader., K. Sathasivam,

Joint Secretaries: Messrs N. Rasanayagam., S. Canthapillai.

Treasurer: Mr. P. Gopala.

Committee:

1. T. N. Ragunathan 2. M. M. Shaik Abdul Cader, 3. S. H. M. Sahidu
4. S. A. Cader Razeem 5. C. M. A. Jiffry 6. M. Balasingam
7. A. Shanmugarajah 8. M. C. Saleem 9. Mrs. S. Ehamparam
10. Mrs. C. E. Thayalaratnam 11. Mrs. Y. Vamadeva 12. S.A.C.A. Caffor
13. Dr. K. C. Shanmugaratnam 14. C. Vyramuthu 15. K. Ganeshalingam
16. S. Balasubramania Iyer 17. K. Ramanathan 18. S. P. Balasubramaniam
19. V. Vythilingam 20. R. R. Appadurai 21. K. Ratnavelupillai
22. A. Thuraisingam 23. T. Nadarajah 24. M. Gopalaratnam
25. S. Gopalapillai 26. T. Seenivasagam 27. S. Shaik Thamby
28. K. Chitravadivelu.

The Principal in his talk to the members informed them about the forthcoming Golden Jubilee Celebrations of the College and wanted the members to extend their full support to make it a success. Mr. C. Vyramuthu then gave a short history of the college and he wished to see all the students of the College on the occasion of this celebration.

Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association

Special General Meeting.

A General Meeting of the Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association was held on Sunday, 8th September 1963 in the Staff room with the President Mr. S. Ambikaipakan, in the chair. At the outset, the President outlined the need for the inauguration of the Golden Jubilee Fund and intimated to the house that the fund could not be started that day but would be inaugurated on the forthcoming Vijayathasami day. Then Mr. Vyramuthu also explained to the house about the working of the scheme and the printing of tickets. The house unanimously decided to start the Jubilee Fund and print tickets of the following denominations Re. 1/-; Rs. 5/-; Rs. 10/-. Thereafter Mr. C. Vyramuthu proposed the following resolution, "In pursuance of the General Meeting held on 16th March 1963, this house resolves to launch a Golden Jubilee Memorial Fund." This was seconded by Mr. M. M. Abdul Cader and passed unanimously. Thereafter Mr. M. M. Abdul Cader proposed that a sub-committee consisting of Messrs C. Vyramuthu, K. Sathasivam and N. Rasanayagam be appointed to formulate a scheme and to submit it to the original Golden Jubilee Fund Committee. Mr. T. Seenivasagam seconded and this was passed unanimously. Mr. M. M. Abdul Cader also proposed the following resolution "This House resolves that the Golden Jubilee Memorial Fund be inaugurated and all funds collected be deposited in the name of the Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association at the Bank of Ceylon, Jaffna and be operated by any two of the following three persons. Messrs the Principal and President, O. S. A. Ex-Officio, C. Vyramuthu and K. K. Sathasivam". This was seconded by Mr. N. Rasanayagam and passed unanimously. Mr. C. Vyramuthu again proposed that Mr. K. Sathasivam be appointed Treasurer of the Golden Jubilee Memorial Fund. Mr. N. Rasanayagam seconded and Mr. K. Sathasivam was appointed Treasurer. With this the meeting terminated.

The Annual Inter-House Athletic Meet 1962

It is with great pride that I present the report of the Annual Inter-House Meet which was held in our grounds with Mr. V. M. Cumaraswamy, Magistrate Jaffna, and Mrs. Cumaraswamy as the patrons.

Both teachers and pupils displayed fine sportsmanship and healthy rivalry. Every item on the programme was very keenly contested. The highlights of the meet were the Tug-O-War, the Marathan race, the Relay races and the March Past.

The Marathan Race from Vaddukoddai Junction to the College entrance was conducted a week before the meet. It was a thrilling event for both the spectators who were mostly parents of our participants and our students. Ponniah of Nagamuthu House deserves all praise for winning this event in the record time of 35 mins. Masters Pugalgnanam and Amirthalingam were a close second and third respectively. The Tug-o-War item was won by Nagamuthu House with ease. Vipulananda House won the much coveted Relay Championship Cup. The fast cycle race an open event was keenly contested. My congratulations to the House Masters and students of Vipulananda House for winning the Inter-House Championship.

May I take this opportunity to thank our patrons for having graced the function inspite of the numerous engagements they had.

I will be failing in my duty if I failed to thank the officials of the meet, the staff and students, who gave of their best to make the meet a very grand success.

The Individual Championship were as follows :

BOYS

POST SENIORS	—	K. Mylvaganam	—	Vivekananda House
		K. Pasupathipillai		Vipulananda House
SENIORS		S. Thouheethu		Sharvananda House
INTER		T. Jeganathan		Vipulananda House
		M. Jalal		Nagamuthu House
JUNIORS		S. Sivapalasingam		Sharvananda House

GIRLS

SENIORS		S. Thanaledchumy		Vivekananda House
		K. Puvaneswary		Sharvananda House
		R. Pathmanayaki		Vivekananda House
JUNIORS		G. Vijayalaxmy		Vipulananda House
		K. Kanthimalar		Vipulananda House

BEST DECORATED HOUSE — Won by Vipulananda House

FINAL RANKING OF HOUSES	—	1.	Vipulananda	157½ pts.
		2.	Sharvananda	136 pts.
		3.	Nagamuttu	120 pts.
		4.	Vivekananda	116 pts.

C. Sivapragasapillai

Physical Director

The Report of the Annual Inter-House Athletic Meet 1963

I have great pleasure in submitting the report of our Annual Inter-House Athletic Meet of this year which reached a fairly good standard. I would say with pleasure that our Sports Meet was one of the many significant events that marked the Golden Jubilee of our School.

The meet was held on Saturday, the 13th July, 1963 at 2-50 p. m. under the distinguished patronage of Mr. M. M. Abdul Cader, District Judge, Point Pedro, and a loyal old student of our School. We were really proud to have him with us on that memorable day.

As usual the Marathan race was run from Manipay junction to the Entrance to our school—a distance of 5 miles. 36 Competitors took part in the event and all completed the race. Mas. K. T. Nadarajah of Vivekananda House came first who clocked a record time of 30 mins. 30 secs. Mas. P. Sivagnanakrishnan of Nagamuttu House and Mas. S. Jegatheeswaran of Vivekananda House completed coming second and third respectively.

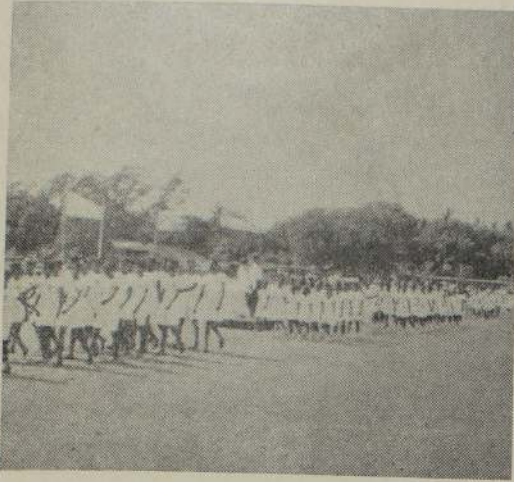
One of the noteworthy additions to our chain of items was the inclusion of some track and field events for the girl students for the final day.

The noteworthy feature of the day was the march past which was done to perfection and Vipulananda House came first.

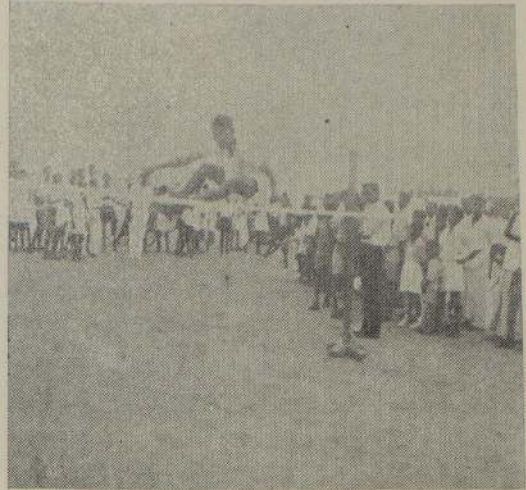
There was very keen competition between the various relay teams of all groups. The Relay cup was won by Vivekananda House.

It must be said with pride that the meet was run well and to time even though we had the difficulty in working out items for both boys and girls. I must be thankful to the sports committee which was largely responsible for the smooth running of the meet. It was a fine gesture on the part of the principal to

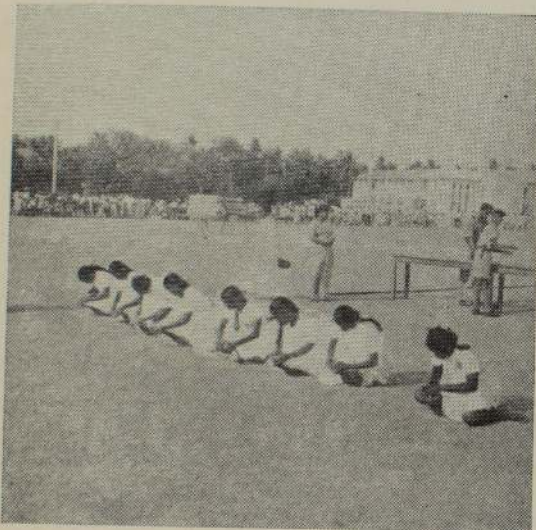
ATHLETIC MEET 1963

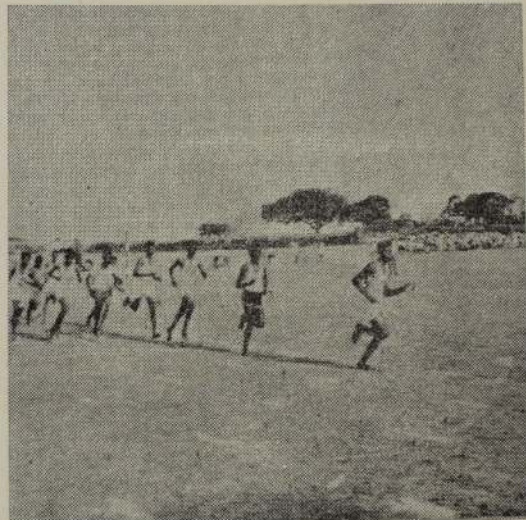
March Past

High Jump

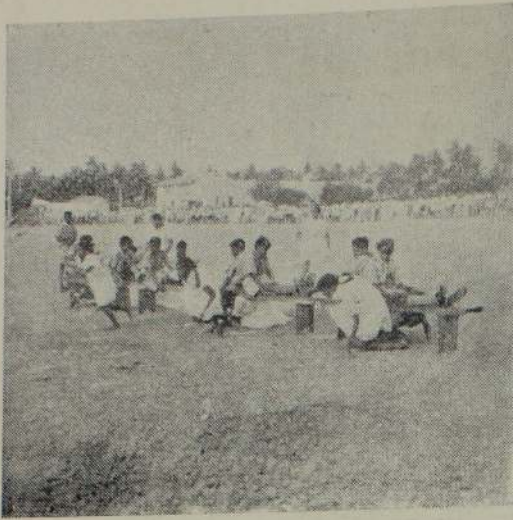
Girls' Handicap Race

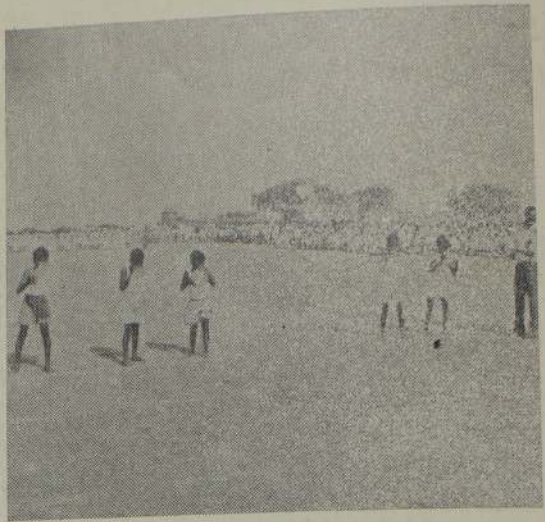
Race in progress

Mr. M. M. Abdul Gader giving away the Challne Cups

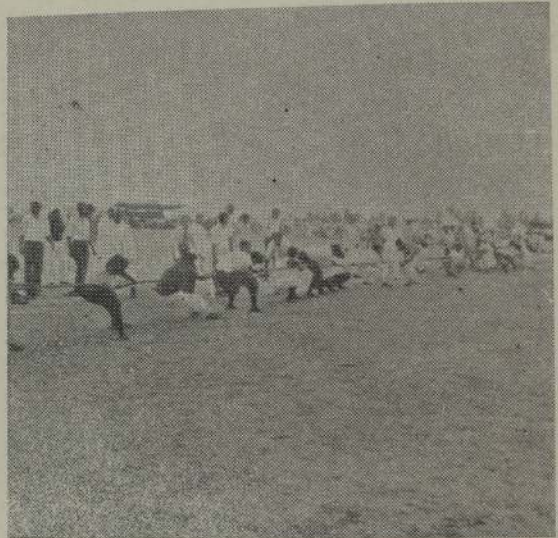
Girls' Handicap Race

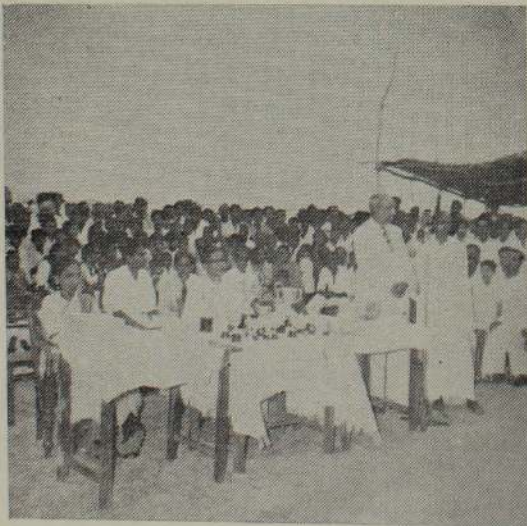
Blowing the balloons

A section of the visitors

Tug-of-war

*Mr. V. M. Cumaraswamy
delivering his address*

*Mrs. Cumaraswamy
distributing the prizes*

have created this new body of enthusiastic young teachers who were really of very great help to me in running the meet successfully. Once again I thank them all.

I also thank the various officials who found time to help us in running this meet.

Final Ranking :

Inter-House Champions	House	Points
	Vipulananda	164½
	Vivekananda	145½
	Nagamuttu	124
	Sharvananda	115

Champions :

BOYS

POST SENIORS:	K. Mailvaganam	Vivekananda House
SENIORS:	K. Thillainadarajah	Vipulananda House
INTERs:	M. Jalal	Nagamuttu House
JUNIORS:	{ P. Thangarajah	Nagamuthu House
	{ N. Retnasingham	Vivekananda House

GIRLS

SENIORS:	P. Rajeswary	Vivekananda House
INTERs:	R. Pathmanayaky	Vivekananda House
JUNIORS:	K. Vijayaluxmy	Vipulananda House

C. Sivapiragasapillai

Physical Director

Examination Results

University Entrance December 1960

Arts Kalavalaishayan K.
Gunamanidevi K.
Thambyaiah S.

Medicine Sreetharan M.

H. S. C. December 1960

Arts Kalavalaishayan K.
Thambyaiah S.
Gunamanidevi K.
Thangaratnam S.

Medicine Sreetharan M.

General Certificate of Education (O. L.)

December 1960

Passed in Six Subjects

Karunaiananthan K.
Kathirgamanathan A.
Kathirgamanathan R.
Mohamed Basheer M. A.
Mohamed Sitheek S. A. C.
Mohamed Thaha M. A.
Nagaiyasamy N.
Abdul Azeed M.
Arasaratnam R.
Arulnandhy V.
Nithianandan T.
Opilamani R.
Palanivetpillai K.
Farook A.
Perumalreddy S.
Ponrajah R.
Rasak M. S. M.
Santhanamuthusamy P.
Santhirasegaram G.
Saravanapavan K.
Thanapalasingam S.
Thangarajah A.
Thillainathan K.
Jeyamani G.
Leelawathy A.
Mohamed Pathima A. C.
Saraswathy N.

Passed in Five Subjects

Jothirajah S.
Mohamed Lafir M. S.
Alagaratnam V.
Alagaratnam N.
Ariaratnam V.
Balasubramaniam T.
Ismet Rauf S. A.
Paramasamy K.
Pathmanathan S.
Poopalendra S.
Shanmugalingam A.
Shanmuganathan S.
Sivagnanam S.
Sivasangaran G.
Somasegaram S.
Sri Pathmanathan A.
Sulaiman M. I.
Sritharan P.
Suppiramaniam P.
Thanapalasingam S.
Annaledchumy S.
Gnanampikai M.
Meenalogini K.
Mohamed Mateena A.

J. S. C. (N. P. T. A.) 1960

Thirugnanasambandan K.
* Sountharapandiyan T.
* Palanisamy S.
* Manickarajah P.
Yogarathnam S.
* Balendran N.
* Swaminathan M.
Vijayakanthan V.
Abdul Razeek S.
* Sivaram T.
Omprakas R.
* Muralilal M.
Viswanathy M.
Parameswaran S.
* Balasaravanapavan B.
Moszeen M. S.
Jayapalan K.

- * Ganeshu K.
- * Jegatheesan G.
- Rajaratnam N.
- * Abdul Cader M.
- Mohamed Kamal A.
- Sivarajah S.
- Kailasanathan N.
- * Vaidyanathan S.
- Varatharajah N.
- Indrasothy S.
- Mohamed Jawahir M.
- Abdul Salam S.
- Mohamed Careem M.
- Sriskandarajah S.
- Gnanaratnam G.
- Gunanayagam R.
- Hansoor M.
- Shafuja M.
- Rajeswary K.
- Essah N.
- Rajaram M. A.
- Ariyasamy A.
- Pathmanathan M.
- Thirunamapragasam R.
- Sivapalan V.
- Abdul Kayoom A.
- Mohamed Razeek S.
- Murugandian R.
- Mohamed Abdul Cader M.
- * Kathigeyan T.
- Ambalavanar N.
- Manickavasagar S.
- Nagaranjini C.
- Unnamalar Devi R.
- * Mahuthootha S.
- * Nirmala M.
- Pooluxmy C.
- Neelambikai N.
- Ranganayaki S.
- Parwathadevi K.
- * First Division

University Entrance December 1961

Phy. Sc. Patmanabar Iyer R. I.
Kamaladevy Miss. I. P.

Arts Amaresan S.
Murugesu K.
Thedchanamoorthy S.
Ramasamy C.

H. S. C. 1961

Murugesu K.
Ramasamy C.
Thedchanamoorthy S.

General Certificate of Education (O. L.)

August 1961

Passed in Six Subjects

Ananandakumarasamy A.
Jeyaratnam N.
Poopalendra S.
Sri Pathmanathan A.
Sritharan P.
Sritharan V.
Thaleel N. M.
Lalithathevi T.

Passed in Five Subjects

Saravanapavan K.
Sulaiman M. I.
Sundararajah K.
Thanabalasingam S.
Thanabalasingam E.
Hairunnisa S. H.
Ummul Hazina C. M.
Vigneswary V.

General Certificate of Education (O. L.)

December 1961

Passed in Six Subjects

Ariaratnam V.
Gengatharan M.
Balasubramania Sarma K.
Jayaratnam N.
Kanagarajah S.
Krishnamoorthy V.

Kumaravadivel R.
 Loganathan T.
 Mahendrarajah T.
 Poopalendra S.
 Sankaranarayana Iyer G.
 Santhosam T.
 Saravanapavan K.
 Satchithanathan V.
 Senthirajah S.
 Sivagnanam S.
 Sivasangaran G.
 Somasegaram S.
 Srimayooran V.
 Sundararajah K.
 Surenthiranathan S.
 Thangarajah A.
 Wigneswaran N.
 Yogakumaran K.
 Yogarajah S.
 Jayaleksbuni S.
 Pahavathyammal S.
 Pakthagauriyammah R.
 Saraswathy R.
 Sridevi M.

Passed in Five Subjects

Anandavinayagam N.
 Gopalakrishnan A.
 Gunapalasingam T.
 Gunaratnam V.
 Kanagaratnam A.
 Karunainithy K.
 Singanayagam K.
 Mangaleswaran S.
 Muthulingam R.
 Ponrajah R.
 Ponnuthurai N.
 Sanmugarajah S.
 Santhirasegaram G.
 Sivapalan S.
 Somasegaram S.
 Sulaiman M. I.
 Thanabalasingam E.
 Venkidasalam V. T.
 Thillainathan K.
 Vinagendra S.

Gopalakrishnan T.
 Annaledchumy S.
 Jeyaledchumy K.
 Meenalojini K.
 Paruvathy S.
 Pusparanee S.
 Vigneswary V.

J. S. C. (N. P. T. A.) 1961

Ratnasabapathy M.
 Thirukedharanathan G.
 * Jayapalan M.
 Santhirasegaram R.
 Balasubramaniam A.
 Pavanandan M.
 Nazeem M.
 Mahendran N.
 Ragunathan E.
 Muthuthar S. A.
 Mohamed Iqbal M. A.
 Subramaniam M.
 Sakthivel P.
 Saravanapavan S.
 Sathiyarayanan R.
 Arunasalam S.
 Thuraiajah T.
 Senthilnathan P.
 Shanmugasundaram N.
 Sivagurunathan K.
 Iqbal A. R.
 Koneswaran C.
 Meenalogine V.
 Vasanthanayaki A.
 Vasanthadevi M.
 Patheela M. M.
 Sithijanoona S.
 Thevasena S.
 Mahadevi A.
 Pathmavathy S.
 Saraswathy Devi K.
 Kanakeswari S.

University Entrance December, 1962

Medicine Thirunavukkarasu T.
Phy. Sc. Kanagaratnam A.
Arts Kailasapillai A.
Kulasingam S.
Amirthalingam T.
Ismath Rauf S. A. K.
Ledchumanan T.
Leelawathie Miss A. M.
Ramachandran S.
Sandrasegaram A.
Sinnadurai S.
Sri Skanthadas D.

H. S. C. Examination December 1962

Arts Ramachandran S.
Sandirasegaram A.
Sinnadurai S.
Sriskandas B.
Leelawathy A. M.
Ismath Rauf S. A. K.
Kanagaratnam A.
Kailasapillai A.
Kulasingam S.
Ledchumanan T.

General Certificate of Education (O. L.) December 1962

Passed in Six Subjects

Arumugam R.
Mahendrarajah K.
Mangaleswaran S.
Mohamed Thoufeek S. A. C.
Patpanathan N.
Sankaranarayanan G.
Sanmugaraja S.
Santhosham T.
Satchithanathan V.
Sivagnanam S.
Srimayooran V.
Sundrarajah K.
Visuvalingam N.
Sivasangaran C.

Senthilrajah S.
 Vigneswaran N.
 Meenalojini K.
 Ranuga C.
 Saraswathi R.
 Sridevi M.

Passed in Five Subjects

Balasubramaniam K.
 Gunaratnam V.
 Kularajasingam V.
 Loganathan T.
 Sahul Hameed M. M.
 Namasivayampillai M.
 Ponnuthurai N.
 Santhirasegaram G.
 Sathasivam N.
 Thillainathan K.
 Vamathevan S.
 Monsoora S. M.
 Sountaranayaki

J. S. C. (N. P. T. A.) 1962

Yoganathan K.
 Shanmuganathan S.
 * Krishnandan M.
 * Venkadachalam H.
 Thiagarajah M.
 Sundaram N.
 Ravindran K.
 * Balasubramaniam R.
 Abdul Cader A. M.
 Sivagnanasampanthan M.
 * Mohamed Subair M. Y.
 Nimalakumar C.
 Premachandran R.
 * Sathakathulla M. A. C.
 Sangaravadivel M.
 Abdul Rahuman S. F. S.
 Abdul Raheem V. M.
 Sethurama Subramaniam T.
 * Jaleel A. M.
 Ranjithakumar S.
 Kandasamy N.
 Sithamparanathan V.

Genanathan K.
 Tharmaseelan S.
 Jabarulla M. B.
 Pasupathirajah K.
 Arulvel K.
 Thangavel C.
 Thavabalasingam N.
 Abdul Raseeth M.
 Raheem M. A.
 Raheem M. S.
 Thillainadarajah C.
 Navaratnarajah S.
 Balasundaram T.
 Pathmanathan N.
 Rajendran C.
 Sulphica C. M.
 Dharumakumari M.
 Mallikadevi A.
 Senthildevi E.
 Aiyoonmarilya M. S.
 Fareetha M. A.
 * Rameena A.
 * Santhiradevi S.
 Rayeesa A.
 Kaileshwary M.
 * Sri Ranjithamalar K.
 Rajeswari G.
 * Gowridevi N.
 * Gunaranjitham V.
 Jayanthi K.

* First Division.

Old Students Corner

- Mr. A. M. A. Azeez B. A. (Hons.), C. C. S. (Rtd.), Member Public Service Commission
Mr. M. M. Abdul Cader B. A. (Hons.), District Judge, Point Pedro
Mr. C. Arunachalam, Station Master, China Bay
Mr. S. Arunachalam, O. I. C., Railway Station, Palai
Mr. S. Arunachalam, Wholesale Dealer, Nallur
Mr. K. Amarasingam, Apothecary, Kalawana, Ratnapura
Mr. R. R. Appadurai, Teacher, G. T. M. School, Badulla
Mr. R. S. Anandavel, Teacher, Kandy
Mr. S. Arumugam, B. F. O. Morapitia, Lepadthurai
Mrs. V. Ariaratnam, Govt. Hospital, Nawalapitiya
Mr. C. M. Ansari, Civil Medical Stores, Colombo
Mr. R. Arasaratnam, Librarian, Kokuvil Hindu College, Jaffna
Mr. W. A. Aron Singo, Teacher, Central College, Jaffna
Mr. T. Balasubramaniam, Kachcheri, Mannar
Mr. S. Balasubramaniam, Courts, Point Pedro
Dr. K. Balasingham, Castle Street, Hospital for Women, Colombo 8
Mr. M. Balasingam, Manipay Road, Jaffna
Mr. T. Balasingam, Post Office, Kayts
Mr. S. Balasubramania Iyer, Teacher, Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna
Mr. S. Balachandran, Head Tea Maker, Wooton Estate, Kattagala
Mr. A. Balasingam, Accounts Branch, G. P. O., Colombo
Mr. P. Balasingam, Merchant, Jaffna
Mr. K. Balachandra Moorthy, Surveyor General's Office, Colombo
Mr. M. Bavananthan, Teacher, Maha Vidyalaya, Nelliady, Jaffna
Miss A. Basheera, Teacher, Periakinniya Govt. Muslim School, Kenniya
Miss M. Basheera, Teacher, Katheeja Vidyalaya, Jaffna
Mr. S. Canthapillai, B. A., Teacher, Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna
Mr. M. S. A. Cader, Irrigation Office, Anuradhapura
Mrs. Senthilmani Mailvaganam, Vivekananda Road, Colombo
Mr. K. Cumaraswamy, Railway Station, Dehiwela
Mr. S. A. M. Cader, Election Office, Kachcheri, Kandy
Mr. S. A. C. A. Cader, Teacher, G. M. M. S. Mattakkuliya
Mr. S. K. Durairajah, B. Sc., Teacher, Skandavarothaya College, Chunnakam
Mr. D. Doulatram, Dyarams, Main Street, Jaffna
Mrs. S. Ehamparam, Kokuvil Hindu College, Kokuvil
Miss Mohamed Fatima, Alutgama Training College
Mr. C. M. A. Farouk, Teacher, G. M. M. S., Kolambapitiya, Helligolai
Mr. M. Gopalakrishnan, Electrical Foreman, Urban Council, Batticaloa
Mr. S. Gopalasamy, Insurance Corporation of Ceylon, Main Street, Jaffna
Mr. M. Gopalaratnam, Editorial Staff, Eelanadu Ltd., Jaffna
Mr. S. A. C. A. Gaffoor, Police Office, Jaffna
Mr. S. Gangeyan, Motor Traffic Department, Colombo

Mr. K. Ganesalingam, Editorial Staff, Eelanadu Ltd., Jaffna
 Mr. S. T. Gangatharan, O. I. C., Railway Station, Parasangahawewa
 Mr. P. Gopala, Teacher, Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna
 Mr. M. Ibrahim, Food Commission Office, Union Place, Colombo
 Mr. D. R. P. Ilangaratne, Forest Officer, Balangoda
 Mr. N. N. Idaikadar, B. Sc., Teacher, Kokuvil Hindu College, Jaffna
 Mr. K. Jeyaram, Jeweller, Kannathiddy, Jaffna
 Mr. K. Jeyabalan, Jeweller, Kannathiddy, Jaffna
 Mr. P. Jeganathan, Sales Representative, M/s. Opatha & Co., Colombo
 Mrs. Kamala Jeyaratnam, New Road, Koddady
 Miss A. Junaitha, Training College, Pallali
 Mr. V. Karunagaran, Shroff, Kachcheri, Colombo
 Mr. T. Kangaratnam B. A., Navatkuly, Kaithady
 Mr. K. Kanagaratnam, B. A., Ottumadam, Jaffna
 Dr. N. Kandaswamy, D. M. O., Kayts
 Mr. K. Kathirgalingam, Executive Engineer's Office, Nalanda
 Mr. T. Kanagarajah, Civil Hospital, Galle
 Mr. M. Kanagasabapathy, Department of Exchange Control, Central Bank, Colombo
 Mr. C. Kanaganayagam, S. T. O., P. O. S. B. Buildings, Kollupitiya
 Mr. N. Kanagalingam, Kachcheri, Puttalam
 Mr. S. Kathiravelpillai, De Soysa Maternity Home, Colombo
 Mr. V. Kanthappa Chettiar, Manager, Sivan Temple, Vannarponnai
 Miss M. Kamaladevi, Staff, Hindu College Tamil School, Jaffna
 Mr. V. Kandaswamy, Colombo Textiles, Jaffna
 Mr. S. Kanapathippillai, Timber Merchant, Manipay Road, Jaffna
 Mr. S. M. Kanagaratnam, Jewel Merchant, Chapel Street, Jaffna
 Mrs. P. Kanagaratnam, Chapel Street, Jaffna
 Mr. K. Kanagasabapathy, D. R. O.'s Office, Kachcheri, Jaffna
 Mr. E. V. Karthegesu, Manager, College of Higher Studies, Jaffna
 Mr. A. Kanagasabai, Jewel Merchant, Kannathiddy, Jaffna
 Mr. H. A. Kayoom, Staff, Osmania College, Jaffna
 Mr. K. Kathirgamanathan, M/S Jafferjee, Bros., Colombo 11
 Mr. T. Ketheswaranathan, Audit Office, Colombo
 Mr. K. Kulanthaivelu, Salt Department, Elephant Pass
 Mr. R. Loganathan, Clerk, Co-operative Stores Union, Jaffna
 Mr. N. Mahendrarajah, Education Office, Vavuniya
 Mrs. Maheswary Mahadeva, B. A. (Hons.), Colombo
 Mr. K. Murugananthan, Eelanadu Ltd., Colombo
 Mr. V. Muthukayaroganam, Sivan Temple, Vannarponnai
 Mr. P. Mailvaganam, Radio Ceylon, Colombo
 Mr. T. Murugesapillai, Lily Avenue, Wellawatte
 Mr. C. S. Mani Bagavathar, Vannarponnai, Jaffna
 Mr. S. Markandu, Indian Overseas Bank, Colombo
 Mr. O. M. S. Mohideen, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. M. M. Macbool B. A., Staff, Govt. Maha Vidyalaya, Galagathera, Kandy
 Mr. M. M. Mansoor, Science Assistant, Maligakanda Govt. Muslim Vidyalaya, Colombo
 Mr. M. Mathavan, B. Com., Accountant, Multipurpose Union, Vavuniya

Mr. K. Muttiah, Co-operative Inspector, Kantharmadam
 Mr. J. Mahadevan, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. T. Manikavasagar, Treasury, Colombo
 Mr. S. Mahalingam, Tea Maker, Rozelle Estate, Kandy
 Mr. R. Nadarajah, P. W. D., Omantai
 Mr. P. Nellinathan, Co-operative Inspector, Vavuniya
 Mr. T. Nithiyandanan, Peoples' Bank, Puttalam
 Mr. R. Nadarajah, Music Teacher, Jaffna
 Mrs. M. Nadarajah, 4th Cross Street, Jaffna
 Mr. N. S. Nagalingam, Land Development Department, Krillapone
 Mr. S. Nadarajah, Music Teacher, Batticaloa
 Mr. S. C. Navaratnam, Finance Branch, Co-operative Dept., Pettah
 Mr. M. Nadarajah, Railway Station, Maradana
 Mr. K. C. Nadarajah, Town and Country Planning Dept., Colombo
 Mr. A. Navaratnam, Valuation Dept., Colombo
 Mr. T. Nadarajah, Training College, Palali
 Mr. V. G. Nadarajah, Store-Keeper Land Development Dept. Trincomalee
 Mr. K. Navaratnasingham, Post Office Lane, Vannarponnai, Jaffna
 Mr. A. Nadarajah, G. P. O., Colombo
 Mr. S. Nadarajah Achariar, Post Office, Jaffna
 Mr. A. Nadarajah, Govt. Clerical Service, Colombo
 Mr. S. Nagarajah, Govt. Clerical Service, Colombo
 Mr. M. Nadarajah, Income Tax Office, Colombo
 Mr. C. M. Nizar, Muslim College Road, Jaffna
 Mr. V. Parameshwarathan, B. Sc., Staff, St. Luke's College, Ratnapura
 Mr. K. Pathmanathan, Collection Branch, Inland Revenue Department, Colombo
 Dr. C. Perumalpillai, F. A. O. Expert Animal Health Veter. Dept., Somali Republic
 Mr. C. Pathmanathan, Sub-Accountant, Elephant House, Slave Island
 Mr. R. Pathmanathan, Peradeniya
 Mr. K. Pathmanathan, Clerk, M. O. H's Office, Tellipalai
 Mr. A. Ponniah, Audit Section, C. T. B., Jaffna
 Mr. K. Panchchadcharam, C. G. R., Colombo
 Mr. L. Packirsamy, Manager, Singer Sewing Machine Company, Mannar
 Miss Faisa Aboosali, Staff, Katheeja College, Jaffna
 Mr. S. Rasiah, Proctor S. C., Jaffna
 Mr. N. Rasanayagam, Proctor S. C., Jaffna
 Mr. S. A. Razeen, Grama Sevaka, Vannarponnai
 Mr. V. Ramanathan Iyer, Dept. of Labour, Colombo
 Mr. P. Rajasegaram, B. E., Purasavakam, Madras
 Mr. K. Rajaratnam, P. W. D. Office, Jaffna
 Mr. S. Rajaratnam, Sivan Temple North Street, Jaffna
 Mr. S. Ratnasabapathy, Dept. of Import and Export Control, Colombo
 Mr. T. N. Ragunathan, T. N. Lingam & Sons, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. K. Ratnavelupillai, 350, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. K. Radhakrishnan, Jewel Merchant, Kasturiar Road, Jaffna
 Mr. D. Rajagopal, Jewel Merchant, Kasturiar Road, Jaffna

Mr. S. Rajaratnam, Lab. Assistant, Lady Ridgeway Hospital, Colombo
 Mrs. N. Rajasingam, 37th Lane, Colombo
 Mr. K. Sathasivam, V. C. Chairman, Velanai, Chapel Street, Jaffna
 Mr. T. Somasuntharam, G. P. O., Colombo
 Mr. S. A. Sulaiman, M. A., Messrs L. K. S. & Sons, Madras
 Mr. A. Shanmuganathan, Money Order Department, Colombo
 Mr. N. Shanmugalingam, Public Trustee's Department, Colombo
 Mr. N. Shanmuganathan, G. P. S. Scheme, Dept. of Agrarian Services
 Mr. A. S. Abdul Cader, Civil Engineer, Madras
 Mr. T. Satkunasingam, Parcel's Office, Fort Railway Station, Colombo
 Mr. K. Sivaramalingam, B. A., Staff, Hindu College, Jaffna
 Mr. E. Sockalingam, Training College, Palaly
 Mr. R. Sornalingam, Clerical Service, Hospital, Kalmunai
 Mr. S. H. Shaheed, B. A., Advocate, Jaffna
 Mr. S. K. Sheik Thamby, Moolai Kadaai, Pt. Pedro
 Mr. S. Shanmugam, Chief Accountant's Office, Maradana
 Mr. M. M. Sheik Abdulcader, A. K. S. & Sons, Jaffna
 Mr. K. Sripathyhasan, Courts, Jaffna
 Mrs. S. Sinnadurai, Pirappankulam Road, Jaffna
 Mr. A. Shanmugarajah, Hardware Stores, Jaffna
 Mrs. V. Selladurai, Kandawalla, Galle
 Miss P. Sathasivam B. A., Teacher, Sacred Heart Convent, Galle
 Mr. V. Sangaralingam, Internal Audit, Port Cargo Corporation, Colombo
 Miss S. Sinappu B. Sc., Teacher, Nadeswara College, Kankesanturai, Jaffna
 Mr. R. Selvarajah, Teacher, Colombogam Road, Jaffna
 Mr. K. Sinnadurai, Jewel Merchant, Pannai Road, Jaffna
 Mr. P. Shanmugalingam, Jewel Merchant, K. K. S. Road, Jaffna
 Dr. K. C. Shanmugaratnam, K. K. S. Road, Jaffna
 Mrs. Pasupathy C/o Dr. V. T. Pasupathy, Kasturiar Road, Jaffna
 Mrs. P. Sivagnanam, 15, New Road, Koddady
 Mr. K. C. Ramanathan, Accountant, Elephant House, Colombo
 Mr. C. Sivasothy, Teacher, Kokuvil Hindu College, Jaffna
 Mr. A. Sivasundaram, Jafferjee Bros., Colombo 12
 Mr. W. S. Senthilnathan B. A., Advocate Student, Colombo
 Mr. K. Somasuntharam, Clerical Staff, Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna
 Mr. S. A. C. Shaffi, 29, Kamal Lane, Jaffna
 Mr. K. Sithamparanathan, Railway Station, Nawalapitiya
 Mr. Kumarasamy Satchithananda B. Sc., Chartered Accountant, Colombo
 Mr. V. Sathasivam, M. A., M. Litt. Supdt. of Exams., Dept. of Exams., Colombo
 Mr. S. Srinivasan M. A., Staff, Hindu College, Chavakachcheri
 Mr. C. Shanmuganathan, Forest Office, Anuradhapura
 Mr. R. Shanmugam, Editorial Staff, Thinakaran
 Mr. V. Sakthivel, Education Office, Jaffna
 Mr. C. N. Siddique, Staff, G. M. M. V., Kegunakollai, Kathubothai
 Mr. M. M. Shariff, Sub-Post Master, Pavatkulam, Vavuniya
 Mr. R. Shanmugarajah, Govt. Surveyor, Survey Office, Trincomalee
 Mr. S. Sivapiragasam, Sub Post Master, Mankulam

Mr. T. Sivarajakumaresan, Survey Department, Colombo
 Mr. V. Sritharan, Ground Training Centre, Royal Ceylon Air Force, Katunayaka
 Mr. S. Sivaramalingam, Govt. College of Fine Arts, Colombo
 Mr. M. Sarvananthan, A.F.M., Govt. Project Wirawila, Tissamaharama
 Mr. T. Somasuntharam, Internal Audit Branch, G. P. O., Colombo
 Mr. K. Sivapiragasam, Cashier, Delmege Forsythe & Co. Ltd., Colombo
 Mr. M. S. Saleem, Science Assistant, Al-Minhaj Maha Vidyalaya, Hatugastota
 Mr. C. Sivasubramaniam, Clerk, Local Govt. Service Commission, Colombo
 Mr. K. A. Subramaniam, Accountant, Port Operations Ltd., Colombo
 Mr. S. Subramaniam, Kilner Lane, Jaffna
 Mr. M. S. Saleem, Osmania College, Jaffna
 Mrs. H. Saleem, Hatheeja College, Jaffna
 Mr. S. Shaffie, Osmania College, Jaffna
 Mrs. R. Selliah, Kathi Abubucker Road, Jaffna
 Miss Sarojini Devi Suppiahpillai, Training College, Palali
 Mr. V. Sivarajah, Post Office, Jaffna
 Mr. R. Sivarajah, Ayurvedic Physician, Vannarponnai
 Mr. V. Suntharalingam, Sivan Temple, Vannarponnai
 Mr. A. Srinivasan, Surveyor General's Office, Colombo
 Miss S. Santhanayagi, Dip-in Music, Vannarponnai, Jaffna
 Mr. P. Selladurai, Teacher, Hindu College, Kokuvil
 Mr. S. Suntharam, Income Tax Office, Colombo
 Mr. N. Shanmuganathan, G. P. S., Operation Branch, Colombo
 Mr. S. Thedchanamoorthy, 285, Darley Road, Maradana
 Mr. V. Thillainayagam, M. O. H's Office, Mannar
 Mr. S. Thiagarajah, Industrial Courts, Colombo
 Mr. E. Thanabalasingam, Govt. Surveyor, Madawachchiya
 Mr. S. Thillaivanan, Govt. Surveyor,
 Mr. K. Thirunavukkarasu, Post Office, Kurunegalla
 Mr. N. Thiviam, Cultivation Officer, Ambampola
 Mr. N. Tharmalingam, Apothecary, Govt. Hospital, Regalle
 Mr. A. Thuraisingham, Clerical Staff, Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna
 Mr. R. Theivendram, C. T. O., Colombo
 Mr. S. Tharmalingam, B. Sc., Demonstrator, University, Peradeniya
 Mr. S. L. M. Theeby, A. K. S. & Sons., 63, Kannathiddy Road, Jaffna
 Miss R. Thanapoopathy, Teacher, Barathipasha Vidyasalai, Jaffna
 Mr. M. Thirugnanam, 269, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. S. Thiagarajah, Proprietor, Rajah Theatre, Jaffna
 Mr. B. Tara Chand, Manager, College of Commerce & Accountancy, Jaffna
 Mr. P. Theivendran, Jewel Merchant, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. T. Thirunavukkarasu, Nallur, Jaffna
 Mr. S. Velauthapillai, Police Office, Colombo
 Mr. S. Vinayagamoorthy, Audit Department, Colombo
 Mr. P. Veerapathiran, Dictionary Assistant, Colombo
 Mr. C. Vamadeva, Superintendent of Surveys, Galgamuwa
 Mr. V. Vijayapaskaran, Clerk, Urban Council, Batticaloa

Mr. D. Vijayarajah, Govt. Surveyor, Ohiya
 Mr. M. Vivekanandan, P. W. D., Colombo
 Mr. S. Velupillai, Shroff Kachcheri, Jaffna
 Mr. S. Vijayaratnam, Govt. Surveyor, Negampaha
 Mr. V. Vigneshwaran, Kachcheri, Jaffna
 Miss B. Vijayanageswari, B. A., Staff, Sacred Heart Convent, Galle
 Mr. K. Vaitheswara Iyer, Cheapside, Jaffna
 Mr. S. Visvanathan, 53, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. T. Visvakumar, Surveyor General's Office, Colombo
 Mr. S. T. Visvalingam, Jewel Merchant, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. S. M. Yusuf, Hadjar Jewellers, Kasturiar Road, Jaffna
 Mr. M. Venuprasad, K. K. S. Road, Jaffna
 Mr. S. Velsamy, Hospital Road, Koddady
 Mr. A. Visuvanatha Sarma, Subramaniam & Co., K. K. S. Road, Jaffna

Editor's Notes

It is with the greatest pleasure that we publish this Golden Jubilee Number of the Vaidyeshwaran and we feel confident that our numerous old students and well-wishers will welcome it with equal delight.

It was a happy coincidence that the Golden Jubilee of the College synchronised with the Birth Centenary of Swami Vivekananda which is being celebrated in all parts of the world.

To us at Vaidyeshwara Vidyalaya, as an institution till recently under the Ramakrishna Mission, the occasion had a special significance and the two day celebrations in Jaffna began with Puja, Bhajana and Maheswara Puja at the Vaidyeshwara Vidyalaya. To commemorate the centenary, the main hall of the College was named 'Vivekananda Hall' and the name plaque over the entrance to the Hall was unveiled by Srimath Swami Ranganandhananda of the Ramakrishna Mission Institute of Culture, Calcutta, who had come to Ceylon specially for the Centenary Celebrations. This Number gives pride of place to an account of Swami Vivekananda's visit to Jaffna in 1897 published in the Hindu Organ of 3rd. February 1897 and we are sure that this will be of interest to our readers.

As a Number published on the occasion of the Golden Jubilee, the articles tracing the history of the institution and its growth from very small beginnings as an unaided school in 1913 to its present status as a Grade I. institution are bound to be interesting. The accounts of the Golden Jubilee Celebrations held early in September, along with the record in pictures of the various, events; the exhibition, the variety entertainments and the Golden Jubilee dinner will help to give an idea of the Jubilee Celebrations to our many old students who were unable to be present at the celebrations.

The articles both in English and Tamil contributed by our old students and past teachers while giving us glimpses of the life at Vaidyeshwara Vidyalaya during the various stages of its progress provide entertaining reading.

Of our contributors, Mr. T. Muttucumaru is the senior most. He was a close associate of the founder and a teacher here during the early days. He always evinces a keen interest in the progress of the Vidyalaya. Mr. A. Saravanamuthu was responsible for guiding its destinies during a most important phase and his article and that of Mr. N. Arunachalam another head master who gave of his best to the school, give us pictures of the Vidyalaya, as it was during their respective periods.

Mr. A. M. A. Azeez, one of our distinguished old students who always recalls with affectionate warmth his days at Vaidyeshwara Vidyalaya, in a reminiscent mood gives us a delightful picture of the school in his time. Another of our distinguished old students, Mr. V. Sathasivam, Superintendent of Examinations, writing in Tamil, has in his own inimitable style given us a very interesting account of the Vidyalaya of his day and of the progress it has since made.

On the occasion of the Golden Jubilee it behoves us to remember with gratitude the founder Mr. T. Nagamuthu. Like many others who founded Hindu Schools and laboured for the cause of Hindu Education he could lay no claim to affluence, but by sheer tenacity of purpose and his own indomitable will aided by a devoted band of co-workers he was able to achieve the almost impossible. It must have been a happy day for him when Swami Sharvananda on behalf of the Ramakrishna Mission took over the school to be managed by the Mission. With the taking over of this institution began the Educational activity of the Ramakrishna Mission in Ceylon. Ever since then, except for brief periods when the management was entrusted to local committees who ran the School on its behalf, the Ramakrishna Mission had the school directly under it and the fostering care they bestowed on it helped the rapid progress of this institution. At this juncture one cannot but pause to pay one's humble homage to Swami Avinashanandaji, Swami Vipulanandaji, Swami Nishkamanandaji, Swami Ritajanandaji and Swami Natarajanandaji for the noble and selfless services they rendered and for the inspiring lead they gave the teachers to help develop the institution to the position it now occupies. There were besides many other friends and well wishers of the Ramakrishna Mission who had rendered signal services to the institution. Of these mention has been made in more than one article to the services rendered by the late Kalaipulavar Navarat-

nam. As one who had early in life come under the influence of the dynamic personality of Swami Sharvananda he believed that the school would form a nucleus for the activities of the Ramakrishna Mission in this part of the country. He was one of those responsible for the school being taken over by the Ramakrishna Mission, and ever since his connection with the institution had been very intimate and on more than one occasion he helped to save the institution going under. To the end of his days he was guide, philosopher and friend to those responsible for running the institution. The lovely image of Lord Nataraja in the Shrine in the hall and the images of Durga, Lakshmi and Saraswathy adorning the panels over the main door of the hall were executed under his personal supervision. His portrait unveiled a few months after his passing away, today adorns the hall and most appropriately placed between those of Swami Sharvananda and the founder will serve to remind us of his services to the institution.

Old students have a distinctive role to play in the field of education. The traditions they create, maintain and pass on to those that follow them, have an important influence on the young ones at school who will be actuated to emulate the best examples they set. This aspect of the function of old students and their organisations deserve greater emphasis in the present context than ever before and opportunities of contact between those that are still at school and those that have gone out into the wider spheres of life have to be increased to enable the influence of the older ones to be greatly felt in the continuing process of education. In the changed context of the educational set up of the country Old Students Associations have a vital role to play in seeing that the needs of the school are well supplied and that they are efficiently run in the interests of the community they are intended to serve. The enthusiasm with which our Old Students' Association celebrated the Golden Jubilee and their resolution to collect funds to put up a Golden Jubilee Memorial Block are an indication of the earnestness of their desire to be of service to their old school and provide ampler facilities to the generations of students to come.

Our educated young men have all these years been looking forward to the state to provide them with jobs. But now with shrinking avenues of employment our young men and women have

to be taught to look to other avenues of gainfully employing themselves in agricultural, commercial and industrial undertakings and venture forth into new spheres. It is here that teachers have an important part to play by helping students develop a wider outlook on life and inculcating in them all those basic virtues that will enable them to adapt themselves to any circumstance as occasion demands and live honourable lives and contribute their best for the advancement of their community and country.

Finally it remains for us to express our heartfelt thanks to all those who so readily responded to our requests for messages and articles and to our printers Messrs. Sanmuganathan & Sons who have spared no pains in bringing out this Golden Jubilee Number to the satisfaction of everyone concerned.

The philosophy of this and that indicates that God has not left Himself without a witness among any people, whoever they may be. They will all stand as witness to the working of God's love. There are no people who have been orphaned or left forlorn in the world. The Quran says: 'Unto every people did we send a messenger, to teach them to worship God.' So, if we adopt the policy of the universality of the Supreme, from it follows the philosophy of active co-existence.

Today, we have come to realize the unwisdom of the policy of this or that. There was a time when military methods were able to result in success for our views. Those days are over. An aerial bombardment today makes no distinction between the combatant and the civilian. A thermo-nuclear bombardment will not make any distinction of nations. We have, therefore, come to a state when it will be possible for us, by merely pressing a button, to destroy a whole continent. By trying to win leadership in the development of these diabolical weapons we are not likely to help our own views. We have come to realize that we have to live together or die together, and if we are to live together, we must have tolerance of other people's views; religious tolerance, ideological tolerance, and these are the things which have become inevitable in the interests of self-preservation. Forgiveness is love at its highest power.

S. Radhakrishnan.

STAFF 1963

1 Mr. S. Ambikaipakan	B. A., Principal
2 Mr. C. Vyramuthu	B. A., Vice-Principal
3 Mr. T. Seenivasagam	B. A., First Class Trained
4 Mr. V. Vytilingam	B. A.
5 Mr. S. Canthapillai	B. A., Dip-in-Ed.
6 Mr. P. Elanganayagam	B. A., Post Graduate Trained
7 Mr. S. P. Balasubramaniam	B. A. (Hons.).
8 Mr. K. Sivasubramaniam	B. Sc., Second Class
9 Mr. S. Thuraisingam	B. A.
10 Mr. T. Paramsothy	B. Sc.
11 Mr. K. Sabanadesar	B. A.
12 Mr. S. Paneerselvam	B. Sc.
13 Mr. T. Puthirasingam	B. Sc.
14 Vidwan Pon. Muthukkumaran	B. O. L.
15 Mr. G. Tharmarajah	B. Sc.
16 Mr. K. Chitravadivel	B. Sc.
17 Mr. E. V. Chelvaratnam	B. Sc.
18 Mrs. V. Vamadeva	B. A.
19 Mr. P. J. Kulasingam	B. A.
20 Mr. V. Thillainathan	B. Sc. (Second Class).
21 Mrs. P. Kanthasamy	B. A.
22 Mr. V. Karthigesu	English Trained, First Class
23 Mr. C. Chelliah	English Trained, First Class
24 Mr. S. Viswanathan	English Trained, First Class
25 Mr. V. S. Nadarajah	English Trained, First Class
26 Mr. S. Balasubramania Iyer	English Trained, 2nd Class
27 Mrs. C. Thayalaratnam	English Trained, First Class
28 Mr. S. Kanesan	Voc. Trained 1-st Class
29 Mr. E. Paramsothy	Inter Arts
30 Mr. A. Saravanamuthu	First Class Trained, Dip-in-Tamil
31 Mrs. T. Ramanathan	Dip-in-Tamil
32 Mr. S. Nadarajah	First Class Tamil Trained, Pandit Tamil & Sanskrit
33 Mrs. S. Packiam	First Class Tamil Trained
34 Mr. P. Gopala	Tamil Trained, First Class
35 Mr. S. Kumarasurier	First Class Tamil Trained and S. S. C. English

- 36 Mr. V. Ramakrishna
 37 Mrs. V. Mathuralingam
 38 Mrs. K. Radhakrishnan

- 39 Mrs. G. Sivasubramaniam
 40 Miss T. Kandiah
 41 Mr. V. Kandiah
 42 Mr. V. K. Arumugam
 43 Mr. A. Kanagasabai
 44 Mrs. V. Somasundaram
 45 Mrs. T. S. Rajan
 46 Mr. M. Kanagaratnam
 47 Miss S. Arulampalam
 48 Mr. K. Vadivel

- 49 Mr. C. Sivapiragasapillai
 50 Mrs. V. Shanmugampillai
 51 Mr. S. Rajadurai
 52 Mrs. V. Vamadeva
 53 Mr. P. Selvarajah

Clerks : Mr. A. Thuraisingam
 Mr. K. Somasundaram
 Librarian : Mr. N. Kandiah

First Class Tamil Trained
 Tamil Trained, First Class
 Tamil Trained, First Class, G C. E.
 Advanced Level

First Class, Tamil Trained
 First Class, Tamil Trained
 First Class, Tamil Trained
 First Class, Tamil Trained
 First Class Tamil Trained & Vidwan
 First Class Tamil Trained
 First Class Tamil Trained
 First Class Tamil Trained
 First Class Tamil Trained
 General Course in Art Certificate and
 Tamil Trained First Class and
 Drawing Certificate
 Dip. in Physical Education
 Sangeetha Vidwan
 Senior School Certificate (English)
 Senior School Certificate (English)
 Tamil Teachers Certificate, 1st Class

162606

ஈழத்து இன்ப நினைவுகள்

‘மாயாவி’

நாங்கள் வித்தியாலயத்தின் வாசலில் காரினின்று இறங்கியபோது, உள்ளே மாணவர்கள் இறை வணக்கம் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். “அட்டே! நாம் வருவதற்குள் கூட்டத்தை ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் போலிருக்கிறதே! மாணவர்கள் இறை வணக்கம் பாடுவது கேட்கிறதே!” என்று நான் அரியரத்தனத்திடம் சொன்னேன்.

“இல்லை. இல்லை. இது இங்கு அன்றாட வழக்கம். சரியாக ஒன்பது மணிக்கு இறை வணக்கம் பாடிய பிறகுதான் வகுப்புக்கள் தொடங்கும். வாருங்கள் உள்ளே போகலாம்” என்று உள்ளே கூட்டிச் சென்றார் அவர்.

உள்ளம் புல்லரித்தது

உள்ளே நூற்றுக்கணக்கான மாணவ மாணவியர், ஒரு பெரிய ஹாலின் நடுவே வைக்கப்பட்டிருந்த நடராஜர் விக்கிரகத்தின் முன் நின்று இறை வணக்கம் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். ஆறு வயது முதல் பதினாறு வயது வரையானவர்கள் அவர்கள். இறை வணக்கம் முடியும்வரையில் நாங்கள் ஓர் ஓரமாக நின்றிருந்தோம். பிறகு நடராஜ விக்கிரகத்தை ஓட்டி அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடைக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார் அரியரத்தனம்.

மேடையை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தபோது மாணவ-மாணவியர் ஒரே குரலில் வணக்கம்!” என்று கூவியது எங்களைப் புல்லரிக்கச் செய்தது. பிறகு அவர்கள் அமைதியாகக் கீழே அமர, மேடையில் இடப்பட்டிருந்த ஆசனங்களில் அமர்ந்த எங்களை வித்தியாலயத்தின் பிரின்சிபால் அம்பிகைபாகன், அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். அத்துடன் அந்த வித்தியாலயத்தின் சரிதத்தை ஆதியோடு அந்தமாக எங்களுக்குச் சொன்னார்.

நாங்களுர் ஆசிரியர்களே

காலஞ்சென்ற திரு. டி. நாகமுத்து என்பவரால் நிறுவப்பட்ட கல்விக்கூடம் இது. இப்போது அது ராமகிருஷ்ணமிஷனின் ஆதரவில் நடந்துவருகிறது. இங்கே கல்வி பயிலும் மாணவ-மாணவிகளில் பெரும்பாலோருக்கு பீஸ்’ திட்ட யாது; சிலருக்கு அரை பீஸ்’ சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1935-ல் இங்கே சுமார் நூற்றைம்பது பேர்களே படித்தனர். நாங்கள் அங்கு சென்ற 1957-ல் மாணவ-மாணவியரின் எண்ணிக்கை ஆயிரத்தைத் தாண்டிவிட்டது.

தமது அறிமுகம் மற்றும் வரலாற்றுப் பேச்சை முடித்துக்கொண்டதும், நாங்கள் ஒவ்வொருவராக உரை நிகழ்த்தினோம். மாணவர் சம்பந்தப்பட்ட பல அரிய விஷயங்களை நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் பேசியபோது ‘ஈழத் தாளராகிய நாங்களும் ஒருவகையில் மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு ஆசிரியர் போன்றவர்கள்தாம். உங்கள் ஆசிரியர்கள் நேர்முகமாக உங்களுக்குக் கல்வியைப் போதிக்கிறார்கள். எழுத்தாளர்களாகிய நாங்கள் பத்திரிகை வாயிலாக உங்கள் உலக அறிவை வளர்க்கிறோம். நீங்கள் எல்லோரும் பள்ளிப் பாடங்களைப் படிக்கும் நேரம் தவிர மீதி நேரத்தில் ஒரு சிறு பொழுதையாவது பத்திரிகைகள் படிப்பதில் செலவிட வேண்டும். அது உங்கள் உலக அறிவை வளர்க்கும்” என்று கூறினேன்.

கூட்டம் சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் நடந்தது. மாணவர்களும், மாணவியரும் அமைதியுடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் இருந்து எங்கள் சொற்பொழிவைக் கவனத்தோடு கேட்டனர்.

— செய்தி 20-10-63.

சேல்வக் குழந்தைகளே!

— :0: —

அன்றாடம் பள்ளிக்கூடம் போகிறீர்களா?

பள்ளிக்கூடம் போகும்பொழுது படிப்பதற்கு வேண்டிய பாட நூல்களையும் குறிப்பேடுகளையும் மறவாது எடுத்துச் செல்லுகிறீர்களா?

உங்கள் நலத்துக்காக ஓயாது உழைத்துவரும் ஆசிரியர்களிடத்தில் அன்புடனும், பணிவுடனும் எப்பொழுதும் நடந்து கொள்ளுகிறீர்களா?

வகுப்பு நடக்கும் போது வேறு எங்கும் மனத்தைச் செலுத்தாது கருத்துடன் பாடங்களைக் கற்கின்றீர்களா?

ஆசிரியர் சொல்லுகிற குறிப்புக்களைச் செம்மையாக உங்கள் குறிப்பேடுகளில் குறித்துக் கொள்ளுகிறீர்களா?

படிக்கவேண்டிய நேரத்தில் படித்து, விளையாட வேண்டிய நேரத்தில் விளையாடி உங்கள் அறிவையும், உடம்பையும் ஒருங்கே வளர்த்துக் கொள்ளுகிறீர்களா?

பள்ளியில் படித்த பாடங்களை இல்லத்திலும் திருப்பிப் படித்து அவைகளைத் தெளிந்து கொள்ளுகிறீர்களா?

உங்கள் அன்னை தந்தையரிடம் அன்புள்ள, அறிவுள்ள குழந்தைகளாக நடந்து கொள்ளுகிறீர்களா?

ஒவ்வொரு நாளும் யாருக்காவது ஓர் உதவியாவது செய்கிறீர்களா?

எல்லாம் வல்ல இறைவனை வணங்குகின்றீர்களா?

இவ்வளவும் செய்துவரும் நீங்கள் மேன்மேலும் சிறந்து விளங்க எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை வேண்டுகிறோம்.

(குருகுலம்)

ARCHIVES

University of Jaffna

162606

Library

நகை வியாபாரிகள்

ஓடர் நகைகள்

குறித்த தவணையில்

உத்தரவாதத்துடன்

செய்து

கொடுக்கப்படும்

நகை வியாபாரிகள்

டர் நகைகள்

குறித்த தவணையில்

த்தரவாதத்துடன்

செய்து

காடுக்கப்படும்

ச. த. அ. மஸாக்கு அன் கம்பெனி

46, 48, கன்னடத்தி, யாழ்ப்பாணம்.

S. T. A. RAZZA & CO

46, 48, KANNATHIDY, JAFFNA.

Telephone: 277

Telegram:

No

an

New D

JEW

ARE PROMPTLY

To Order

at Moderate Ch

Novel
and
New Design
JEWELS

ARE PROMPTLY MADE

To Order

at Moderate Charges

GIVE US A TRIAL BEFORE GOING
ELSEWHERE

Honesty and Straight forwardness is Our Motto.

Donated by:-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

noolaham.org kaavanaham.org

SPACE DONATED BY

M/s **Yarl Metal Industries**

250—252, K. K. S. ROAD,
JAFFNA.

PHONE: 7049

T'GRAMS: "YALMETAL"

MANUFACTURES OF

"YARL BRAND"

GUARANTEED

Pure Aluminium Hollow-ware

IMPORTERS AND DISTRIBUTORS OF

**STAINLESS STEELWARE,
SPORTS CUPS, BRASS GOODS**

AND

GIFT WARES

PIONEERS IN:

**ELECTRO-DEPOSITION OF METALS
GOLD, SILVER, NICKEL, CHROMIUM
& OXIDISING.**

DIAL : 281 (9 lines)

CABLES : JEWELLERS

L. K. S. JEWELLER

&

GOLD HOUSE

The Biggest Manufacturing Jewellers

IN CEYLON & INDIA

GUARANTEED BRILLIANTS
AND FASHIONABLE JEWELS.

நிகரற்ற அழகுபெற்ற பவுண், வைர ஆபரணங்களு

தங்க மாளிகை

35 வருட நற்சேவையால் அமோக ஆதரவைப் பெ

இலங்கையின் மிகப் பெரிய

நகை, வைர வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

யாழ்ப்பாணம்

கிளைகள் : கொழும்பு, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டணம்

A. K. S. & SONS
JEWEL HOUSE
THE REPUTED NAME
CONNECTED WITH
JEWELLERY
FOR
HALF A CENTURY.

நாணயமிக்க நகைவியாபாரிகளாய்
அரைநூற்றாண்டின் அரிய சேவையால்
அமோக ஆதரவுபெற்ற
நகை வியாபாரிகள்
ஏ. கே. எஸ். அன் சன்ஸ்

○ நகை மாளிகை ○

A. K. S. Mahudhoom Mohamed & Sons
JEWEL HOUSE

3-65, KANNATHIDY,

JAFFNA.

PHONE : 519.